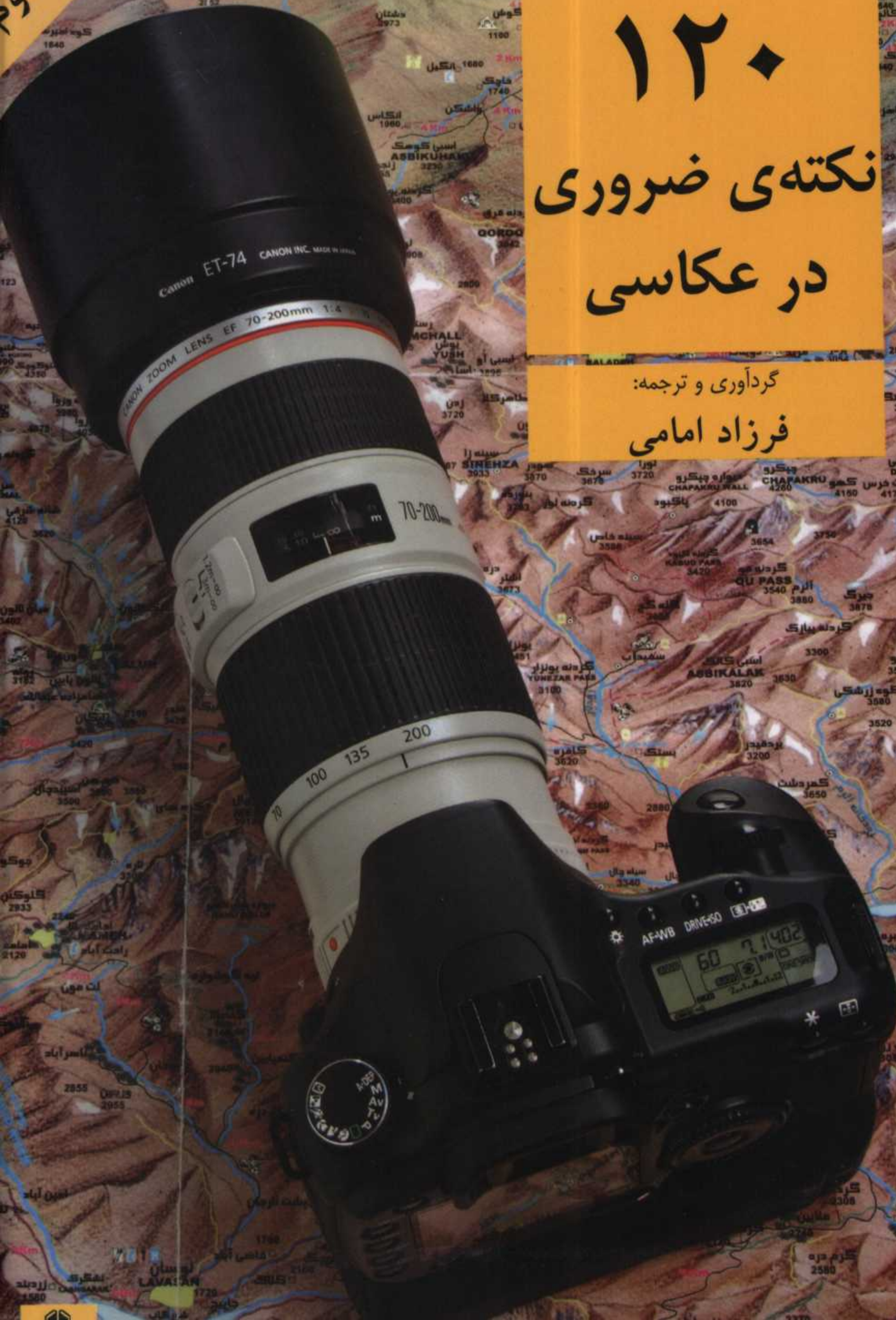
تصویر ابو عبد الرحمن الكردي

پ دوم

۱۲۰ نکته‌ی ضروری در عکاسی

گردآوری و ترجمه:
فرزاد امامی

۱۲۰
نکته‌ی ضروری در عکاسی

گردآوری و ترجمه:
فرزاد امامی

افراز
۱۳۸۸

سرشناسه	: لنگفورد، مایکل، ۱۹۲۳م- Langford, Michael
عنوان و پدیدآور	: ۱۲۰ نکته‌ی ضروری در عکاسی/ مایکل لانگفورد؛ گردآوری و ترجمه فرزاد امامی.
مشخصات نشر	: تهران: افراز، ۱۳۸۸: چاپ دوم.
مشخصات ظاهری	: ۱۵۲ ص.: مصور (رنگی)
شابک	:۶-۱۷-۵۲۱۸-۶۰۰-۹۷۸
وضعیت فهرست‌نویسی	: فیپا
یادداشت	: عنوان اصلی: 101Essential tips photography.
شناسه افزوده	: امامی، فرزاد، ۱۳۴۸-، گردآورنده و مترجم.
رده‌بندی کنگره	: ۱۳۸۷ ۴ص۸۷ل/ TR۱۴۶
رده‌بندی دیویی	: ۷۷۱
شماره کتابشناسی ملی	: ۱۲۲۷۲۷۸

انتشارات افراز

دفتر مرکزی و فروش: فلسطین جنوبی، خیابان وحید نظری، پلاک ۱، واحد ۵

تلفکس: ۶۶۴۰۱۵۸۵ و ۶۶۹۷۷۱۶۶

وب‌سایت و فروشگاه اینترنتی: www.afrazbook.com

E-mail: info@afrazbook.com

۱۲۰ نکته‌ی ضروری در عکاسی

گردآوری و ترجمه: فرزاد امامی

نوبت چاپ: دوم/ آبان ۱۳۸۸ (چاپ اول: بهمن ۱۳۸۷)

شمارگان: ۲۰۰۰ نسخه

گرافیک و طراحی جلد: یاسین محمدی/ آتلیه افراز

لیتوگرافی و چاپ: ترنج/ قدس

قیمت: ۱۰۰۰۰ تومان

همه‌ی حقوق برای ناشر و مترجم محفوظ است.

تمامی‌عکس‌های منتشرشده در این کتاب توسط فرزاد امامی گرفته شده

مگر در کنار عکس، نام عکاس دیگری قید شده باشد.

هرگونه استفاده از عکس‌ها منوط به اخذ مجوز از عکاس است.

نقل و به‌کارگیری مطالب این کتاب به‌صورت جزئی با ذکر منبع مجاز است.

فهرست

گزینش ابزار عکس‌برداری ۹
۱- چه دوربینی در خور شماست؟ ۹
۲- دوربین‌های فشرده‌ی ساده ۱۰
۳- دوربین یک‌بار مصرف ۱۱
٤- دوربین‌های فشرده‌ی پیشرفته ۱۲
٥- دوربین‌های تک‌عدسی ۱۳
٦- دوربین‌های پیشرفته تک‌عدسی انعکاسی ۱٤
۷- دوربین‌های قطع متوسط ۱٥
۸- گوناگونی در فیلم‌های ۳٥ میلی‌متری ۱٦
۹- سه‌پایه و تک‌پایه ۱۷
۱۰- کیف دوربین عکاسی ۱۸
۱۱- تمیز کردن و مراقبت از دوربین و عدسی ۱۹
۱۲- گزینش عدسی مناسب ۲۰
۱۳- مطالبی درباره‌ی فلاش ۲۱
۱٤- نکاتی درباره‌ی فیلترها ۲۲
مهارت‌های اصلی ۲۳
۱٥- جا انداختن فیلم در دوربین به‌طور خودکار ۲۳
۱٦- جا انداختن فیلم در دوربین به‌طور غیرخودکار (دستی) ۲٤
۱۷- چگونه فیلم را به‌درستی جمع کنیم؟ ۲٥
۱۸- خفگی ۲٦
۱۹- نکاتی درباره‌ی منظره‌یاب یا عدسی چشمی ۲۷
۲۰- جلوگیری از لرزش دوربین ۲۸
۲۱- تکیه‌گاه‌های دیگر ۳۰
۲۲- پرهیز از مشکلات اتوفوکوس (خودمیزان) ۳۱
به‌کارگیری تنظیم کننده‌ها ۳۲
۲۳- تنظیم دستی ۳۲
۲٤- مفهوم سرعت شاتر ۳۳
۲٥- مفهوم دیافراگم ۳٤
۲٦- نوردهی درست ۳٥
۲۷- نوردهی کمابیش (Bracketing) ۳۷
۲۸- مسائل نوردهی ۳۸
۲۹- نوردهی دستی ۳۹
چه عدسی‌ای را به‌کار بگیریم ٤۰
۳۰- منظور از فاصله‌ی کانونی چیست؟ ٤۰
۳۱- عدسی نرمال یا استاندارد ٤۲
۳۲- عدسی واید ٤۳
۳۳- برتری‌های عدسی زوم ٤٤
۳٤- عدسی‌های تله ٤٥
برگزیدن فیلم ٤٦
۳٥- چگونه فیلم مناسبی برگزینیم؟ ٤٦
۳٦- نگاتیوهای رنگی ٤۷
۳۷- اسلاید ٤۸
۳۸- فیلم‌های سیاه و سفید ٤۹
۳۹- چگونه از نگاتیوها مراقبت کنیم؟ ٥۰

ترکیب‌بندی تصویر ۵۱
۴۰- تصویر خوب از چه عناصری ساخته شده است؟ ۵۱
۴۱- کادر عمودی باشد یا افقی؟ ۵۲
۴۲- پُر کردن کادر ۵۳
۴۳- موضوع را در کجای تصویر جای دهیم؟ ۵۴
۴۴- به‌کارگیری پیش‌زمینه ۵۵
۴۵- برای گزینش بهترین زاویه‌ی دید، موضوع خود را بررسی کنید ۵۶
۴۶- زاویه‌ی دید از بالا یا پایین ۵۷
۴۷- استفاده از یک کادر در کادری دیگر ۵۸
۴۸- تأکید بر موضوع ۵۹
۴۹- نشان دادن اندازه‌ی موضوع ۶۰
۵۰- چگونه خطوط را به‌کار گیریم؟ ۶۱
به‌کارگیری رنگ‌ها ۶۳
۵۱- کاربرد رنگ‌ها برای تأکید ۶۳
۵۲- ایجاد حس فضا یا عمق ۶۴
۵۳- رنگ و ایجاد حالت (Mood) ۶۵
الگو و فرم ۶۷
۵۴- تقارن ۶۷
۵۵- شکستن ریتم ۶۸
۵۶- به‌کارگیری سایه‌ها ۶۹
۵۷- فرم ۷۰
۵۸- الگوهای طبیعی ۷۱
۵۹- بافت ۷۲
به‌کارگیری نور طبیعی ۷۳
۶۰- نور در زمان‌های گوناگون روز ۷۳
۶۱- نور تند و تیز، نور نرم و ملایم ۷۴
۶۲- چگونه غروب خورشید را به جلو بیاندازیم! ۷۵
۶۳- چگونه خورشید را مانند منبع نور جابه‌جا کنیم! ۷۶
۶۴- عکاسی در برابر خورشید ۷۷
۶۵- چگونه از ایجاد شراره پرهیز کنیم؟ ۷۸
۶۶- تسلط رنگ ناخواسته در تصویر ۷۹
۶۷- به‌کارگیری فلاش ۸۰
۶۸- افت فلاش ۸۱
۶۹- به‌کارگیری فلاش برای ملایم کردن سایه‌ها ۸۲
۷۰- نور فلاش بازتابیده ۸۳
۷۱- نور فلاش از کنار ۸۴
عکاسی از چهره یا پرتره ۸۵
۷۲- جمع کردن عضلات ۸۵
۷۳- اشیای اضافی را از کادر بیرون کنید ۸۶
۷۴- چگونه اشخاص را در حالتی آرام و طبیعی قرار دهیم؟ ۸۷
۷۵- یافتن بهترین زاویه برای عکاسی چهره ۸۹
۷۶- پرهیز از اشتباهات ناخواسته ۹۰
۷۷- عکاسی چهره از کسانی که عینک به چشم دارند ۹۱
۷۸- مناسب‌ترین عدسی برای چهره کدام است؟ ۹۲
۷۹- به‌کارگیری امکانات طبیعی ۹۳
۸۰- عکس‌های خودمانی از کودکان ۹۴

۸۱- عکاسی از دو نفر ۹۶
۸۲- خودنگاره ۹۷
۸۳- عکاسی از یک گروه ۹۸
موضوع‌های ویژه ۱۰۰
۸٤- عکاسی از حیوانات دست‌آموز ۱۰۰
۸۵- عکاسی از دنیای وحش ۱۰۲
۸٦- عکاسی از چشم‌اندازها ۱۰٤
۸۷- عکسی که خط افق در آن افقی نیست! ۱۰٦
۸۸- عکاسی به شیوه‌ی پانوراما ۱۰۷
۸۹- عکاسی از ساختمان‌ها ۱۰۸
۹۰- عکاسی داخلی ۱۰۹
۹۱- خطوط نمایشی آسمان ۱۱۰
۹۲- عکاسی در شب ۱۱۱
۹۳- اصول اولیه عکاسی از آسمان شب ۱۱۲
۹٤- به‌کارگیری بازتاب‌ها ۱۱٤
۹۵- عکاسی از حرکات تند (عکاسی ورزشی) ۱۱۵
۹٦- نمای نزدیک ۱۱٦
۹۷- عکاسی از طبیعت بی‌جان ۱۱۹
۹۸- کپی‌برداری ۱۲۰
۹۹- عکاسی انتزاعی ۱۲۱
جلوه‌های ویژه ۱۲۳
۱۰۰- چرخش افقی دوربین(Pan) ۱۲۳
۱۰۱- زوم برای تأکید بر حرکت ۱۲۵
۱۰۲- نوردهی مضاعف ۱۲٦
۱۰۳- تکنیک پان به همراه سرعت پایین شاتر ۱۲۷
۱۰٤- مونتاژ ۱۲۸
به نمایش گذاشتن عکس‌ها ۱۲۹
۱۰۵- آلبوم‌ها ۱۲۹
۱۰٦- برش عکس ۱۳۰
۱۰۷- قاب عکس ۱۳۱
۱۰۸- شیوه‌های دیگر به نمایش گذاشتن ۱۳۲
۱۰۹- دستکاری عکس با کامپیوتر ۱۳۳
۱۱۰- کنتاکت ورق و کنتاکت رول ۱۳٤
عکاسی دیجیتال ۱۳۵
۱۱۱- دیجیتال ۱۳۵
۱۱۲- مزیت‌ها ۱۳۹
۱۱۳- پیکسل ۱٤۰
۱۱٤- کارت‌های حافظه ۱٤۱
۱۱۵- فرمت(Format) ۱٤۳
۱۱٦- تراز سفیدی ۱٤۵
۱۱۷- عکس سیاه و سفید با دوربین دیجیتال ۱٤۷
۱۱۸- مدیریت رنگ ۱٤۸
۱۱۹- گام (حدود رنگ) ۱۵۰
۱۲۰- سخنانی کوتاه درباره‌ی عکاس و عکاسی ۱۵۱
منابع و مآخذ ۱۵۲

پیشگفتار

امـروزه عکس‌برداری در تمامی‌جنبه‌های زندگی انسـان وارد شـده اسـت. عکس‌برداری با اشـعه‌ی X برای تشخیص شکستگی‌ها و بافت‌های آسیب‌دیده‌ی بدن، تِست جوش لوله‌های سوخت، عکس‌برداری هوایی برای نقشه برداری، آندوسکپی برای عکس‌برداری از داخل بدن، روبات‌هـای مجهز به دوربین برای عکس‌برداری از داخل لوله‌ها و هرجای تنگ و خطرناک، عکس‌برداری برای کنترل ترافیک، عکس‌برداری با میکروسـکوپ برای شناخت میکروب‌ها، باکتری‌ها، سلول‌ها و... تلسکوپ برای عکس‌برداری از ستارگان و سیاره‌ها و... و حتی MRI و سونوگرافی و... همه و همه برای شناخت جهان است.

اگر چه در برخی از این نوع عکس‌برداری‌ها از نور معمولی استفاده نمی‌شود مانند سونوگرافی که از امواج صوتی یا MRI که از امواج الکترومغناطیس اسـتفاده می‌شود، اما همگی آنها از امواج برای ثبت موضوعات استفاده می‌کنند، چه امواج نور، امواج صوتی، امواج الکترومغناطیسی و فیزیکِ موج، قوانین حاکم بر این عکس‌برداری‌ها را تبیین می‌کند.

مهم‌ترین مسـئله در عکاسی شـناخت نور و ویژگی‌های آن اسـت. یک عکاس خوب نور و خصلت‌های آن را باید هم علمی‌و هم تجربی بشناسد.

اما چرا می‌گوییم عکاسـی؟! عموم مردم با شنیدن کلمه عکاسی به یاد واژگانی مانند کفاشی، بـزازی و ایـن جور وزن‌ها می‌افتند. واژه عکاسـی و عکس احتمالاً در زمـان قاجار و با ورود دوربیـن بـه ایران رواج یافت. هنگامی‌کـه تصویر موضوع، معکوس به‌دسـت می‌آمد، نتیجه حاصله را عکس می‌گفتند. عکس، عکاسـی، معکوس، انعکاس، منعکس و... همه اشـاره به چیزی وارونه، پشت و رو، مخالف و... دارد که واژه‌ای گویا و درخور این فناوری نیست.

گویا آقای دکتر ناصر وزیری واژه‌ی نورنگاری که دقیقاً برابر واژه‌ی Photography است را برای این کار پیشنهاد کرده‌اند که به نظر واژه‌ای دقیق و به‌جاست. با توجه به واژه‌ی نورنگاری متوجه می‌شـویم که هنگامی‌که دوربین به‌دسـت می‌گیریم، مشغول چه کاری هستیم؛ حتی هنگامی‌که با خانواده عکس‌های ساده و یادگاری می‌گیریم در حال نگارش نور هستیم.

آموزش عکاسـی در این کتاب بر عکس‌ها تکیـه دارد. به‌همین دلیل هیچ‌یک از عکس‌های

این کتاب کپی‌برداری از کتاب‌های خارجی یا اینترنت نیست، مسأله‌ای که متأسفانه بسیار رایج است.

هرچند بیش از ۹۰درصد دوربین‌هایی که امروزه در جهان فروخته می‌شوند، دیجیتال هستند، شمار اندکی همچنان به‌دلیل علاقه به عکس‌برداری سیاه‌وسفید و عکس‌برداری اسلاید، دوربین‌های غیردیجیتال یا آنالوگ را به‌کار می‌گیرند.

بنابراین بخش آغازین کتاب، به‌معرفی دوربین‌های آنالوگ اختصاص یافته و در بخش دیجیتال، با ارائه‌ی مفاهیم دیجیتال به معرفی دوربین‌های دیجیتال نیز پرداخته شده است. هرکجا که مطالب مربوط به عکاسی آنالوگ ارتباطی به عکاسی دیجیتال می‌یابد، خواننده با نشانه‌ای مانند DIGITAL ►111 به بخش دیجیتال ارجاع داده می‌شود.

اصل کتاب براساس ترجمه‌ی کتاب «۱۰۱ نکته‌ی ضروری در عکاسی» است، اما مطالب کتاب‌های دیگری گردآوری، ترجمه و افزوده شده است. بعضی از تجربیاتی را که در طول ۲۰ سال عکس‌برداری به‌دست آورده‌ام، نیز به مطالب افزوده‌ام.

در این کتاب یک نوآموز می‌تواند عکاسی را گام به گام بیاموزد، یک آماتور پاسخ پرسش‌های خود را بیابد و یک حرفه‌ای آموخته‌های خود را بیازماید. نخستین درس‌های جدی را دراین زمینه از آقای حسین خلخالی گرفتم که با صمیمیت تمام توجه مرا به ظرایف نورنگاری جلب کرد و راهنمایی‌های آقای اسماعیل عباسی که فروتنانه، از هیچ کمکی فروگذار نبودند و پس از مرور متن ترجمه، اصلاحاتی را پیشنهاد کردند. همچنین آقای دکتر اکبر عالمی که ترس از دیجیتال را برایم ریخت و با تشویق و ترغیب او سوار بر مرکب پرسرعت دیجیتال شدم.

از هر سه‌ی آن آموزگاران سپاسگزارم.

این کتاب یقیناً بدون نقص و خطا نیست، انتقاد شما را با دل و جان گوش خواهم داد.[۱]

فرزاد امامی
پاییز ۱۳۸۷

۱- www.farzademami.com

گزینش ابزار عکس‌برداری

۱ چه دوربینی در خور شماست؟

گزینش شما بستگی به هدفتان از عکاسی و بودجه‌ای که برای آن گذاشته‌اید، دارد. اگر به شاخه‌های عکاسی نگاهی کنید (هنری، تبلیغاتی، صنعتی، خبری، ورزشی، علمی‌و...) خواهید دید که هر کدام از این شاخه‌ها به گونه‌ی ویژه‌ای از دوربین عکاسی و ابزار نیازمند است. اگرچه با برخی از دوربین‌ها می‌توان همه‌ی این شاخه‌های عکاسی را آزمود، اما پیش از گزینش دوربین عکاسی، ببینید در کدام شاخه از آن، گرایش بیشتری دارید. برای گرفتن عکسی خوب، الزاماً به یک دوربین گران‌بها و پیشرفته نیاز نیست. با ساده‌ترین دوربین‌های عکاسی نیز می‌توان عکس‌های هنرمندانه گرفت. دوربین‌ها را از جنبه‌های گوناگونی می‌توان گروه‌بندی کرد. یکی از آنها چنین است:

* دوربین‌های فشرده (compact) معمولاً کاملاً خودکار هستند که این ویژگی، به‌کارگیری آنها را ساده می‌کند. ویژگی دیگر آنها سبکی و کم حجم بودن آنهاست.

* دوربین تک‌عدسی انعکاسی (SLR)[1] به‌طور دستی تنظیم می‌شوند و دست عکاس را برای آفرینش هنری بیشتر باز می‌گذارند.

* دوربین‌های تک‌عدسی انعکاسی را می‌توان با متعلقات گسترده‌ای مانند سه‌پایه، عدسی‌ها و فیلترهای گوناگون و... به کار گرفت. این متعلقات در دوربین‌های فشرده بسیار انگشت‌شمارند.

1- Single Lense Reflex Camera

۲ دوربین‌های فشرده‌ی ساده

DIGITAL ► 111

دوربین‌های کاملاً خودکار فشرده، دوربین‌هایی هستند که تنها کافی است دکمه‌ی آن را فشار دهید تا عکسی گرفته شود. برای کسانی که جنبه‌های فنی عکاسی را چندان دوست ندارند، این دوربین‌ها ارزان و مناسب هستند.

* عدسی‌های این دوربین‌ها زاویه‌ی گسترده‌ای را در برمی‌گیرند.
* میزان نوردهی و فاصله‌یابی کاملاً خودکار تنظیم می‌شوند و همین باعث محدودیت در آفرینش هنری خواهد شد.

۳ دوربین یک‌بار مصرف

هنگامی که جابه‌جایی دوربین‌های عکاسی کمی‌سخت است، یا بنا به نیاز به گرفتن عکس داریم، دوربین‌های یک‌بار مصرف، گزینشی زیرکانه است. هرچند این دوربین‌ها هنوز در کشورما چندان همگانی نشده و شمار اندکی از آنها در بازار یافت می‌شوند.

اما نکته‌ی جالب توجه در این دوربین‌ها این است که بهای کل دوربین کمی‌بیشتر از بهای یک حلقه‌ی فیلم عکاسی است.

* برخی از این دوربین‌ها به فلاش سر خود نیز مجهز شده‌اند.

* فیلم هنگام ساخت دوربین در آن تعبیه شده است. بنابراین نیازی به جا انداختن فیلم در دوربین و همچنین درآوردن آن نیست. هنگام ظهور و چاپ عکس، دوربین در لابراتوار دور انداخته می‌شود.

* دوربین‌های یک‌بار مصرفی هم هستند که ضد آب‌اند.

۴ دوربین‌های فشرده‌ی پیشرفته

DIGITAL ► 111

این دوربین‌ها برای عکاسانی که ضرورتاً جنبه‌های فنی عکاسی را دوست ندارند، اما مشتاق‌اند که آفرینش هنری در ترکیب‌بندی داشته باشند، ایده‌آل است. فاصله‌ی کانونی عدسی‌های زوم و غیرقابل تعویض این‌گونه دوربین‌ها می‌تواند از عدسی واید تا تله تغییر کند.

* دوربین‌های فشرده‌ی پیشرفته معمولاً برای عکاسی در شرایط گوناگون (شب، روز، عکاسی از چهره و...) قابل تنظیم‌اند.

۵ دوربین‌های تک‌عدسی انعکاسی

DIGITAL ►111

برای عکاسانی که به جنبه‌های تکنیکی توجه ویژه‌ای دارند و از عکاسی لذت می‌برند، دوربین‌های تک‌عدسی انعکاسی، دوربین‌های خوبی برای آغازند. این دوربین‌ها تقریباً با همان بهای دوربین‌های پیشرفته‌ی فشرده و با توانایی تنظیم کاملاً دستی، امکانات گسترده‌ای برای آفرینش هنری دارند. نورسنجی که در درون دوربین جای داده شده، میزان نوردهی مورد نیاز و درست را به عکاس نشان می‌دهد. اما شما می‌توانید میزان نوردهی را (که با گشادگی دیافراگم، سرعت شاتر و حساسیت فیلم تعیین می‌شود)، آن‌گونه که می‌خواهید آگاهانه تغییر دهید. فیلم در این دوربین‌ها به‌طور دستی جا انداخته می‌شود.

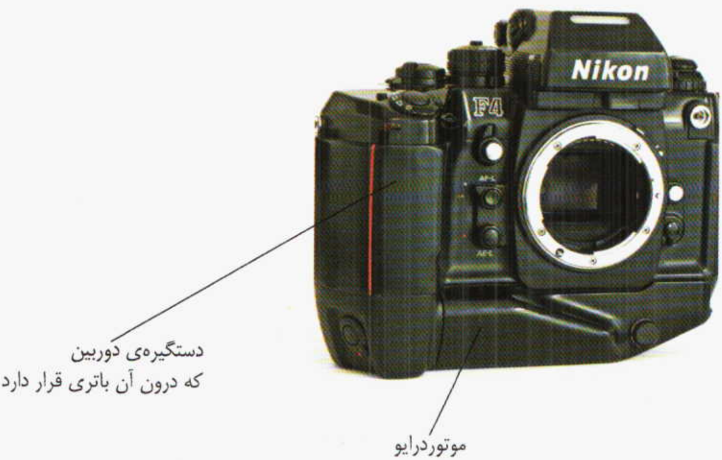

۶ دوربین‌های پیشرفته تک‌عدسی انعکاسی

DIGITAL ➡ 111

دوربین‌های پیشرفته تک‌عدسی انعکاسی، دوربین‌های ۳۵ میلی‌متری هستند که دوست‌داران راستین عکاسی بدان نیازمندند. هر چند بهای بالا و پیچیدگی به‌کارگیری آنها باعث می‌شود، بسیاری از مردم از آنها روی‌گردان باشند.

بـا امکاناتی مانند جلوبرنـده‌ی فیلم، تنظیم فاصله به‌طور خودکار و نوردهی خودکار، هم‌چنین امکان تنظیم کاملاً دسـتی (غیرخودکار)، این دوربین‌های پیشـرفته‌ی (تک‌عدسی انعکاسی) بهتریـن امکانات دو گونه دوربین (خـودکار و غیرخودکار) را در دسـترس عکاس می‌گذارد. بسـیاری از این‌گونه دوربین‌ها با متعلقاتی از جمله فلاش سـرخود (که در درون دوربین جای داده شده) و موتوردرایو (Motordrive) مجهزند؛ موتوردرایو دستگاهی است که فیلم را جلو می‌برد و هم‌زمان به دوربین این امکان را می‌دهد که در هر ثانیه چندین عکس بگیرد.

بدنه‌ی دوربین بدون عدسی

۷ دوربین‌های قطع متوسط

ایـــن دوربین‌ها که به‌غلط به دوربین‌هـــای ۱۲۰ میلی‌متری معروف‌اند، فیلم رول در آنها جای می‌گیرد و به دلیل بزرگی نگاتیو آنها نســبت به فیلم ۳۵ میلی‌متری، عکس به‌دســت آمده از این دوربین‌ها با دقتی بالا و کیفیت رنگی عالی خواهد بود.

منظور از دقت، چگونگی یک تصویر از نظر نشان دادن جزئیات موضوع است. اندازه‌ی نگاتیو بـه نوع دوربین بســتگی دارد: ۶×۴/۵ cm یا ۶×۶ cm ۶×۷ cm یـا ۶×۹ cm اندازه‌های معمول نگاتیو در دوربین‌های قطع متوسط هستند. بزرگی اندازه‌ی نگاتیو این امکان را فراهم مـی‌آورد که آن را رتوش (Retouch) کنیم. در عکس‌های پرســنلی یـا چهره گاهی اوقات رتوش کاملاً ضروری است. اصولاً این دوربین‌ها را باید در بیشتر موارد همراه با سه‌پایه به‌کار برد. عکاسان حرفه‌ای از این نوع دوربین‌ها استفاده می‌کنند و برای گرفتن عکس‌های فوری مناسب نیستند. دوربین‌های قطع متوسط این امکان را به عکاس می‌دهد که با تعویض پشتیِ دوربین (Back) که فیلم رول در آن جای دارد، هرجا لازم بود، از یک موضوع، عکس ســیاه و سفید، رنگی و حتی اسلاید به‌دست آورد.

۸ گوناگونی در فیلم‌های ۳۵ میلی‌متری

تلاش کنید با فیلم‌های ۳۵ میلی‌متری گوناگون آشـنا شـوید. این آشـنایی باعث می‌شـود، ببینید چه ویژگی‌هایی از فیلم‌ها برای کار شما برتری دارد. به‌کارگیری فیلم‌های رنگی بسیار همه‌گیر اسـت و در همه فروشـگاه‌های عکاسی یافت می‌شـوند. اما شاید شما حال و هوای عکس‌های سیاه و سفید یا رنگ‌های روشن و سرشار را که در فیلم‌های اسلاید هست، بیشتر دوست داشته باشید. هر نوع فیلمی‌برتری و کاستی‌های ویژه خود را دارد.

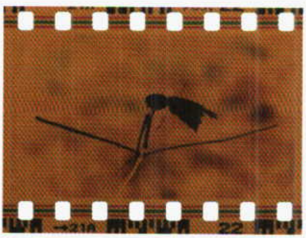
فیلم‌هـای رنگی بهای نسـبتاً مناسـبی دارند و سـریعاً آن را می‌توان ظاهـر و چاپ کرد. در نگاتیوهای (Negative) رنگی، رنگ‌ها و تون‌ها معکوس دیده می‌شـود. مثلاً قرمز سبز دیده می‌شود. به همین خاطر ارزیابی آنها سخت است.

* نگاتیوهای سـیاه و سـفید: اگرچه امکان چاپ عکس سیاه و سـفید از روی نگاتیو رنگی و اسـلاید وجود دارد، اما بهترین کیفیت چاپ هنگامی‌به‌دسـت می‌آید که چاپ از روی نگاتیو سیاه و سفید باشد. چاپ عکس سیاه و سفید از روی نگاتیو رنگی باعث پایین آمدن کنتراست (Contrast به‌معنی تضاد روشنی و تیرگی) می‌شود.

* اسـلاید رنگی: اسـلاید رنگ‌های سرشـار و زنده‌ای دارد که باید در یک اتاق تاریک و به وسیله‌ی پروژکتور روی پرده یا دیوار به نمایش گذاشته شود.

نگاتیو سیاه و سفید ◄

هنگام سفارش چـاپ بایـد شماره‌های زیر نگاتیـو رنگـی را یادداشـت کرد. ◄

پوزیتیو یا عکس چاپ شـده ی سیاه و سفید ◄

پوزیتیو یا عکس چاپ شـده ی رنگی ◄

۹ سه‌پایه و تک‌پایه

هــر دوربینی که داشــته باشــید، سه‌پایه یا هر نوع تکیه‌گاه دیگری مانــند تک‌پایه و گیــره می‌تواند وســیله‌ای مکمل و مفید در ابزار عکاســی شــما باشد. ســه‌پایه به شــما ایــن امــکان را می‌دهد که در نوردهی بلندمدت (هنگامی‌که در محیط‌های کم‌نور هســتید)، از تکان یا لــرزش دوربین جلوگیری کنــد. اندازه، ایســتایی و پایداری، کاربردی بودن ســه‌پایه و توانایی مــا در جابه‌جایــی آن، مــوارد مهمی‌هســتند که هنگام گزینش سه‌پایه باید مورد توجه قرارگیرند.

از ســه‌پایه در اندازه‌هــای گوناگــون می‌توان بهره برد. ◄

تک‌پایه ▼

۱۰ کیف دوربین عکاسی

برای نگهداری و جابه‌جاییِ دوربین و همچنین دیگر ابزار عکاسی خود، کیف یا کوله‌پشتی به‌کار گیرید. برخی از این کیف‌ها ضد آب هستند و برخی دیگر پوشش بیرونی‌شان چنان سخت است تا هرگونه فشار و ضربه، به محتویات آن آسیب نرساند. بسیاری از این کیف‌ها بالشتک‌های جداشدنی دارند که برحسب اندازه‌ی دوربین و ابزار اضافی از جمله عدسی و فیلتر و... بتوان آنها را تنظیم کرد. این بالشتک‌ها باعث می‌شوند که این ابزار در جای خودشان تکان نخورند.

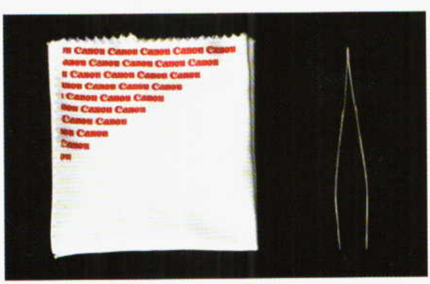

کیف‌های دوربین عکاسی بسیار گوناگون‌اند.

11 تمیز کردن و نگه‌داری از دوربین و عدسی

برای از بین بردن گرد و خاک از روی عدسی از یک برس بادی (پوآر)، برای پاک کردن اثر انگشت از روی عدسی، یک پارچه‌ی نرم و بدون پرز مخصوص استفاده کنید. مواد تمیزکننده نیز را هنگامی می‌توان به‌کار برد که لکه‌های نسبتاً سفت یا سختی روی عدسی قرار گرفته باشد. یک پنس برای برداشتن مو و اجسام ریز خارجی در پشت دوربین، جایی که فیلم قرار می‌گیرد، مناسب است. اما بسیار احتیاط کنید که نوک پنس با هیچ قطعه‌ای درون دوربین مانند پرده‌ی شاتر، برخورد نکند. نگه‌داری از دوربین، بهتر از تعمیر آن است. دوربین را در تابش خورشید نگذارید. تکان‌های شدید درون اتومبیل یا مانند آن می‌تواند برای دوربین مضر باشد. گرمای زیاد، همچون سرمای زیاد نیز دوربین را از کارآیی خود می‌اندازد. تغییر دمای ناگهانی نیز به دوربین لطمه می‌زند. نمک، شن، گرد و خاک، رطوبت و ضربه دشمنان دوربین شما هستند. با دستمال کاغذی هرگز عدسی را تمیز نکنید، چرا که این‌گونه مواد، عدسی را خراش می‌دهند. حتی دستمال‌های پاک‌کننده‌ی عینک نیز را به‌کار نگیرید. کاغذ یا پارچه‌ی ویژه‌ی پاک کردن عدسی را باید از فروشگاه‌های لوازم عکاسی خرید. زمانی که مجبور شدید از پارچه‌ی مخصوص و مایع تمیزکننده‌ی عدسی استفاده کنید، هرگز مایع را روی خود عدسی نچکانید، بلکه نخست روی پارچه چند قطره از آن مایع را بریزید و سپس پارچه را از مرکز عدسی با حرکت دایره‌ای به کنارهای عدسی برسانید.

۱۲ گزینش عدسی مناسب

برخی از عدسی‌ها برای گرفتن عکس از موضوعی ویژه بهتر از عدسی‌های دیگر عمل می‌کنند. عدسی‌ای را برگزینید که مطابق با موضوعی که از آن می‌خواهید عکاسی کنید، باشد. عدسی‌های گوناگون، کاربردهای گوناگونی در عکاسی دارند.

* عدسی ۵۰ میلی‌متری، عدسی معمولی یا استاندارد برای دوربین‌های ۳۵ میلی‌متری است و تقریباً گستره‌ای را در برمی‌گیرد که چشم انسان نیز همان را می‌بیند.

* عدسی‌هایی با فاصله‌ی کانونی کوتاه‌تر، ۲۴، ۲۸، ۳۲ و... میلی‌متری، عدسی واید هستند که به لنز واید معروف‌اند و گستره‌ی بازتری را نسبت به عدسی نرمال دربرمی‌گیرند.

* عدسی‌هایی با فاصله‌ی کانونی بزرگ‌تر مثل ۷۰، ۸۵ ، ۱۳۵، ۲۰۰، ۳۰۰، ۴۰۰، ۵۰۰ و... میلی‌متر عدسی‌های تله هستند که به لنز تله معروف‌اند و موضوع‌ها را بزرگ‌تر نشان می‌دهند. بنابراین می‌توان گفت که نسبت به عدسی‌های نرمال و واید، گستره‌ی بسته‌تری را در برمی‌گیرند. برای درک مفهوم فاصله‌ی کانونی نگاه کنید به نکته‌ی شماره‌ی ۳۰.

این شماره نشان‌دهنده‌ی فاصله‌ی کانونی عدسی است.

۱۳ مطالبی درباره‌ی فلاش

فلاش‌هایی که در خود دوربین جای داده شـــده، نسبتاً کوچک ساخته شده‌اند تا حجم دوربین زیاد نشود. به همین خاطر این فلاش‌ها برای موضوع‌های بزرگ و فواصل دور کارایی ندارند. اگر دوربین شـــما توانایی اتصال فلاش روی کفشـــک را دارد، تهیه‌ی یک فلاش قوی، خالی از فایده نیست.

* می‌توانید یک فلاش مخصوص را به‌کار گیرید که داده‌هایی از حس‌گر (Sensor) دوربین می‌گیرد تا نوردهی درست را به گونه‌ای خودکار میزان کند. در برخی از فلاش‌ها حس‌گر روی خود فلاش جای دارد و تخلیه‌ی فلاش را بر حسب بازتاب آن، خودکار میزان می‌کند.

* جهـــت تابش برخی از فلاش‌ها را می‌توان هنگامی‌که روی دوربین ســـوارند، تغییر داد. در حالی‌که حس‌گر همچنان رو به موضوع اســـت؛ فلاش به‌سوی سقف یا دیوار می‌تابد تا نوری ملایم و یک‌دست، به‌دست آید.

* فلاش‌هایی نیز هست که وقتی با دوربین به موضوع بسیار نزدیک می‌شوید، می‌توان توان تخلیه‌ی آنها را کاهش داد.

نمونه‌ی یک فلاش حرفه‌ای

۱۴ نکاتی درباره‌ی فیلترها

DIGITAL ► 111A

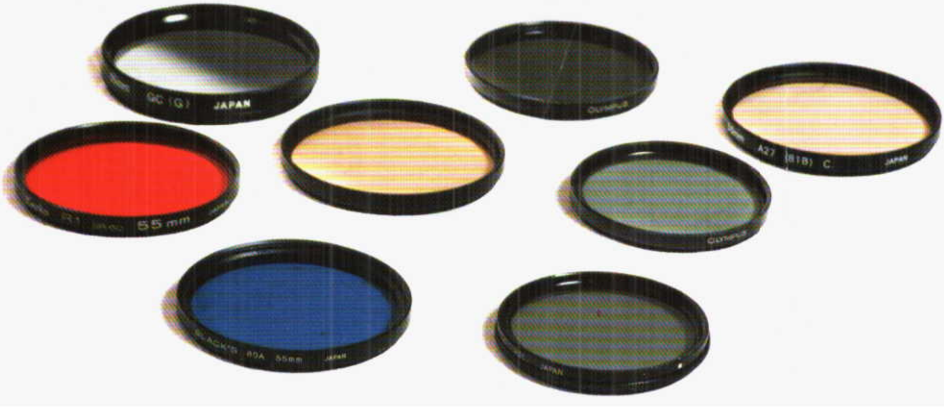
فیلترها برای ایجاد تأثیرات نمایشی و یا اصلاح رنگ در عکس به‌کار می‌روند. از فیلترهای رنگی برای ایجاد تنوع، تونالیته‌های خاکستری در فیلم‌های سیاه و سفید استفاده می‌شود و در فیلم‌های رنگی برای ایجاد گرایش به رنگ ویژه‌ای به کار می‌آیند.

همچنین نگاه کنید به نکته ۱۱۶

* اگر چه فیلترهایی که روی عدسی دوربین پیچ می‌شوند معمولاً بهترند، اما به دلیل این‌که قطر عدسی‌های دوربین متنوع هستند، تهیه‌ی همه‌ی آنها گران است. قابی فلزی که بتوان جلوی عدسی دوربین تعبیه کرد و فیلترهای گوناگون با قطرهای متفاوت را بتوان در آن جای داد، راه‌کار ارزان‌تری است.

* فیلتر UV (فیلتر جاذب ماورای بنفش) را می‌توان همیشه روی عدسی دوربین نصب کرد، زیرا اثر نامطلوبی بر تصویر نمی‌گذارد و پرتوهای فرابنفش که اثر نامطلوبی روی فیلم می‌گذارند را از خود عبور نمی‌دهد. این فیلتر خود می‌تواند نقش یک حفاظ برای عدسی دوربین داشته باشد.

* فیلتر پولاریزور، فیلتری است که برای کنترل یا ممانعت از تأثیر پرتوهای نوری که در اثر بازتابش از یک سطح غیرفلزی به همه‌سو پخش می‌شوند، به‌کار می‌رود. این فیلتر همچنین موجب افزایش و خلوص رنگ‌های موضوع می‌شود.

مهارت‌های اصلی

۱۵ جا انداختن فیلم در دوربین به‌طور خودکار

در برخی از دوربین‌ها سیستمی‌قرار دارد که با بسته شدن در، دوربین خودکار فیلم را جلو می‌برد و آماده‌ی عکاسی می‌شود.

* درِ پشت دوربین را در سایه یا نور اتاق باز کنید.
* کاست فیلم را در فضای تعبیه‌شده قرار دهید و سرِ فیلم را به‌سمت دیگر بکشید.
* در دوربین را ببندید تا جلوبرنده‌ی فیلم به‌طور خودکار عمل کند.

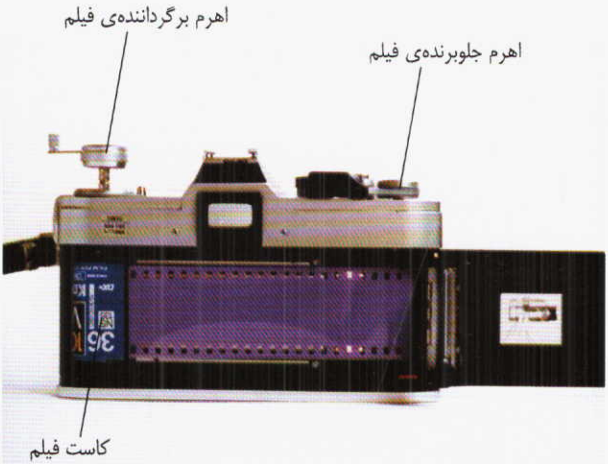

۱۶ جا انداختن فیلم در دوربین به‌طور غیرخودکار (دستی)

اهــرم برگرداننــده را بالا بیاورید و به بالا بکشــید تا در دوربین باز شــود. کاســت فیلم را در محفظه‌ی سمت چپ قرار دهید و اهرم برگرداننده‌ی فیلم را به پایین فشار دهید.

* سر فیلم باید به آرامی‌به شکاف قرقره‌ی سمت راست برود و درون آن فرو رود.

* اهرم جلوبرنده‌ی فیلم را بچرخانید و هنگامی‌که مطمئن شدید فیلم یا قرقره‌ی سمت راست درگیر شده، درِ دوربین را ببندید.

۱۷ چگونه فیلم را به‌درستی جمع کنیم؟

جمع کردن فیلم و درآوردن آن از دوربین با فشـــار دادن دکمه‌ی رهاکننده‌ی فیلم که معمولاً در زیر دوربین جای دارد، انجام می‌شود. اهرم برگرداننده‌ی فیلم را بلند کنید و آن را در جهت چرخش عقربه‌های ساعت بچرخانید. پس از مدت کوتاهی که احتمالاً با صدای خفیفی همراه اســـت، شما احساس خواهید کرد که اهرم بدون گیر و به‌ســـادگی می‌چرخد. این نشانه‌ی آن است که فیلم کاملاً جمع شده است. اکنون می‌توانید با بالا کشیدن اهرم جمع‌کننده فیلم، در دوربین را باز کنید و فیلم را درآورید.

* همیشه فیلم را در سایه یا نور غیر مستقیم جمع کنید.

* اگـــر زمانـــی در دوربین را باز کردید و آگاه شـــدید که فیلم را جمـــع نکرده‌اید، بی‌درنگ در دوربیـــن را ببندید. در این صـــورت برخی از فریم‌ها نور خورده‌اند و خراب شـــده‌اند، اما برخی دیگر سالم‌اند.

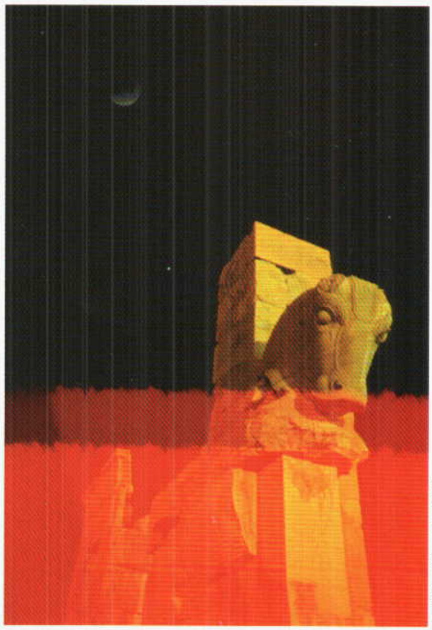
* هنگام جمع کردن فیلم، اهرم را به‌آهستگی بچرخانید. چراکه به‌تندی چرخاندن اهرم باعث ایجاد الکتریسیته‌ی ساکن می‌شود و روی نگاتیوها لکه‌ی کوچکی ایجاد می‌شود.

* بسیاری از دوربین‌های جدید، با رسیدن به آخرین کادر فیلم، خودکار فیلم را جمع می‌کنند و به شما نشان می‌دهند که می‌توانید در دوربین را باز کنید.

۱۸ خفگی

این اِشکال هنگامی‌رخ می‌دهد که فیلم به‌طور تصادفی و با باز شدن در دوربین پیش از این‌که فیلم کاملاً جمع شود، یا اوایل فیلم، هنگام جا انداختن سر فیلم در قرقره‌ی سمت راست ایجاد شود و می‌تواند سبب خفگی یک یا چند فریم شود. در برخی موارد حتی در صورت درست جا انداختن و یا جمع کردن فیلم، نور به نگاتیو می‌رسد. دلیل آن این است که کاست فیلم چه پیش از جا انداختن و چه پس از استفاده از آن، در جایی قرار گرفته که نور از شکاف کاست به آن نفوذ کرده است. برای جلوگیری از این پیش‌آمد، کاست فیلم را در قوطی، نایلون و یا کاغذ سیاه‌رنگ بگذارید.

خفگی معمولاً در عکس رنگی به‌صورت پوششی از رنگ نارنجی تیره نمایان می‌شود.

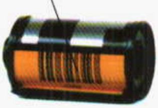

عکس چاپ‌شده از فیلم نورخورده

عکس از اُنسِن دانیلی ذکریان

قوطی سیاه‌رنگ

کاست فیلم

۱۹ نکاتی درباره‌ی منظره‌یاب یا عدسی چشمی

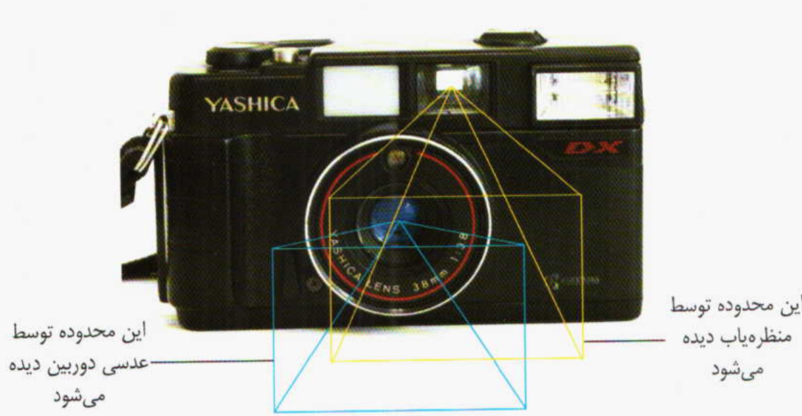
اگـــر دوربین فشـــرده را بـــه‌کار می‌برید، باید موضـــوع خود را درون خطوط مشخص‌شـــده در منظره‌یاب جای دهید. و اگر نه، هنگام چاپ، بخشـــی از تصویر خود را نخواهید داشـــت. مانند این مسأله همچنین هنگامی رخ می‌دهد که چشم خود را به اندازه‌ی کافی به عدسی چشمی یا منظره‌یاب نزدیک نکرده‌اید یعنی کادر واقعی را به‌درستی ندیده‌اید.

* به دلیل وجود خطای ناشی از اختلاف منظر (Parallax) در دوربین‌های فشرده (نگاه کنید به توضیح تصویر) زمانی که به موضوع خیلی نزدیک می‌شـــوید خطای کادربندی به بیشترین حد خود می‌رسد.

* برخـــی از دوربین‌های پیشـــرفته‌ی فشـــرده، به‌طور خـــودکار خطای پارالکـــس را با جابه‌جا کـــردن محدوده‌ی خطـــوط درون منظره‌یاب، مطابق با فاصله‌ی موضـــوع تا دوربین جبران و درست می‌کنند.

* با این وجود اگر هنوز به کادربندی خود شـــک دارید، بهتر است کمی‌از اطراف موضوع خود را در درون منظره‌یـــاب خالی بگذارید (کمی‌از موضوع فاصله بگیرید) و بعداً هنگام چاپ، کادر مورد نظر خود را برای چاپ سفارش دهید.

خطای پارالکس: تصویری که به‌وســـیله‌ی عدســـی دوربین فشرده دیده می‌شود، دقیقاً تصویری نیست که از منظره‌یاب می‌بینیم. ▼

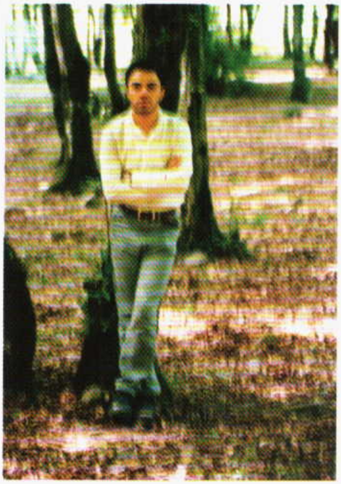
۲۰ جلوگیری از لرزش دوربین

DIGITAL ► 111B

اگـر می‌خواهید عکسـی بگیرید که محو نباشـد (ایـرادی که در اثر لرزش یـا تکان خوردن دوربین پیش می‌آید)، ضروری اسـت که دوربین خود را ثابت نگاه دارید. با بالا بردن سـرعت شـاتر می‌توانید احتمال لرزش دوربین را کاهش دهید. به این معنی که وقتی سـرعت شـاتر ۱:۱۲۵ ثانیه باشـد، عکس نسـبتاً واضح خواهد شـد. اما اگر در همین شرایط با سرعت مثلاً ۱:۶۰ یـا ۱:۳۰ ثانیـه عکس بگیرید، لرزش احتمالی دسـت، تأثیر خـود را در عکس نمایان خواهد ساخت. البته به خاطر داشته باشید درست مثل زمان تیراندازی، گاهی اوقات که انسان کاملاً آرامش دارد، دست نمی‌لرزد و شاید با سرعت ۱:۱۵ ثانیه هم بتوان عکس واضح گرفت و گاهی اوقات که انسان کمی‌عصبی یا نگران است و دستش می‌لرزد، شاید با سرعت ۱:۲۵۰ ثانیه هم عکس محو از کار درآید. اما تلاش کنید سـرعت شـاتر را از ۱:۶۰ پایین‌تر نیاورید. هر چقدر فاصله‌ی کانونی عدسـی افزایش یابد، یا به بیان سـاده‌تر، هر چقدر عدسی دوربین بزرگ‌تر و سنگین‌تر باشد، سرعت شاتر نیز باید افزایش یابد. به عنوان مثال هنگام استفاده از عدسی ۱۲۰ میلی‌متری، سرعت شاتر بهتر است از ۱:۱۲۵ ثانیه کمتر نباشد یا هنگام عکاسی با عدسـی ۵۰۰ میلی‌متری، سرعت شاتر از ۱:۵۰۰ ثانیه کمتر نباشد. دقت کنید این سفارش برای هنگامی‌است که با دوربین بدون سه‌پایه و روی دست عکاسی می‌کنید. ضمناً این قاعده تجربی است و نه علمی.

* بند دوربین را همیشه به دور گردن خود بیاندازید و آرنج را به تنه بچسبانید.
* دوربین را دودستی بگیرید و عضلات دست و شانه را منقبض نکنید.
* انگشت‌های خود را از جلوی عدسی یا فلاش دور نگاه دارید.
* کیف عکاسـی هنگام عکاسـی از نقطه‌ی دید پایین کمک خوبی اسـت. مواظب باشید بند دوربین یا دسته‌ی کیف جلوی عدسی را نگیرد.

برای آگاهی بیشتر، همچنین نگاه کنید به نکته‌ی ۲۴.

عکس محو افتاده است. این مسأله به دلیل تکان خوردن شما هنگام عکاسی با سرعت‌های پایین رخ می‌دهد.

تکیه به دیوار: تکیه دادن به دیوار یا درخت یا هر جسم سخت و پایدار دیگر می‌تواند در ایستا نگه‌داشتن دوربین به شما کمک کند.

آرنج‌ها روی میز: میز یا سطح افقی مانند نیمکت می‌تواند در ایستا و پایدار نگاه داشتن دوربین به شما کمک کند.

۲۱ تکیه‌گاه‌های دیگر

در سرعت‌های پایین‌تر از ۱:۶۰ ثانیه، سه‌پایه یا ابزاری مانند آن کاملاً ضروری است. هرچند تلاش‌های شما بیهوده خواهد بود اگر هنگام فشردن دکمه‌ی شاتر دوربین روی سه‌پایه، دوربین تکان بخورد. بنابراین باید دکلانشور (Déclencher) یا سلف‌تایمر (Self-timer) را به‌کار گرفت، البته اگر دوربین شما به سلف‌تایمر مجهز باشد. سیستمی که با تأخیر حدود ۱۰ ثانیه پس از فشردن دکمه‌ی شاتر، دوربین به‌طور خودکار عکس می‌گیرد. در این حالت تا لحظه‌ی گرفتن عکس، حتی در صورت حرکت اندک دوربین، پس از چند ثانیه، دوربین از لرزش باز می‌ایستد. اگرچه سه‌پایه کاربردی‌ترین وسیله در این زمینه است که اجازه می‌دهد به‌طور نامحدودی شاتر را باز نگه داریم (عکاسی در شب و عکاسی از ستارگان)، اما تک‌پایه یا گیره را می‌توان در صورت محدودیت مکان به‌کار گرفت.

از دکلانشور در اندازه‌های گوناگون می‌توان بهره جست.

۲۲ پرهیز از مشکلات اتوفوکوس (خودمیزان)

سیستم اتوفوکوس برتری‌هایی دارد. چرا که این امکان را به شما می‌دهد تا تمام تمرکز خود را معطوف به کادربندی یا ترکیب‌بندی عکس کنید. از سوی دیگر در عکاسی ورزشی و خبری باعث می‌شود ساده‌تر لحظه‌ها را شکار کنید. اما کاستی‌هایی نیز دارد و آن این است که فاصله‌یاب دوربین موضوع اصلی را نمی‌شناسد. به همین خاطر ممکن است هنگام عکاسی از کسی به‌جای میزان کردن فاصله‌ی عدسی روی صورت او، پشت او یا پس‌زمینه را میزان کند.

موضوع محو است: در این تصویر سیستم اتوفوکوس دوربین که در مرکز منظره‌یاب قرار دارد، وسط کادر یعنی شاخ و برگ درختان را خوانده و فوکوس کرده است، در نتیجه اشخاص محو افتاده‌اند. بیشتر سیستم‌های اتوفوکوس از مرکز تصویر یا منظره‌یاب فاصله‌یابی می‌کنند.

قفل اتوفوکوس: یک سیستم خوب اتوفوکوس معمولاً گزینه‌ای دارد که شما می‌توانید پس از فوکوس کردن خودکار، آن فاصله را قفل کنید. در این تصویر دوربین روی صورت شخص (وسط کادر) حرکت کرده، به‌طور خودکار فاصله‌یابی می‌کند و سپس به‌طور خودکار این فاصله‌ی درست، قفل می‌شود.

فاصله‌یابی درست: هنگامی که فاصله‌یاب خودکار در فاصله‌ای قفل شد، شما دوباره می‌توانید دوربین را حرکت داده تا کل موضوع در کادر اصلی و دلخواهتان قرار گیرد. در این وضعیت موضوع‌های شما واضح، شاخ و برگ درختان در پس‌زمینه محو به‌نظر می‌رسند که این خود در بهتر جلوه دادن موضوع اصلی، کمک می‌کند.

به‌کارگیریِ تنظیم‌کننده‌ها

۲۳ تنظیم دستی فاصله

برخی از دوربین‌های فشـــرده‌ی پیشـــرفته و همه‌ی دوربین‌های تک‌عدســـی انعکاسی، توانایی تنظیم دســـتی فاصله را دارند و به شـــما این اختیـــار را می‌دهند که فاصله را بر روی هـــر عنصـــری از منظره که می‌خواهیـــد، تنظیم کنید تا واضـــح بیافتد و هر آنچه می‌خواهید، محو باقی بماند. عدســـی‌های ثابتِ غیرقابل تعویض و تنظیم، که اغلب واید هستند (منظور عدسی‌های دوربین‌های فشرده‌ی ساده) به گونه‌ای ساخته شده‌اند که تا حد امکان منظره را از فاصله‌ی حدود ۴۰ –۳۰ ســـانتی‌متری تا بی‌نهایت (فواصل دور)، به‌طور واضح روی فیلم ثبت کنند.

فاصله روی پیش‌زمینه میزان شده است. ▼

فاصله روی پس‌زمینه میزان شده است. ▼

۲۴ مفهوم سرعت شاتر

وقتی گفته می‌شـود، سرعت دوربین روی ۱۲۵ اسـت، یعنی این‌که شاتر (Shutter به‌معنی مسدودکننده) در ۱:۱۲۵ ثانیه باز و بسته می‌شود؛ به عبارت دیگر ۱:۱۲۵ ثانیه، نور وارد دوربین می‌شـود. دقت داشته باشید که زمان باز و بسته شدن مسدودکننده برای نمونه اگر روی ۵۰۰ باشد از زمان ۲۵۰ کم‌تر است. چرا که کسر ۱:۵۰۰ کوچک‌تر از کسر ۱:۲۵۰ است و سرعت شـاتر ۱:۵۰۰ از سـرعت ۱:۲۵۰ بالاتر است. زمان باز و بسته شدن شاتر و سرعت باز و بسته شدن شاتر نسبت معکوس به هم دارند.

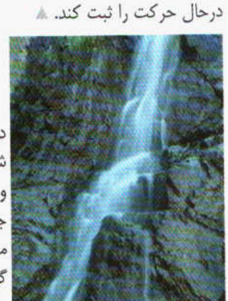
برای ایسـتا نشان دادن یک موضوع متحرک، سـرعت بالای شاتر را برگزینید (۲۵۰، ۵۰۰، ۱۰۰۰ یا ۲۰۰۰) برای افزایش حس حرکت در عکس و حس نمایشی آن، سرعت پایین شاتر را برگزینید؛ (۱۵، ۸ یا ۴). در این حالت موضوع متحرک و تصویر با دنباله‌ای کشـیده و محو روی فیلم عکاسی ثبت می‌شود.

سرعت شاتر کم، ۱:۸ ثانیه - در اینجا سرعت شاتر بسیار پایین اسـت و دوربین نتوانسته اسـت، جزئیات اتومبیل درحال حرکت را ثبت کند.

سـرعت شـاتر بالا، ۱:۵۰۰ ثانیه - سرعت بالای شاتر، حرکـت را تثبیت یا میخکوب کرده اسـت. یا اصطلاحاً موضوع منجمد (freez) شده است.

در اینجا سرعت پایین شاتر عناصر متحرک و ثابـت را از هـم جدا کرده اسـت. آب متحرک و محو است. گویی از خود ردی به جای گذاشته است.

سـرعت بالای شاتر بـرای ایسـتا نشـان دادن ریزش آب به‌کار رفته است.

۲۵ مفهوم دیافراگم

دیافراگم را برای تنظیم مقدار نور ورودی به دوربین به‌کار می‌گیرند و روشنی تصویر را به این وسیله می‌توان، کنترل کرد. اما اندازه‌ی دیافراگم در میزان عمق میدان وضوح تصویر نیز مؤثر است. منطقه‌ای در عکس که از ابتدا تا انتهای آن واضح است را اصطلاحاً عمق میدان وضوح گویند.

اندازه‌ی دیافراگم را با عدد ۶۴، ۴۵، ۳۲، ۲۲، ۱۶، ۱۱، ۸، ۵/۶، ۴، ۲/۸ و حرف f نشان می‌دهند.

* هر چه عدد f بزرگ‌تر باشد، دیافراگم بسته‌تر است.
* هر چه دیافراگم بسته‌تر باشد، عمق میدان وضوح بیشتری خواهیم داشت.
* هر چه دیافراگم بسته‌تر باشد، میزان نور ورودی به دوربین کمتر می‌شود.

عمق میدان زیاد: دیافراگم f۱۶ همه‌ی اشیا را به گونه‌ای پذیرفتنی واضح نشان می‌دهد. فاصله‌یاب دوربین روی گل سفید میزان شده است. ▼

عمق میدان کم: در حالی‌که فاصله‌یاب باز هم روی گل سفید میانی میزان شده، گیاهان پس‌زمینه و پیش‌زمینه با دیافراگم f۴ محو افتاده‌اند. ▼

۲۶ نوردهی درست

بسـیاری از دوربین‌های امروزی به نورسـنج‌های گوناگون مجهزند. نورسـنج‌ها میزان نور را اندازه‌گیری می‌کنند و مجموعه‌ی گشـادگی دیافراگم و سرعت شاترِ مناسب را برای نوردهی درسـت و تا حد مطلوب اثرگذار روی نگاتیو را، مشـخص می‌کنند. عکسـی که نوردهی آن مناسـب بوده، باید ظاهری خوب، عمق و تعادل رنگی خوبی داشـته باشـد. بیشـتر جزئیات موضوع اصلی باید نمایان باشـند. اگر نوردهی کم بوده باشـد، عکس تیره خواهد شـد و اگر نوردهی زیاد باشد، نتیجه‌ی آن عکسی رنگ‌پریده خواهد بود.

برای درک بهتر مفهوم نوردهی درست به یک مثال توجه کنید. لیوانی را در نظر بگیرید. اگر آب درون آن پر و به‌اصطلاح لب‌به‌لب باشـد، لیوان به‌درستی پر است (مانند نوردهی درست) و اگر لیوان تا نیمه پر باشـد یا سر آن اندکی خالی باشد، می‌گوییم نیمه‌پر است (نوردهی کم) و اگر بیش از اندازه درون لیوان آب ریخته شـود، می‌گوییم سـرریز شده است (نوردهی زیاد). پر شـدن لیوان هم می‌تواند زیر شیر آب، قطره‌قطره (دیافراگم بسته) و در زمان طولانی‌تر پر شود (زمانِ زیاد باز بودن شاتر) و هم می‌توانیم لیوان را این‌گونه پر کنیم که شیر آب را بیشتر باز کنیم (دیافراگم باز) تا به‌سـرعت لیوان پر شود (زمانِ کم باز بودن شاتر). بنابراین پر شدن لیوان به دو عامل بستگی دارد: اندازه و مدت باز بودن شیر آب.

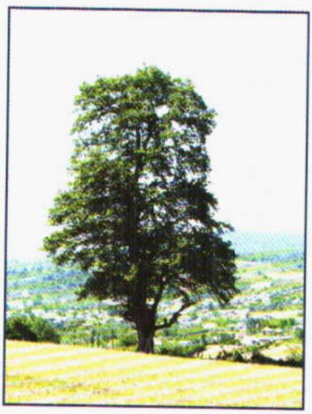
برگردیم به عکاسـی؛ نوردهی درسـت به دو عامل بستگی دارد. اندازه‌ی گشادگیِ دیافراگم و مدت‌زمان باز بودن شاتر.

نوردهی درست: نتیجه‌ی نوردهی درست عکسی خواهد بود که ما هم در بخش‌های روشن هم در بخش‌های تیره‌ی عکس، جزئیات داشته باشیم. نقاط روشن عکس به اندازه‌ای روشن‌اند که به اصطلاح به سفیدی نزنند.

نوردهی کم: هنگامی‌که نوردهی کمتر از مقدار لازم باشد، عکس تیره خواهد شد و تنها بخش‌های روشن عکس جزئیات را نشان می‌دهند.

نوردهی زیاد: هنگامی‌که نوردهی بیش از حد متعارف باشد، جزئیات تنها در بخش‌هایی که کاملاً در سایه هستند، دیده خواهند شد. بخش‌های روشن عکس به سفیدی می‌زند و فاقد جزئیات‌اند.

۲۷

نوردهی کمابیش
Bracketing

هنگامی‌که نور نامشـــخص یا بـــا اختلاف زیاد در محیط موجود اســـت، تعیین میزان نوردهی مناســـب، ســـخت اســـت. توصیه می‌شـــود که از همان تصویر چندین عکس با نوردهی‌های متفاوت بگیرید. نخســـت، عکســـی بگیرید که نورســـنج دوربین، میـــزان نوردهی (دیافراگم و ســـرعت) را به شما داده است. سپس نورسنج دوربین را نادیده بگیرید و عکس‌هایی اضافی با شـــرایطی متفاوت بگیرید. همان عکس را با نیم یا یک درجه دیافراگم بازتر بگیرید و عکس دیگر را با نیم یا یک درجه‌ی دیافراگم بســـته‌تر بگیرید. که اصطلاحاً می‌گویند یک اســـتاپ (Stop) بازتر یا بسته‌تر، نیم استاپ بازتر و یا بسته‌تر. سرانجام از چندین عکسی که با شرایط متفاوت گرفته‌اید، حتماً یکی درست و دلخواهتان خواهد شد.

* البتـــه این عکس‌های اضافی را هم با دیافراگم‌های مختلف و هم با ســـرعت‌های مختلف می‌توانید، بیازمایید.

* اگر چه این کار موجب صرف وقت بیشـــتر خواهد شـــد، اما احتمال به دســـت آوردن عکس مطلوب را افزایش می‌دهد.

* این کار یعنی عکاســـی با سرعت‌ها یا دیافراگم‌های متفاوت برای به دست آوردن نتیجه‌ی مطلوب را نوردهی کمابیش می‌گویند.

یک استاپ کمتر نوردهی ▼

نوردهی مناسب ▼

یک استاپ بیشتر نوردهی ▼

۲۸ مسائل نوردهی

تحت شـــرایطی ویژه نورسنج دوربین شـــما ممکن است در نورخوانی گول بخورد! این مشکل هنگامی‌رخ می‌دهد که موضوع اصلی نسبتاً جزء کوچکی از کادر را در برگرفته باشد. یا این‌که نور موجود صحنه یا منظره، شـــدید یا بســـیار متفاوت باشـــد. در چنین شرایطی شما می‌توانید با به‌کارگیریِ شـــیوه‌ی نوردهی کمابیش شـــانس به دســـت آوردن عکس قابل قبول خود را افزایش دهید. راه‌کار ســـاده‌ی دیگر این اســـت که کادر خود را تغییر دهید. (به مثال‌های زیر توجه کنید.)

تنها در شـــرایطی می‌توان تمامی جزئیات موضوع را عکس‌برداری کرد که نوری یکدســـت و یکنواخت موجود باشد. به‌بیان دیگر هرچه کنتراست تصویر بیشتر باشد، به‌هرصورت بخشی از جزئیات را – یا در بخش‌های روشن یا در بخش‌های تیره – از دست خواهیم داد.

در این عکس نورســـنج نور آســـمان را ســـنجیده اســـت. بنابراین جزئیات ابر به‌خوبی نمایان اســـت، اما پیش‌زمینه و میان‌زمینه تیره شده‌اند. ▼

در ایـــن عکس نورســـنج نور زمین را ســـنجیده اســـت. بنابراین جزئیات پیش‌زمینه و میان‌زمینه به‌خوبی نمایان است، اما جزئیات ابر از دست رفته است. ▼

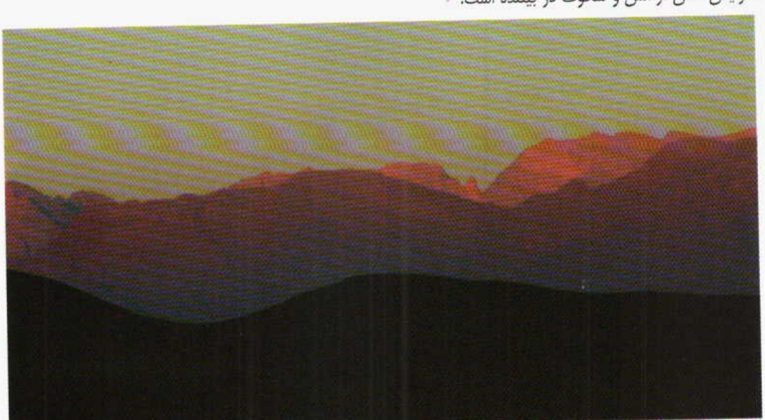
۲۹ نوردهی دستی

نوردهی درست برای گرفتن یک عکس همیشه و ضرورتاً مؤثرترین نوردهی نیست. نادیده گرفتن نور سنج دوربین خود را تجربه کنید. اگر میزان نوردهی را کمی کم‌تر از آن‌چه نورسنج دوربین به شما می‌گوید، برگزینید (حدود یک درجه) جزئیات عکس در سایه‌ها یا بخش‌های تاریک از بین می‌رود، اما عمق رنگ‌ها افزایش می‌یابد. اگر میزان نوردهی را کمی‌بیشتر از آن‌چه نور سنج دوربین به شما پیشنهاد می‌کند، برگزینید (حدود یک درجه)، عکس به سفیدی خواهد زد. که این خود می‌تواند در عکاسی پرتره برای از بین بردن چین و چروک‌های صورت مفید باشد. دقت کنید که چطور می‌توان گاهی، آگاهانه با نادیده گرفتن قوانین عکاسی به نتیجه‌ی مطلوب‌تری رسید.

در این تصویر، عکس کمی‌بیش از اندازه نور خورده و درنتیجه برف‌های بالای تپه کاملاً سفید و فاقد جزئیات افتاده‌اند. ▲

ضد نور: دراین تصویر، عکس کمی کمتر از نوردهی درست، نور خورده است. تأثیر چنین عملی جدا شدن دو فضا و افزایش حس آرامش و سکوت در بیننده است. ▼

چه عدسی‌ای را به‌کار بگیریم؟

۳۰ منظور از فاصله‌ی کانونی چیست؟

با یک آزمایش ساده می‌توانید مفهوم فاصله‌ی کانونی را دریافت کنید. با به‌کارگیری یک ذره‌بین و یک صفحه‌ی کاغذ می‌توانید این آزمایش را انجام دهید. ذره‌بین را جلوی نور خورشید و صفحه‌ی کاغذ را زیر آن جای دهید. ذره‌بین را نسبت به صفحه‌ی کاغذ پس و پیش ببرید تا نور خورشید به مانند یک نقطه‌ی فوق‌العاده روشن روی کاغذ نمایان شود. در این حالت فاصله‌ی کانونی، فاصله‌ی بین ذره‌بین و کاغذ است. متوجه خواهید شد اگر چند ثانیه ذره‌بین را در آن فاصله نگاه دارید، کاغذ آغاز به سوختن می‌کند. این به معنی این‌است که واضح‌ترین تصویر را از خورشید روی کاغذ ایجاد کرده است و این باعث ایجاد گرما و سوختن کاغذ می‌شود. حالا که با مفهوم فاصله‌ی کانونی آشنا شدید، تعریف دقیق علمی‌آن را نیز بدانید: فاصله‌ی بین مرکز نوری و کانون اصلی عدسی، فاصله‌ی کانونی نام دارد. فاصله‌ی کانونی را با F نشان می‌دهند. دقت کنید که با حرف f که نشانگر دیافراگم است، اشتباه نگیرید. هر چه فاصله‌ی کانونی عدسی دوربین‌ها افزایش می‌یابد، بارزترین اثر آن این است که موضوع در کادر شما بزرگ‌تر می‌شود اما هم‌زمان زاویه‌ی دید شما نیز تنگ‌تر می‌شود. با افزایش فاصله‌ی کانونی جزئیات پس‌زمینه از بین می‌رود و از وضوح آن کاسته می‌شود.

* عدسی واید: فاصله‌ی کانونی عدسی واید کم است (کم‌تر از ۵۰ میلی‌متر در دوربین‌های ۳۵ میلی متری) و شما زاویه‌ی گسترده‌ای از منظره‌ی مورد نظرتان خواهید داشت که البته جزئیات پس‌زمینه کاملاً نمایان است.

* عدسی نرمال: با استفاده از عدسی‌ای با فاصله‌ی کانونی بیشتر شما می‌توانید مجسمه

(موضــوع) خــود را محصور کنید بــه بیان دیگر زاویه‌ی دید را تنگ‌تــر کنید و توجه هر بیننده‌ای را جلب کنید. توجه کنید که عکاسی با عدسی‌ای با فاصله کانونی بزرگ چگونه پرسپکتیو را فشرده می‌کند.

* عدســی تله: با افزایش بیشــتر فاصله کانونی عدســی (بیشــتر از ۵۰ میلی‌متر)، تمام جزئیات پس‌زمینه از بین می‌رود و ما ســطح جنس مجســمه را می‌بینیم. موضوع اکنون آن‌قدری بزرگ شده که کادر ما تنها دربرگیرنده‌ی سر و کول مجسمه است.

عدسی واید

عدسی نرمال یا استاندارد

عدسی تله

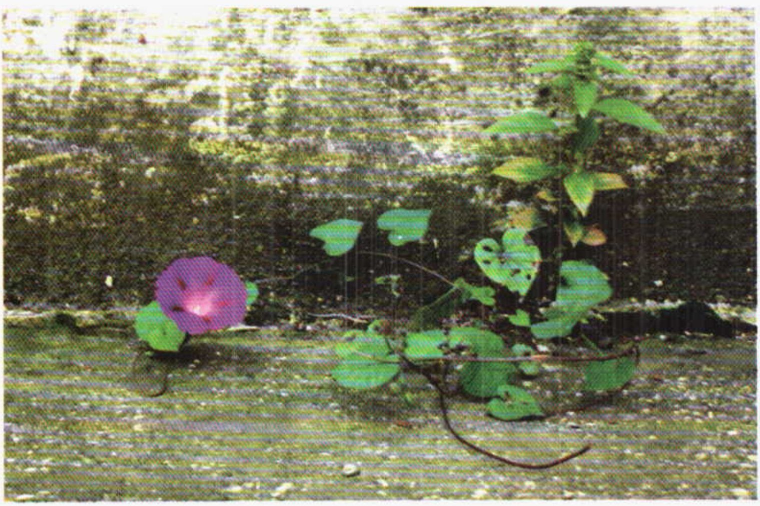
۳۱ عدسی نرمال یا استاندارد

(عدسی ۵۰ میلی‌متری) عدسی نرمال یا استاندارد در دوربین‌های ۳۵ میلی‌متری است. چون موضوع را آن‌گونه نشان می‌دهد که چشم انسان می‌بیند. به همین خاطر عدسی نرمال برای عکاسی عمومی‌مناسب است. عدسی نرمال را برای عکاسی از طبیعت بی‌جان، می‌توان به کار گرفت. دیافراگم عدسی نرمال تا حد بیشتری نسبت به عدسی‌های دیگر باز می‌شود و به ما این امکان را می‌دهد که در نورهای کم هم بتوانیم از آن بهره گیریم.

گلدان‌ها: این عکس با عدسی ۵۰ میلی‌متری گرفته شده و تقریباً همان‌گونه است که چشم انسان می‌بیند.

گلی خودرو در پیاده‌رو: این عکس با عدسی ۵۰ میلی‌متری گرفته شده است.

۳۲ عدسی واید

هر چقدر فاصله‌ی کانونی یک عدسی کوتاه‌تر باشد، زاویه‌ی دید آن بازتر است. در دوربین‌های ۳۵ میلی‌متری، عدسی‌هایی که فاصله‌ی کانونی آنها از ۵۰ میلیمتر کوتاه‌تر است، عدسی واید هستند. در فاصله‌ی کانونی ۳۵ میلی‌متری اثر تابیدگی آشکار می‌شود. منظور از تابیدگی این است که نسبت‌ها در تصویر با نسبت‌ها در موضوع همسان نیستند و خطوط (به‌خصوص در کناره‌های تصویر)تابیدگی پیدا می‌کنند و این تابیدگی هنگامی بیشتر به چشم می‌آید که فاصله‌ی کانونی عدسی از ۲۴ میلی‌متر کم‌تر شود. با عدسی واید می‌توان زاویه گسترده‌ای را دید که از همان فاصله با عدسی نرمال نمی‌توان دید.

* برای گنجاندن همه‌ی موضوع خود در کادر و برای اینکه وضوح تصویرتان بالا باشد، عدسی واید را به‌کار برید. در عدسی‌های واید عمق میدان وضوح بسیار بیشتر از دیگر عدسی‌هاست. به همین خاطر عدسی واید برای عکاسی از مناظر و چشم‌اندازها، ایده‌آل است.

* عدسی واید را وقتی برای عکاسی از موضوع‌های نزدیک به کار می‌بریم، به دلیل همان اثر تابیدگی در نسبت اندازه‌های موضوع، تغییرات اغراق‌آمیزی ایجاد می‌کند و همین ویژگی در خلق تصاویر نمایشی می‌تواند به کار آید.

عدسی واید، برای عکاسی از نماهای درونی یا خارجی ساختمان‌ها به‌کار می‌رود.

۳۳ برتری‌های عدسی زوم

عدســی زوم با ســاختمان ویژه‌ای که دارد، بی‌آنکه وسایلی به آن افزوده یا از آن کاسته شود، می‌توان آن را پیوسته روی فواصل کانونی متفاوت میزان کرد و به این ترتیب دوربین بی‌آنکه فاصلــه‌ی خود را تــا موضوع تغییر دهد، می‌تواند تصویر درشــت‌تری از موضوع دریافت کند. یا به اصطلاح موضوع را جلو بکشــد. در عدســی‌های نرمال بــرای این‌که تصویر بزرگ‌تری از موضوع داشــته باشــید باید به موضوع نزدیک شــوید. اما نزدیک شدن به موضوع همیشه امکان‌پذیر نیست.

کاربرد عدســی زوم بســیار اســت چرا که این امکان را به شــما می‌دهد که بدون جابه‌جایی عدســی‌های گوناگون، همگی آنها را در یک عدســی زوم داشته باشــید. امروزه عدسی‌های زومی‌ساخته شده‌اند که از فاصله‌ی کانونی ۲۸ میلی‌متر یعنی واید تا ۵۰۰ میلی‌متر یعنی تله را در برمی‌گیرد و جالب این است که حجم آن اندکی از عدسی نرمال بیشتر است.

این عکسی است که عکاس توانسته تا آنجا جلو رود که موضوع فرار نکند. ▼

با به‌کارگیریِ عدســی زوم، عکاس بدون تعویض عدسی یا نزدیک شــدن به موضــوع، موفق بــه گرفتن عکس گویاتری شده است. ▼

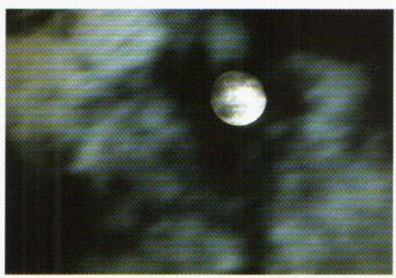

۳۴ عدسی‌های تله

عدسی تله ۱۸۰ میلی‌متری

به‌طـور کلی عدســی‌هایی با فاصله‌ی کانونی بیشــتر از ۵۰ میلی‌متــر، تله به‌شــمار می‌آینـد. البتــه در دوربین‌های ۳۵ میلی‌متــری. هرچقدر فاصله‌ی کانونی عدســی افزایش یابد، زاویه‌ی دید بسته‌تری به‌دست می‌آید و موضوع درمنظره‌یاب بزرگ‌تــر جلوه می‌کند. فاصله‌ی کانونــی ۸۵ میلی‌متر، برای عکاسی پرتره ایده‌آل است. عدسی‌های تله دیگر با فاصله‌ی کانونی ۱۰۰، ۲۰۰، ۳۰۰، ۴۰۰، ۵۰۰ ، ۸۰۰ و... میلی‌متر، این امکان را به شما می‌دهند که از فواصل دور از موضوع خود عکس بگیرید. مثلاً هنگامی که موضوع شما از دیدن دوربین ناراحت می‌شــود، در عکاسی از حیوانــات وحشــی، عکاســی ورزشــی، عکاسی تجسسی یا جاسوسی و عکاسی از ستارگان کاربرد فراوانی دارد.

گرفتن عکس از فواصل دور: گاهی شما می‌خواهید به موضوع نزدیک شوید، اما عمــلاً چنین کاری ممکن نیســت. این عکس با عدســی تلــه ۵۰۰ میلی‌متری گرفته شده است.

برگزیدن فیلم

۳۵ چگونه فیلم مناسبی برگزینیم؟

گزینش فیلم، یک سلیقه‌ی شخصی است. اما برخی از فیلم‌ها بسته به شرایط نوری و نوع موضوع، مناسب‌ترند. بهترین راه برای شناخت تفاوت فیلم‌ها، آزمودن آنهاست. دانستن ویژگی‌های موضوع (آیا رنگ در آنها اهمیت فوق‌العاده‌ای دارد؟ یا بافت مهم‌تر است؟ یا...) و همچنین هدف از عکاسی نیز برای گزینش فیلم را نباید از نظر دور داشت.

* تقسیم‌بندی فیلم‌ها به فیلم‌های سیاه و سفید، رنگی و اسلاید (که دارای رنگ‌های زنده و درخشان است) یک نوع طبقه‌بندی به‌شمار می‌آیند.

* فیلم‌ها را از روی حساسیتشان به نور نیز می‌توان طبقه‌بندی کرد. (نگاه کنید به نکته‌ی ۳۶) گرایش به تنالیته‌هایی از رنگ ویژه، یکی دیگر از ویژگی‌های هر فیلم است. برای نمونه فیلم‌های ژاپنی موجود در ایران گرایش به رنگ‌های سرد مثل سبز و آبی دارند و فیلم‌های آلمانی گرایش به رنگ‌های گرم مثل نارنجی و طلایی. جالب اینجاست که این گرایش‌ها در هر فیلمی‌را می‌توان از روی قوطی فیلم‌ها نیز شناخت. اما درنهایت شما بر اساس تجربه و سلیقه‌ی خود فیلم را برمی‌گزینید.

۳۶ نگاتیوهای رنگی

فیلم‌هایی با حساسیت ۴۰۰ و ۴۰۰ آیسو (ISO)[1] به بالا، بسیار به نور حساس‌اند و برای عکاسی از فضاهای کم‌نور و هنگامی‌که نمی‌خواهید فلاش را به‌کار برید، کاربرد دارند.

* فیلم‌های با حساسیت ۱۰۰ آیسو به پایین، فیلم‌هایی هستند که تصویری با کیفیت بالا به شما ارائه می‌دهند. به طوری که شما می‌توانید تقریباً هر اندازه که می‌خواهید عکس را بزرگ کنید. در صورتی‌که در فیلم‌های حساسیت بالا، هنگامی‌که تصویر را بیش از اندازه بزرگ می‌کنید، دانه‌هایی روی عکس نمایان می‌شوند که اصطلاحاً به آنها گرین (Grain) می‌گویند. البته همین اثر را می‌توان آگاهانه برای ایجاد و افزایش برخی از فضاها مثل توفان یا برف و بوران به کار گرفت. در شرایط معمولی یعنی نور روز، حساسیت ۱۰۰ آیسو می‌تواند پاسخگوی نیازهای عمومی یک عکاس باشد. اگر بخواهیم که فیلم ۱۰۰ آیسو را در نور کم به‌کار بریم، می‌بایست حتماً از سه پایه کمک بگیریم. آیسو (ISO) معیاری برای درجه‌بندی حساسیت فیلم است که جایگزین معیارهای پیشین ASA و DIN شده است.

۱- International Standards Orgaznization

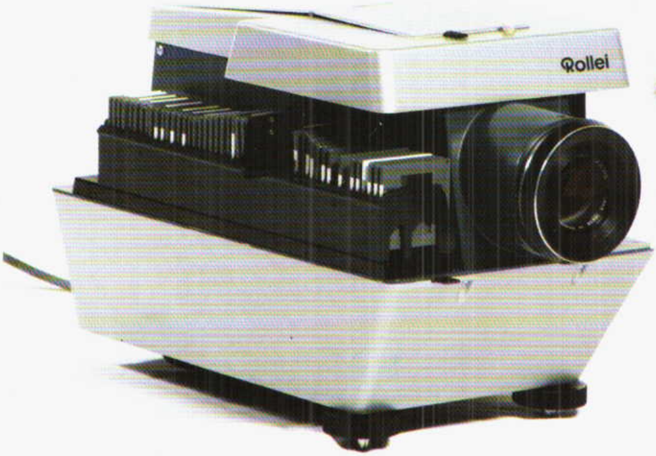
۳۷ اسلاید

اســلاید فرآیند ظهور فیلم‌های رنگــی را نمی‌گذراند و از خطاهای انــدک نوردهی، برخلاف فیلم‌های رنگی، در آن نمی‌توان چشم‌پوشی کرد. از آن‌جایی که فیلم‌های اسلاید تقریباً گران هستند، بی‌توجهی به نوردهی درست هنگام عکس‌برداری با اسلاید باعث افزایش هزینه‌ی شما می‌شود، چرا که بی‌توجهی به نوردهی به کیفیت تصویر آسیب می‌رساند. فیلم اسلاید، پس از ظهور، به‌وسیله‌ی پروژکتور و از طریق عبور نور از آن بر پرده‌ی سفید مخصوص یا دیوار می‌افتد. رنگ‌های سرشار، روشن و زنده از ویژگی‌های یگانه‌ی فیلم‌های اسلاید است.

با به‌کارگیری پروژکتور شــما می‌توانید اســلاید را در اندازه‌ی بزرگ روی پرده برای گروهی به نمایش بگذارید. ▼

۳۸ فیلم‌های سیاه و سفید

فیلم‌های سیاه و سفید مانند فیلم‌های رنگی، زیاد همگانی نیستند. اما برای خلق تصاویری که پیام عکس را مستقیماً و صریح به بیننده برسانند، فیلم‌های قابل توجهی‌اند. عکسی که از فیلم‌های سیاه و سفید به دست می‌آید، بی‌آن‌که رنگ در آن باشد که توجه بیننده را پرت کند، بر بافت، شکل، فرم و ترکیب‌بندی عکس تأکید دارد.

فرآیند ظهور و چاپ عکس سیاه و سفید نسبت به رنگی، ساده‌تر و کم‌هزینه‌تر است. به طوری که ابزار ساده‌ی آن را شما با بودجه‌ای نه‌چندان زیاد می‌توانید، فراهم آورید و در اتاق خود فیلم‌ها را ظاهر و سپس آماده‌ی چاپ کنید.

فیلم سیاه و سفید برای بررسی بافت و شکل موضوع، بسیار مناسب است. ▼

با به‌کارگیری فیلم حساسیت بالا، گرین‌ها افزایش می‌یابند و به خلق فضای بورانی کمک می‌کنند. ▼

۳۹ چگونه از نگاتیوها مراقبت کنیم؟

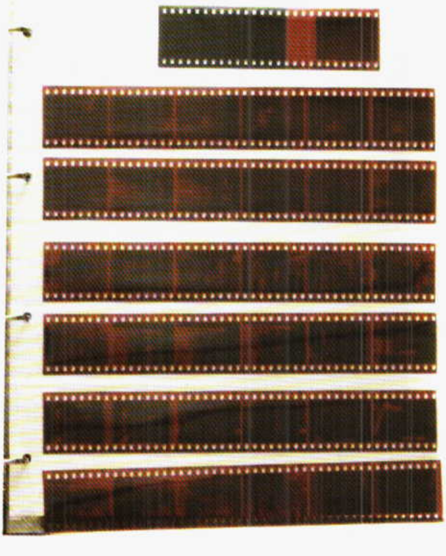
اگر می‌خواهید نگاتیوهای خود را سال‌ها بعد نیز بدون آن‌که تغییری در کیفیت آنها روی دهد، به‌کار گیرید و از آنها عکس چاپ کنید، به سفارش‌های زیر توجه کنید.

همیشه کاست فیلم‌های خود را (چه استفاده‌شده و چه استفاده‌نشده) در قوطی پلاستیکی سیاه‌رنگ، نگاه دارید. چرا که نور می‌تواند از شکاف کاست فیلم به درون آن رود. همچنین گرد و خاک می‌تواند، سطح فیلم را خش بیاندازد.

* فیلم‌ها را همیشه درجای خنک نگه دارید. گرما روی رنگ‌ها و کنتراست فیلم تأثیر نامطلوب می‌گذارد. حرارت موجب تشدید جنبش مولکولی در مواد می‌شود و نتیجه‌ی آن فاسد شدن زودتر مواد است.

* تا آن جا که ممکن است فیلم را پس از عکاسی، سریعاً چاپ کنید چراکه فیلمی‌که به‌کار گرفته شده، نورخورده و این نور یک نوع واکنش شیمیایی روی نگاتیو را سبب می‌شود و با فاصله افتادن بین زمان عکس‌برداری و ظهور، واکنش شیمیایی مزبور ادامه می‌یابد و درنتیجه به کیفیت عکس لطمه می‌زند.

* هنگام خریداری فیلم به تاریخ انقضای مصرف آن و به شیوه‌ی نگه‌داری فیلم توجه کنید.

فایل‌های شفاف را برای نگهداری از نگاتیو به‌کار بگیرید. ▲

ترکیب‌بندی تصویر

۴۰ تصویر خوب از چه عناصری ساخته شده است؟

در آغاز عکاسی از یک موضوع، نخست باید نگاهی تازه به پیرامون خود بیاندازید. لازم نیست به دوردست‌ها نگاه کنید تا موضوعی مناسب پیدا کنید. موضوع‌های نزدیکِ دور و برتان و به‌نظر کم‌اهمیت را از چشم دور نگاه ندارید. بادقت در شکل، حجم، رنگ و نور یا مجموعه‌ای از این عناصر، چشم خود را به آنها حساس‌تر کنید.

عکاسی در خانه: لازم نیست با هزینه‌ای زیاد حتماً به سفر بروید تا موضوعی مناسب به دست آورید. پیرامون شما، حتی در حیاط کوچک خانه، می‌توان موضوع‌های جالبی را یافت که از نگاه اهالی خانه پنهان مانده است. ▼

۴۱ کادر عمودی باشد یا افقی؟

اشـتباهی که بیشتر نوآموزان می‌کنند، این اسـت که فکر می‌کنند که باید همیشه دوربین را افقی در دسـت بگیرند. اگر موضوع شـما در کادر عمودی دوربین جـای می‌گیرد، دوربین را عمودی در دست بگیرید. به بیان دیگر اگر ارتفاع موضوع شما اهمیت دارد و پیرامون موضوع شما کم‌اهمیت تر است، با عمودی در دست گرفتن دوربین، کادرتان را عمودی کنید تا همه‌ی موضوع رادر کادرتان جای دهید.

* کادر افقی: هنگامی‌که از چشـم‌اندازها عکس می‌گیرید، کادر افقی دوربین بسیار مناسب‌تر است.
* در کادر عمودی، پس‌زمینه و پیش‌زمینه ارتباطشان ساده‌تر می‌شود.
* در کادرهای مربع حس پویایی یا حرکت کم‌تر می‌شود.
* در کادر افقی حس آرامش بیشتری وجود دارد تا کادر عمودی.
* اگر از موضوع متحرکی عکس می‌گیرید و آن موضوع در قسـمت چپ کادر شـما قرار دارد (چنانچه فرض کنیم حرکت موضوع از سـمت چپ به راست است)، این حس به بیننده دست می‌دهد که حرکات دیگری نیز باید انجام شـود. اما اگر همین جسـم متحرک که از چپ به راسـت می‌رود در گوشـه‌ی راسـت عکس قرار گیرد، به بیننده این حس دسـت می‌دهد که حرکات موضوع به انتها رسیده است. هر دوی این حالات بسیار پویاتر از حالتی‌اند که موضوع در وسط کادر قرار گیرد.

کادر افقـی در این عکـس بر فضـای پیرامون برج مراقبت تأکید دارد. ▼

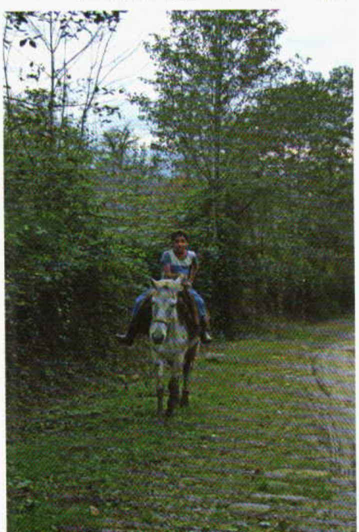
کادر عمـودی بر ارتفـاع این بـرج مراقبـت تأکیـد کـرده است. ◄

۴۲ پُر کردن کادر

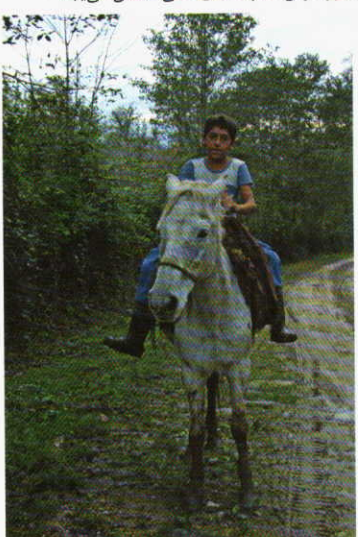
راه ســاده‌ی مؤثر کردن تصویر این اســت که به موضوع نزدیک‌تر شــوید. تا موضوع تقریباً کل کادر شــما را پر کند. این باعث می‌شــود که موضوع از پس‌زمینه جدا شــده و نمایان‌تر جلوه کند.

* اگر برای شما امکان ندارد که به موضوع نزدیک شوید، از عدسی تله استفاده کنید.
* در کادر خــود چنانچه شــکل‌ها و یا جزئیاتی هســت که در کامل‌تــر کردن موضوع کمک می‌کند، آنها را نیز در کادر بگنجانید.

در این عکس فضای منفی زیادی وجود دارد. ▼

با پر کردن کادر، فضای منفی کاهش می‌یابد. ▼

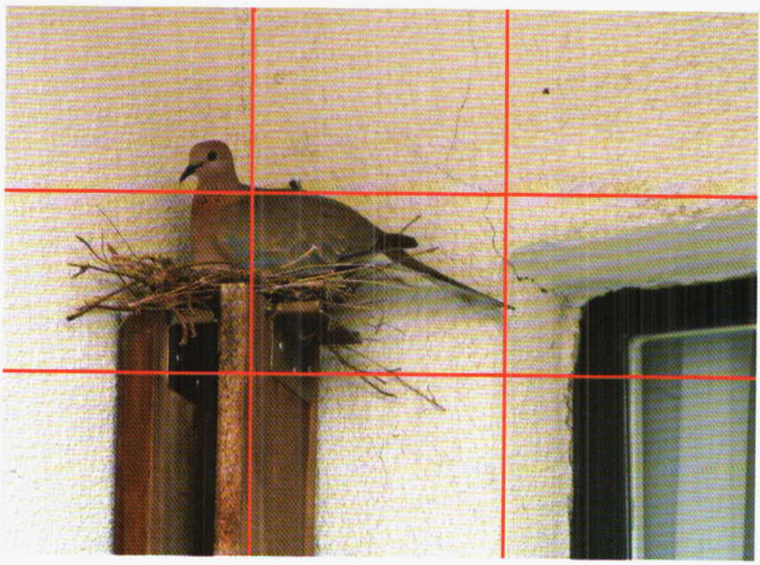

۴۳ موضوع را در کجای تصویر جای دهیم؟

تعیین اهمیت موضوع در ترکیب‌بندی، به‌جای موضوع در کادر دوربین، بستگی دارد. تصور نکنید که موضوع اصلی باید همیشه در میانه‌ی کادر در دوربین شما قرار گیرد. تأثیر چنین کادری، یک‌نواختی در عکس خواهد بود. با جای دادن موضوع در بیرون از مرکز کادر، ترکیب‌بندی تقویت می‌شود.

* پس از میزان کردن فاصله (چه دستی، چه خودکار) کادر دلخواه خود را به دست آورید (نگاه کنید به نکته‌ی ۲)

* قانون یک سوم: تصور کنید که سطح تصویر شما با دو خط افقی و دو خط عمودی به طور موازی تقسیم شود. چنانکه در تصویر می‌بینید. هر خط مکان‌های مناسب در ترکیب‌بندی را نشان می‌دهد و چهار نقطه‌ای که از برخورد خطوط به‌دست آمده است، برای جای دادن موضوع اصلی بسیار مناسب است و از نظر روانی چشم‌رُباست.

۴۴ به کارگیری پیش‌زمینه

نقطه‌ی دید خود را به‌گونه‌ای برگزینید تا جزئیات پیش‌زمینه را در بر گیرد. این جزئیات حس عمق و فاصله را به تصویر می‌دهد. اگر موضوع اصلی شـما کوچک باشـد، می‌توانید جزئیات پیش‌زمینه را برای پر کردن کادر خود به‌کار گیرید.

درایـن تصویـر نـه پیش‌زمینه داریـم و نه پس‌زمینـه، عکـس فاقد بعد اسـت و تخت به‌نظر می‌رسد. ◄

درایـن تصویر هم پیش‌زمینه داریـم و هم پس‌زمینه، تصویر عمق و بعد یافته است. ▼

درایـن تصویر پیش‌زمینـه داریم و عکس از حالت تخت درآمده است. ▼

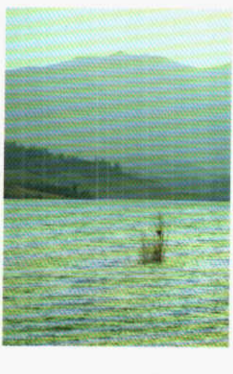
۴۵ برای گزینش بهترین زاویه‌ی دید موضوع خود را بررسی کنید

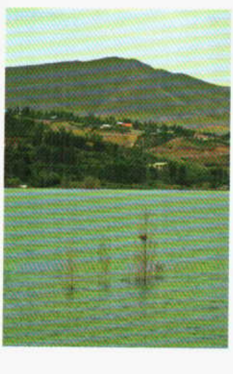
حتـی تغییر کوچکی در نقطه‌ی دید، می‌تواند تأثیری نمایشـی در ترکیب‌بندی عکس شـما بگـذارد. بنابراین هنگامی‌که موضوعی برای عکاسـی پیدا کردیـد، زمانی را برای پیدا کردن بهترین زاویه‌ی دید، اختصاص دهید.

ایـن عکس‌هـا همگی نشـان می‌دهند که یـک آبادی، به‌زیر آب رفته اسـت. به‌نظر شـما، کدام‌یـک از این تصاویر گویاتر است؟ ▼

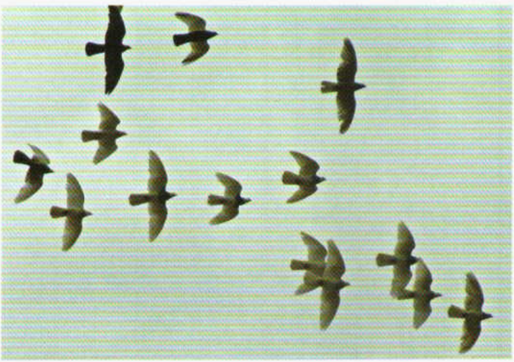

۴۶ زاویه‌ی دید از بالا یا پایین

گاهی شما نمی‌توانید به دور موضوع خود بچرخید تا بهترین زاویه‌ی دید را بیابید. با نشستن و عکس گرفتن از زاویه‌ی پایین، می‌توانید تأثیری نمایشـــی، در ترکیب‌بندی عکس بگذارید. این باعث ایجاد حرکت یا پویایی در ترکیب‌بندی می‌شود. از زاویه‌ی دید پایین شما می‌توانید پس‌زمینه‌های نامطلوب یا زننده را با آسمانی زیبا جایگزین کنید.

برگزیدن زاویه‌ی دید از بالا پرسپکتیوی کاملاً متفاوت به تصویر خود می‌دهید که آسمان در آن حذف می‌شود و تأکید اصلی بر جزئیات پیش‌زمینه است.

زاویه‌ی دید از پایین

زاویه‌ی دید از بالا

۴۷ استفاده از یک کادر در کادری دیگر

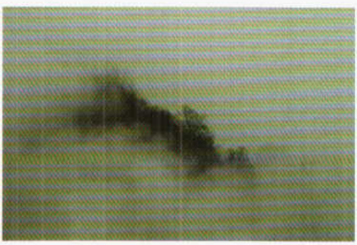
ترکیب‌بنـــدی متعادل و خیره کننده را می‌توان با جـــای دادن موضوع در کادرهای طرح‌داری مانند درگاه یا چهارچوب پنجره خلق کرد. با کمی کنجکاوی و تخیل طرح‌های مناســب کادر را تقریباً همه جا می‌توانید پیدا کنید.

* از لبه‌ی کلاه به عنوان یک کادر ساده اما مؤثر در عکاسی پرتره می‌توان استفاده کرد.

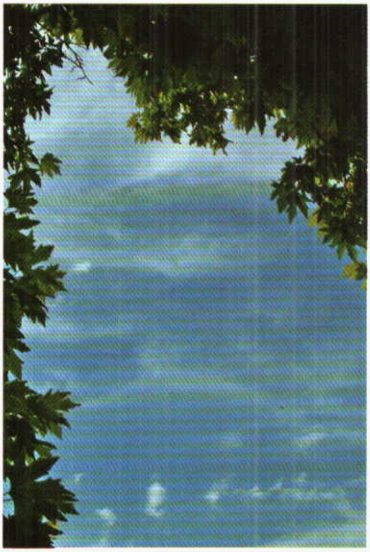
درختـــان و گیاهان اغلب می‌توانند بـــه عنوان کادرهای رنگی مؤثر و زیبا در موضوع شما نقش داشته باشند. در این عکس گیاهان سنگی را در آغوش گرفته‌اند. ▼

ابر و مه، درختان دامنه‌ی جنگل را احاطه کرده‌اند. ▼

کادرهـــا نبایـــد همیشـــه طرحـــی حاشـــیه‌دار و پهـــن در پیش‌زمینه باشـــند. بلکه کادرهای نامحســـوس پس‌زمینه برای موضوع‌های مختلف نیز مناسب‌اند. ▼

۴۸ تأکید بر موضوع

برای تأکید بر موضوع اصلی خود فاصله‌ی عدسی را دقیقاً روی آن میزان کنید تا اهمیت آن را افزایش دهید.
با به‌کارگیری عدسی تله و باز کردن دیافراگم، شما می‌توانید پس‌زمینه‌ی زننده، نامناسب، منحرف‌کننده و مزاحم را به یک پس‌زمینه‌ای جذاب و غیر مزاحم که در کمال سادگی، ترکیب‌بندی عکس را ارتقا می‌دهد، تبدیل کنید.

میزان کردن فاصله روی برگ‌ها: با به‌کارگیری عدسی تله و میزان کردن فاصله‌ی عدسی روی محدوده‌ی ویژه‌ای بر زیبایی برگ‌های پاییزی تأکید شده است. میزان کردن فاصله‌ی دقیق عدسی و نور قوی پس‌زمینه، جنس نیم‌شفاف برگ درختان را نمایان کرده است. ▼

۴۹ نشان دادن اندازه‌ی موضوع

هنگام عکاسی از مجسمه‌ها و موضوع‌هایی از این قبیل، پس از چاپ عکس خواهید دید، آن‌گونه که انتظار داشته‌اید، نتیجه نگرفته‌اید. یعنی بسیاری از ویژگی‌هایی که شما با چشم حس می‌کردید، در عکس نمایان نیست. برای حل این مشکل شما می‌توانید از دوست خود بخواهید که در کنار موضوع – مجسمه – جای گیرد، تا با مقایسه‌ی اندازه‌ی انسان و موضوع، بیننده بتواند اندازه‌ی‌نسبی آن‌را تخمین بزند و حس کند.

* هنگام عکاسی با عدسی ماکرو یا عکاسی کلوزآپ برای نشان‌دادن مقیاس نسبی تصویر، می‌توانید خط‌کش، نوک مداد، نوک انگشت یا نظایر اینها را به‌کار ببرید.

نگاه کنید به نکته‌ی ۹۶.

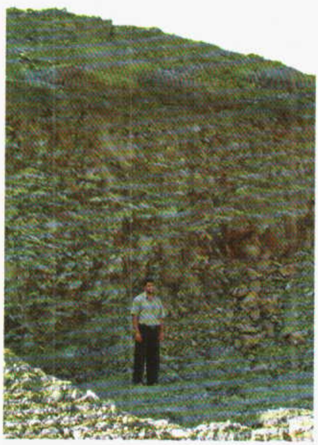
با جای دادن یک کودک در کنار این مجسمه شما به بزرگی اندازه‌ی مجسمه سنگی پی می‌برید. ◄

نمونه‌ی دیگری از به‌کارگیری انسان برای قیاس. ◄

با جای دادن یک شخص در اینجا می‌توان به میزان ارتفاع تقریبی خاک‌برداری پی برد. ▼

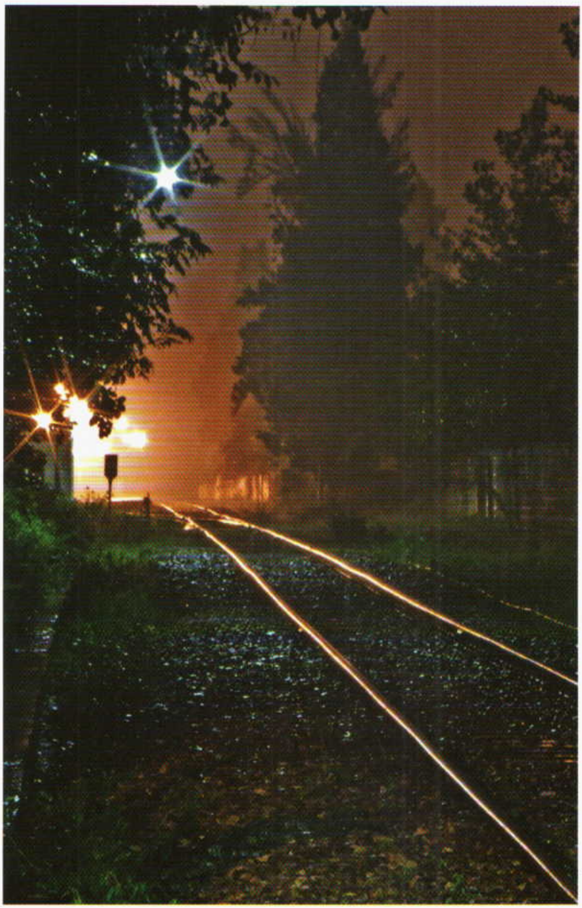

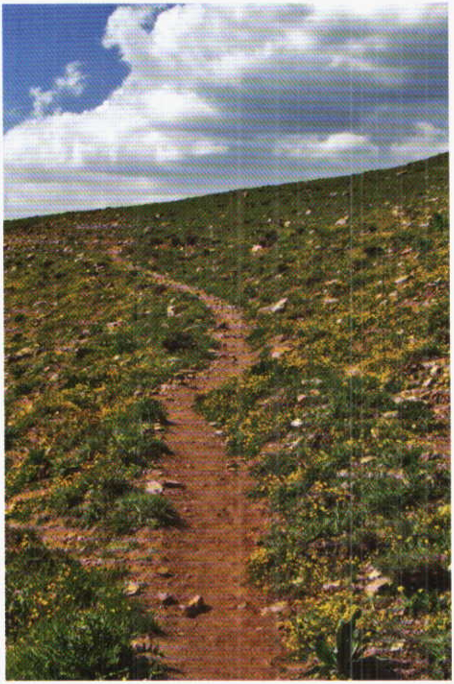

۵۰ چگونه خطوط را به‌کار گیریم؟

خطوط و پرسپکتیو را می‌توان برای ایجاد حس عمق به‌کار گرفت. به همین دلیل اشیا و اجسامی‌که در پشت سر یکدیگر جای می‌گیرند، به‌ترتیب کوچک‌تر به نظر می‌رسند و حس عمق را در تصویر ایجاد می‌کنند.

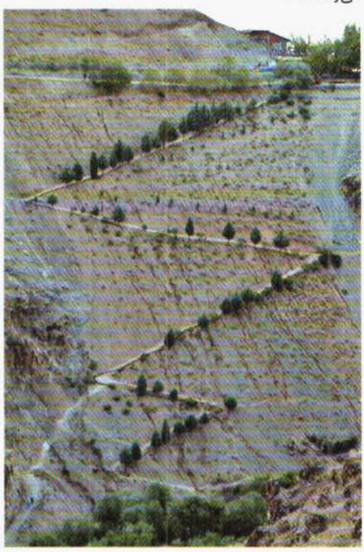

خط آهن در این فضای مه‌آلود چشم را به انتظار کشانده است.

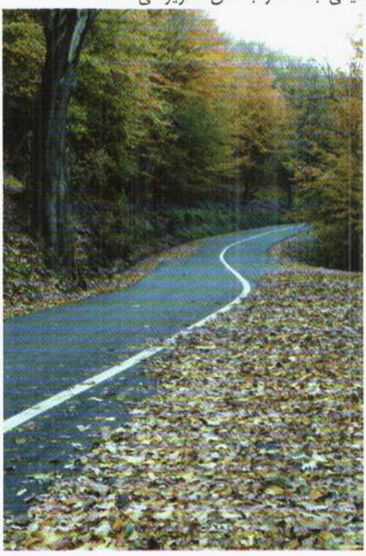

راه پیچ‌وخم‌دار، در اینجا چشم به وسیله‌ی مسیر راه به بالای تپه می‌رسد.

مسیر زیگ‌زاگ، بیننده را مانند کوه‌نوردان به بالای کوه می‌رساند.

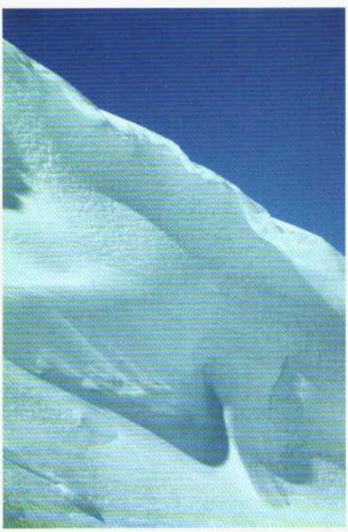
برگ‌های پاییزی، نیمی‌از جاده را در بر گرفته‌اند. اما خط میانی جاده ما را به‌عمق تصویر می‌کشاند.

به‌کارگیری رنگ‌ها

۵۱ کاربرد رنگ‌ها برای تأکید

رنگ‌ها را برای توجه دادن به بخش اصلی و مورد دلخواه در ترکیب‌بندی به‌کار گیرید. اگر رنگ بخش کوچکی یا نامشخص از یک چشم‌انداز بـا پیرامون خود تضاد داشـته باشـد، تأثیری نمایشـی و غالب خواهد داشت. تضاد رنگ‌ها با کنار هم جای گرفتـن رنگ‌های پایه (زرد، قرمز، آبی) در یک تصویر به‌دست می‌آید.

رنـگ آبی در این عکس به پشـت رفتـه و عمق یافته است. ◄

در این عکس رنگ زرد از پیرامونش جدا شـده و تضاد روشنی – تیرگی تصویر، چشم‌نواز است. ◄

برخی از رنگ‌ها چشـم‌رباتر از رنگ‌های دیگر هستند. بـرای نمونه رنگ قرمـز در تصویر انگار جلـو آمده یا بزرگ‌تر شده است. ▼

۵۲ ایجاد حس فضا یا عمق

اشـیا هنگامی‌کـه از دوربین فاصله‌ی زیادی داشـته باشـند، در عکس بسـیار رنگ‌باخته و کم‌کنتراسـت، نمایان می‌شـوند. این پدیده را برای ایجاد حسِ قـوی عمق در ترکیب‌بندی، می‌توان به‌کار گرفت.

در اینجا قایق نزدیک خط افق موجب شده که چشم به تنالیته‌های رنگ‌پریده‌ی دوردست جلب شود. ◄

با جای دادن اشیایی با تنالیته‌های تاریک در پیش‌زمینه‌ی ترکیب‌بندی، می‌توان بر عمق تصویر افزود. فراموش نکنید نور پس‌زمینه را بسنجید. ◄

٥٣ رنگ و ایجاد حالت
Mood

رنگ‌ها را برای تأثیرگذاری در حالت ترکیب‌بندی عکس خود استفاده کنید. رنگ‌های غنی و اشباع شده، قوی و سرشار از زندگی‌اند. درحالی‌که رنگ‌های پریده (ناخالص) را می‌توان برای ایجاد حس آرامش به‌کار برد.

رنگ‌های قرمز، نارنجی و زرد تداعی‌کننده رنگ‌های گرم‌اند و رنگ‌های سبز و آبی به‌عنوان رنگ‌های سرد شناخته شده‌اند. در این میان خاکستری رنگی خنثی است و درکنار هر رنگی می‌تواند بنشیند.

* یکی از راه‌های افزایش گیرایی یک عکس، به‌کارگیری رنگ‌های متضاد است.

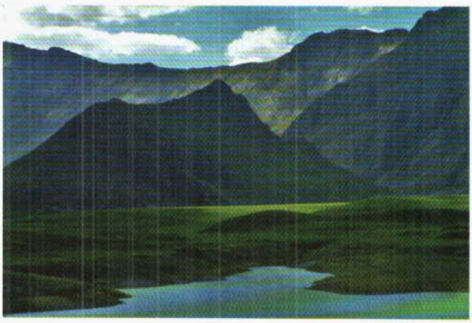
رنگ‌های برجسته: در اینجا، رنگ پرشور زرد از پس‌زمینه‌ی آسمان خاکستری و خنثی، جدا شده است. ▼

رنگ‌های گرم: طلوع خورشید باعث می‌شود که سایه‌های رنگ‌های گرم، و زرد و نارنجی غنی‌تر و پخته‌تر به چشم بیایند.

رنگ‌های سرد: با وجود مقدار زیادی از فضای سبز، این تصویر نسبتاً سرد است چرا که تصویر ترکیبی است از سایه‌های سبز و آبی.

رنگ گرم زرد و رنگ سرد آبی، تضادی از گرمی- سردی در عکس به‌وجود آورده‌اند.

رنگ‌های غیر درخشان: رنگ‌های پریده‌ی سبز و آبی به وسیله‌ی مه، درخشندگی خود را از دست داده‌اند و فضایی از آرامش به وجود آورده‌اند.

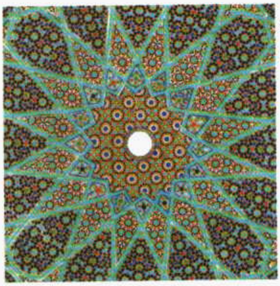

الگو و فرم

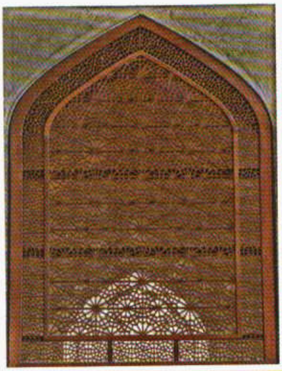
۵۴ تقارن

بـرای ایجاد تعـادل در ترکیب‌بندی، به دنبال تقارن در موضوع خود باشـید. هماهنگی منظم یک الگوی متقارن، به طور طبیعی چشـم‌نواز است. در این عکس‌ها زاویه‌ی دید نامتعارف و کادربندی دقیق برای خلق تصویر گرافیکی قوی، به‌کار آمده است.

نمونه‌هـای طبیعـی و سـاخته‌ی دست انسان از تقارن مرکزی

نمونه‌هـای طبیعـی و سـاخته‌ی دست انسان از تقارن محوری

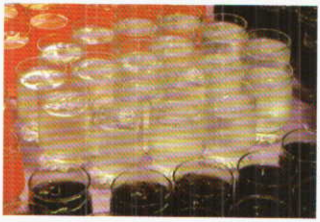
۵۵ شکستن ریتم

الگوی منظمی از شکل‌ها یا فرم‌ها که مرتباً تکرار شوند را ریتم می‌گویند. الگویی که بسیار منتظم یا ثابت باشد، نسبتاً یکنواخت و کسل‌کننده است.

الگوی گلدان‌های روی هم چیده شده، در گوشه‌ی سمت چپ دگرگون شده و این باعث دگرگونی در ریتم شده است. ◄

دگرگونی در رنگِ الگوها (لیوان‌ها)، ریتم را از یکنواختی درآورده است. ▼

ریتم سنگ‌های خردشده، با تغییر جهت سنگ‌ها، دگرگون شده است. ▼

۵۶ به‌کارگیری سایه‌ها

سایه‌ها را نادیده نگیرید. گاهی نقش سایه‌ها از موضوع اصلی، جالب‌تر و گویاتر است.

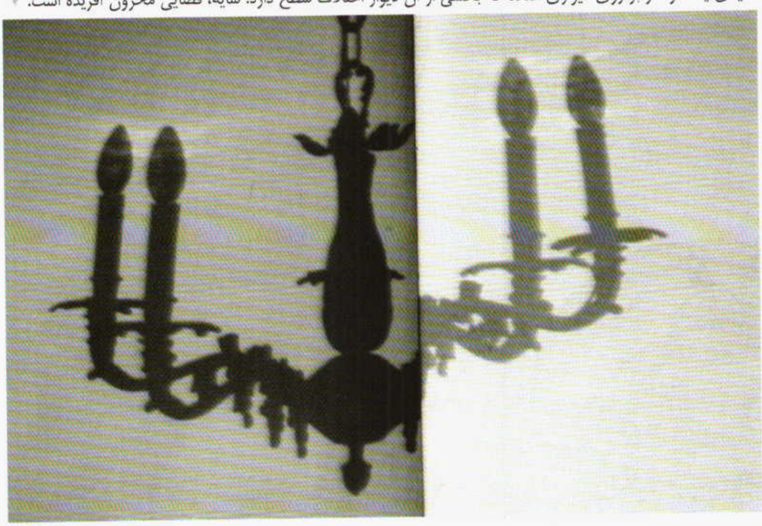
در این عکس سایه به ما کمک کرده است که مجسمه را دوبعدی نه‌انگاریم. ◄

عکس از لعیا خرامان

گل سرخ خشک و سایه‌اش، دو موضوعی که به یک خاطره اشاره دارند. ►

سایه‌ی یک لوستر بر روی دیواری افتاده که بخشی از آن دیوار اختلاف سطح دارد. سایه، فضایی محزون آفریده است. ▼

۵۷ فرم

نخستین گام در شناسایی اشیا، نگاه به فرم آنهاست: بنابراین عنصری مهم در بیشتر ترکیب‌بندی‌هاست.

* نور پس‌زمینه را برای اینکه موضوع اصلی‌تان ضد نور شود، به‌کار گیرید. حالت ضد نور اجسام، به گونه‌ای مؤثر همه‌ی عناصر ترکیب‌بندی به جز شکل موضوع را حذف می‌کند. یعنی خطوط پیرامونی به سادگی دیده می‌شوند.

* اگر موضوع شما بیش از یک شکل قوی را دربر دارد، زاویه‌ی دید شما به گونه‌ای باید باشد که پشت یکدیگر جای نگیرند و از تأثیر یکدیگر نکاهند.

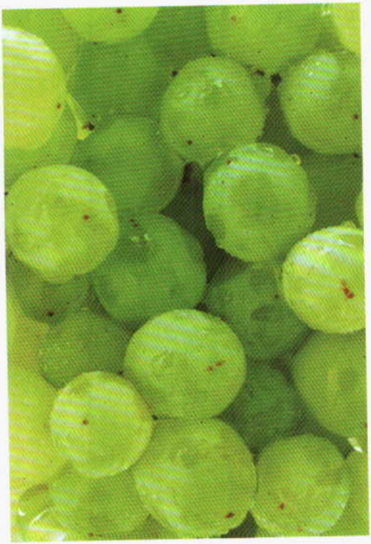
۵۸ الگوهای طبیعی

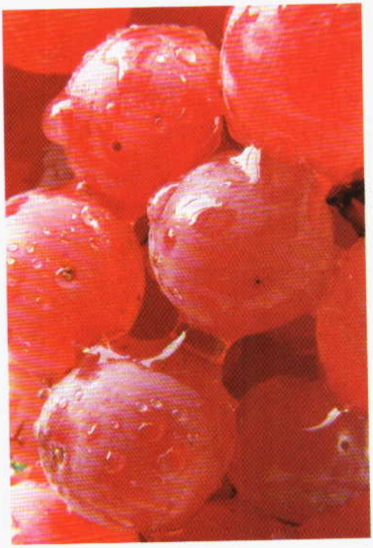
برای آشکار شدن الگوهای طبیعی به موضوع نزدیک شوید تا کادر دوربین شما را پر کند. این الگوهای طبیعی تقریباً همه جا پیدا می‌شوند.

در این تصویر کادربندی و زاویه‌ی دید بالا درمجموع برای نشان دادن یک الگوی طبیعی قوی، به‌کار رفته است. ◄

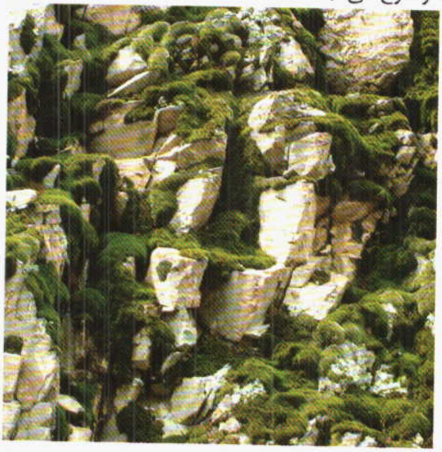
عکاسی کلوزآپ (نمای نزدیک) اغلب از بخش کوچکی از یک الگو، می‌تواند تصویری نیرومندتر به‌دست آورد. ▼►

۵۹ بافت

بافت را برای رسـاندن حس کیفیت سـطح موضوع به‌کار بگیرید. نور ملایم بامداد یا غروب بـرای آشـکار کردن و تأکید بـر بافت موضوع، نور ایده‌آلی اسـت، چون به‌صـورت مایل به موضوع می‌تابد.

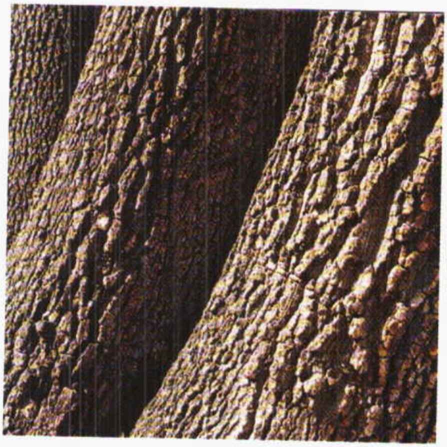

خزه‌ها در ترکیب با دندانه‌های صخره، بافتی دیدنی به‌وجود آورده است. ◄

تنـه‌ی درختان بافت‌هـای گوناگونـی دارند. نـوری که به‌صورت مایل بتابـد، بافت آنها را بهتر آشکار می‌کند. ▲

در ایـن تصویـر شـیروانی قدیمـی و هوازده‌شـده، بسیار سـاده، بافت چوب‌ها را نشان می‌دهد. ▼

به‌کارگیری نور طبیعی

۶۰ نور در زمان‌های گوناگون روز

نور در طول روز پیوسته دگرگون می‌شود. اگر موضوع ایستایی را در نظر بگیریم، عکسی که از آن در بامداد می‌گیریم با عکســی که در میانه روز می‌گیریم، به طور محسوســی متفاوت است. در بامداد که خورشید کمی‌بالاتر از افق جای گرفته است، سایه‌ها بلندند. عکاســی در این زمان حس عمق را در مناظر و تصاویر به وجود می‌آورد که به دســت آوردن چنین ویژگی در تصویر، در میانه‌ی روز دشــوار اســت. چرا که در اواسط روز، نور کاملاً پخش شــده اســت. در پایان روز، خورشــید آغاز به پایین رفتن می‌کند و دوباره سایه‌ها بلند می‌شوند.

* دگرگونی در رنگ‌ها: تنها ســوی تابش نور با آغاز روز دگرگون نمی‌شود، بلکه رنگ، نور و سایه‌ها نیز دگرگون می‌شوند. در هنگام طلوع و غروب خورشید، نور، رنگ نارنجی گرم دارد.

۴ بعدازظهر ▼

۱۲ ظهر ▼

۸ صبح ▼

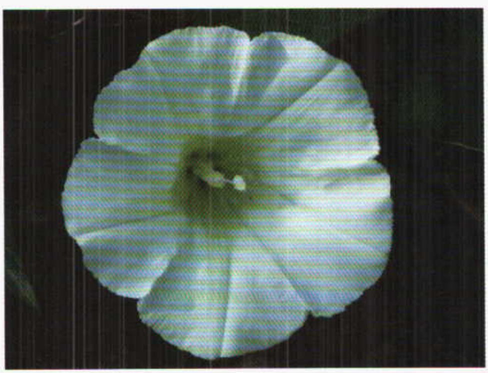
۶۱

نور تند و تیز
نور نرم و ملایم

نسبت به تأثیرات تغییر کیفیت نور روز، هوشیار باشید. نور خورشید در آسمانی صاف، سایه‌هایی نمایشـــی، شدید و عمیق، با نقاط بسیار روشـــن ایجاد می‌کند. به بیان دیگر کنتراست (تضاد) نقاط روشـــن و تیره افزایش می‌یابد. اگر ابری جلوی تابش خورشید را بگیرد، نقش یک فیلتر را بازی می‌کند و نتیجه کاملاًمتفاوت خواهد بود. دســـتاورد ما، نور پخش شـــده‌ای خواهد بود که یکنواخت و با سایه‌هایی ملایم و نقاط روشن نامحسوس است. به بیان دیگر در نور پخش شده یا ملایم، کنتراست تصویر پایین می‌آید.

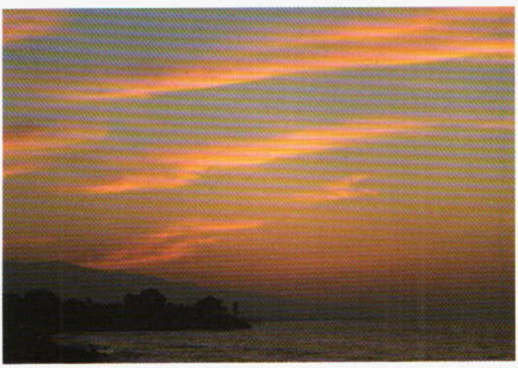
نور تند و تیز ◄

نور ملایم، نرم و یکنواخت ◄

۶۲ چگونه غروب خورشید را به جلو بیاندازیم!

اگر در ساحل دریا هستید یا جایی که افق پیداست و از نورهای نمایشی غروب خورشید لذت می‌برید، فرصت این آزمایش را از دست ندهید. شما با کاهش زمان نوردهی می‌توانید مراحل طبیعی غروب خورشید را به جلو بیاندازید.

غروب آفتاب: نوردهی درست، در ۱:۶۰ ثانیه و دیافراگم ۸ ، غروب آفتاب نسبتاً آرام و ملایم نمایان شده است. در ابرهای روشن جزئیات اندکی دیده می‌شوند و نور پخش شده و نرم به نظر می‌آید.

غروب آفتاب: نوردهی کم‌تر از حد معمول، مقدار زمان نوردهی را به ۱:۲۵۰ ثانیه کاهش دهید و دیافراگم را روی همان ۸ نگاه دارید. دستاورد آن غروبی دیدنی است. منظره بیشتر حالت محزون به خود گرفته است. جزئیات بیشتری در ابرها نمایان است و نقاط روشن تصویر نسبت به عکس پیشین، سرشارتر شده است.

۶۳ چگونه خورشید را مانند منبع نور جابه‌جا کنیم!

شما ممکن است برای دست‌یابی به بهترین نور و یک عکس خوب، ساعت‌ها منتظر بنشینید تا نور خورشید آن‌گونه که می‌خواهید به موضوع جابجانشدنی مانند مجسمه بتابد. اما با داشتن موضوع متحرک و با چرخاندن آن می‌توانید سوی تابش خورشید را آن‌گونه که می‌خواهید به‌دست آورید.

با حرکت موضوع، شما پس‌زمینه‌هایتان نیز دگرگون می‌شود، بنابراین پیش از گرفتن هر عکس به کادر خود توجه کنید.

به یاد داشته باشید که شدت و زاویه‌ی‌تابش خورشید در میزان عمق هر سایه‌ای تأثیر می‌گذارد. تابش شدید آفتاب، کنتراست بالا و سایه‌های عمیق ایجاد می‌کند.

خورشید سمت راست موضوع است. ▼

موضوع را به‌گونه‌ای بچرخانید که خورشید سمت چپ او باشد. اکنون نیمه‌ی چپ چهره‌ی او روشن است. ▼

موضوع را دربرابر خورشید قرار دهید. چهره‌ی تمام‌رخ روشن، نمایان است. ▼

۶۴ عکاسی در برابر خورشید

عکاسـی از چشم‌اندازهایی که پشت‌شـان روشن است شکل‌ها را ساده و قوی نشان می‌دهد. این وضعیت رنگ‌ها را از میان می‌برد. به ویژه هنگامی‌که که کنتراست زیاد باشد.
با خواندن نور پس‌زمینه و میزان آن برای دوربین، تصاویری نمایشی از ضد نور (Silhouette) بیافرینید.
با نورسـنجی سـایه‌ها، جزئیات در سـایه‌های موضوع اصلی نمایان می‌شـود و پس‌زمینه به سفیدی می‌زند.

هنگامی‌کـه از چشـم‌اندازی عکس می‌گیرید که خورشـید در کادرتان اسـت، مواظب باشـید به چشم‌های خود آسیب نرسانید. به ویژه هنگامی‌که عدسی تله به‌کار می‌برید.

در این عکس، ملاک نورسـنجی، آسـمان بوده اسـت، درنتیجـه جزئیـات آسـمان و رنـگ آن به‌خوبی پیداست. بخش‌های دیگر تصویر درخت و دامنه‌ی کوه، تاریک افتاده‌اند.

۶۵ چگونه از ایجاد شراره پرهیز کنیم؟

عکاسی رو به خورشید می‌تواند باعث ایجاد شراره (Flare) شود. نور پراکنده‌ای که از بازتابش درون خود عدسی ایجاد شده، نیز می‌تواند موجب شراره شود. این مسأله را می‌توان با نصب سایه‌بان عدسی برطرف کرد. راه‌حل دیگر و ساده‌تر این است که با دست خود سایه‌بانی روی عدسی درست کنید. به‌کارگیری چتر معمولی یا تغییر زاویه‌ی دوربین راه‌کارهایی دیگری هستند. عدسی‌های خود را از گرد و خاک دور نگاه دارید، چرا که به‌کارگیری از عدسی کثیف تقریباً تأثیری مشابه شراره خواهد گذاشت.

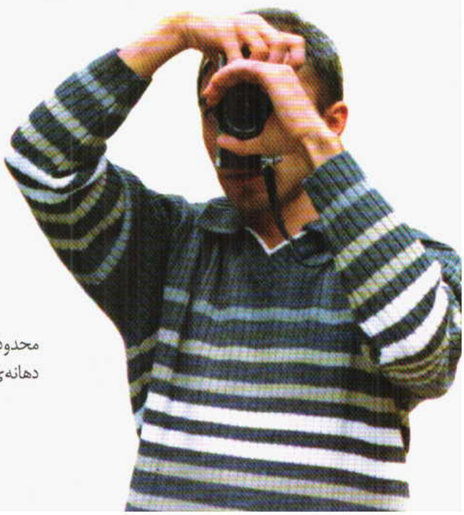
نگاه کنید به نکته‌ی ۱۱.

سایه‌بان روی عدسی پیچ شده است.

عکسی که از شراره خراب شده است.

محدود کردن نور: مواظب باشید، انگشت‌هایتان جلوی دهانه‌ی عدسی را نگیرد.

۶۶ تسلط رنگ ناخواسته در تصویر
Lighting Casts

DIGITAL ▶ 111C

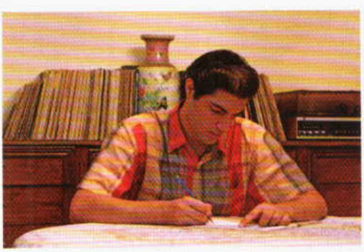
در بعضی از عکس‌ها لایه‌ای از رنگ نارنجی یا زرد، کل سطح عکس را پوشانده است. علت این است که با فیلم مخصوص روز (Daylight) – که در ایران رایج است – در زیر نور لامپ تنگستن یا همین لامپ‌های معمولی، عکاسی کرده‌اید. از آنجایی که فیلم مخصوص عکاسی با نور تنگستن در ایران رایج نیست، با چند شیوه می‌توان از رنگ نارنجی یا زرد عکس کاست، به حدی که رنگ‌ها کاملاً طبیعی شوند. نخستین روش این است که هنگام عکاسی در زیر نور لامپ تنگستن، فلاش به‌کار برید تا نور نارنجی لامپ با نور آبی فلاش خنثی شوند.

دومین روش به‌کارگیری فیلتر آبی است. که گزینش شماره‌ی فیلتر آبی (غلظت آبی بودن فیلتر) به دمای رنگ نور لامپ تنگستن بستگی دارد. به زبان ساده، اگر لامپ ۴۰۰، ۵۰۰ یا ۱۰۰۰ وات باشد، غلظت آبی بودن فیلتر نیز متناسب با آن بالا می‌رود. فراموش نکنید که با گذاشتن هر نوع فیلتر رنگی، مقدار نور رسیده به فیلم نیز کاهش می‌یابد و باید کاهش نور را به شیوه‌ای – گشودن دیافراگم یا کاهش سرعت شاتر – جبران کرد.

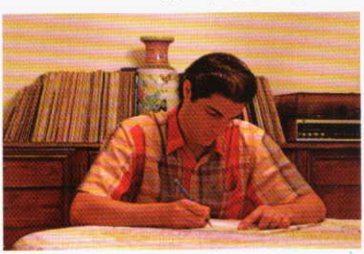
سومین روش این است که شما می‌توانید هنگام چاپ عکس از مسئول لابراتوار بخواهید که عکس مورد نظرتان را دستی چاپ کند و به طور سفارشی اصلاح رنگ شود. در چاپ‌های ماشینی امکان اصلاح، دخل و تصرف در عکس محدودتر است.

دیوارهای رنگی یا اشیای رنگی که در پیرامون موضوع وجود دارند، می‌توانند در بر هم زدن تعادل رنگی عکس نقش داشته باشند. فقط تسلط رنگ محدود به رنگ نارنجی لامپ تنگستن نیست. اشتباه در چاپ نیز می‌تواند، علت دیگر عدم تعادل رنگی در عکس باشد.

به رومیزی نگاه کنید، از رنگ زرد کاسته شده است. ▼

رنگ ناخواسته‌ی زرد در تصویر مسلط شده است. ▼

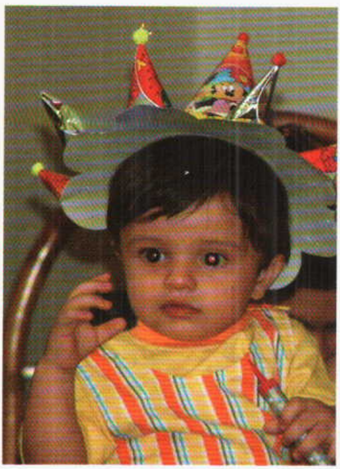

به‌کارگیری فلاش

۶۷ قرمزی چشم در عکس‌ها

DIGITAL ► 111D

حتماً دیده‌اید که در برخی از عکس‌ها، چشم برخی از اشخاص قرمز افتاده است. هنگامی‌که فاصله‌ی فلاش تا عدسی دوربین کم باشد، این اتفاق می‌افتد. اما علت قرمز شدن این است که نور فلاش پس از گذشتن از مردمک به شبکیه می‌خورد. در آنجا مویرگ‌های خونی جای دارند که قرمز رنگند. نور فلاش بازتابیده از شبکیه، در تصویر، قرمز، نمایان می‌شود. این اثر به‌ویژه در دوربین‌های فشرده‌ای که فاصله‌ی فلاش تعبیه‌شده در آن با عدسی کم است، روی می‌دهد. البته تنها در دوربین‌های فشرده این مشکل پیش نمی‌آید. گاهی با دوربین‌های تک‌عدسی انعکاسی نیز اتفاق می‌افتد و اگر از فلاش‌های دوربین‌های تک‌عدسی استفاده کنید و فاصله‌ی آن تا عدسی دوربین کم نباشد، احتمال پیشامد این مسأله کم‌تر می‌شود.

راه‌حل دیگر این است که با به‌کارگیری از یک پروژکتور یا چراغ مطالعه یا هر منبع نوری قوی دیگر، موجب تنگ شدن مردمک چشم شوید. در این صورت عنبیه‌ی چشم مردمک را تنگ کرده و جلوی رسیدن نور فلاش به شبکیه را می‌گیرد. در بعضی از دوربین‌ها، فلاش دوبار روشن می‌شود، فلاش اول برای تنگ‌تر کردن مردمک و فلاش دوم برای عکس‌برداری است.

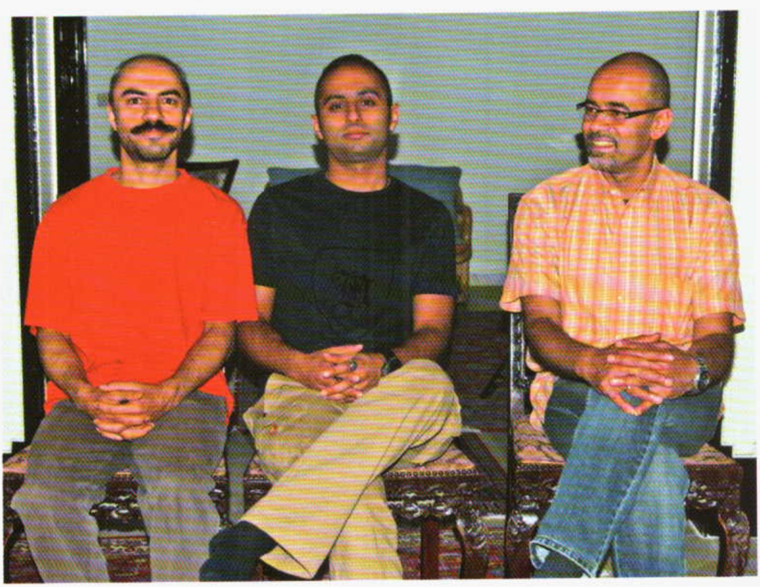
۶۸ افت فلاش

هنگامی که از گروهی، با فلاش عکاسی می‌کنید، خواهید دید که اشخاصی که به دوربین نزدیک‌ترند، روشن‌تر و اشخاصی که از دوربین دورترند، تیره می‌افتند. برای پرهیز از چنین مشکلی پیش از عکاسی، تلاش کنید اشخاص را تقریباً به یک فاصله نسبت به دوربین جای دهید.

هرچه موضوع از فلاش فاصله‌ی بیشتری داشته باشد، تیره‌تر در عکس نمایان می‌شود. ◄

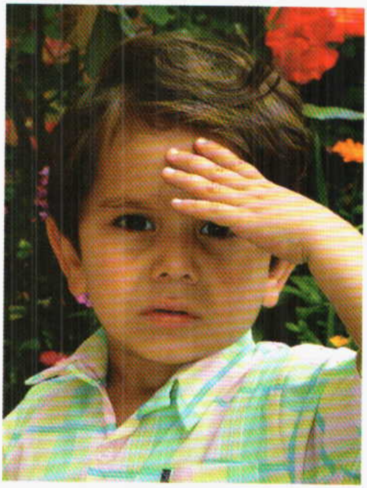
با تغییر زاویه‌ی دید می‌توانید موضوع خود را تقریباً در فاصله‌ای یکسان نسبت به دوربین قرار دهید. ▼

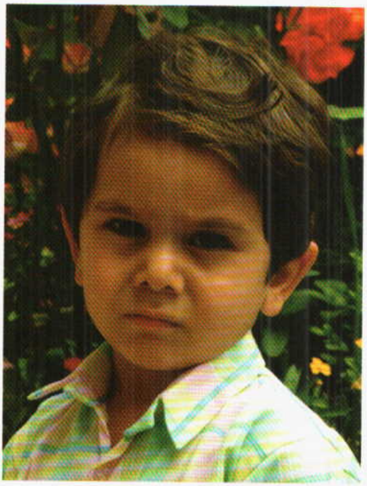
۶۹ به‌کارگیری فلاش برای ملایم کردن سایه‌ها

فـلاش را تنها هنگام شـب بـه‌کار نمی‌برند. بـرای ملایم کردن سـایه‌های روی صورت یا موضوع‌های دیگر به طوری که جزئیات در سـایه‌ها نیز نمایان شـود، می‌توانید فلاش به‌کار ببرید. در شرایطی که کنتراست، بالاست و نور آفتاب شدید است، زیر ابروهای شخص و زیر بینی و... سایه‌های عمیقی می‌افتد. با به‌کارگیری فلاش این مشکل را می‌توان حل کرد.

در این عکس از فلاش اسـتفاده شـده اسـت. سفیدی چشم‌ها نشان می‌دهد که سایه‌ی ایجادشده از نور شدید آفتاب به‌وسیله‌ی فلاش از بین رفته است. ▼

در این عکس از فلاش اسـتفاده نشده است. توجه کنید که چشم‌ها تیره افتاده‌اند. ▼

۷۰ نور فلاش بازتابیده

اگر فلاش دوربین شما توانایی تغییر زاویه تابش را دارد، زاویه‌ی آن را به گونه‌ای برگزینید که نور فلاش به سقف بخورد تا نوری طبیعی، پخش‌شده و ملایم به‌دست آید. حتی می‌توانید فلاش را به سمت دیوار سفید یا روشن بتابانید. نور پخش‌شده، طبیعی و مانند نور ملایم روز است.

* از آنجایی که با تابش نور فلاش به سقف یا دیوار، نور رسیده به موضوع و بازتابش از آن کاهش می‌یابد، باید نورسنجی یا فلاش‌سنجی کرد. فلاش‌سنج یا فلاش‌متر، دستگاهی مانند دستگاه نورسنج است که هنگام عکس‌برداری با یک یا چند فلاش برای تعیین شدت نور فلاش‌ها و تعیین گشادگی دیافراگم، به‌کار می‌رود. در صورت نداشتن فلاش‌سنج، می‌توانید با به‌کارگیری تکنیک نوردهی کمابیش نور مناسب و مؤثر را به دست آورید. به یاد داشته باشید که میزان نور بازتابیده از موضوع خود نیز بستگی به روشنی و جنس سقف یا دیوار و زاویه‌ی تابش فلاش دارد. نگاه کنید به نکته‌ی شماره ۲۷.

* چنانچه فلاش مجهز به حس‌گر (Sensor) دارید، نیازی به تغییر دیافراگم نخواهید داشت، چرا که حس‌گر خود، نوردهی را میزان می‌کند.

فلاش‌متر و نورسنج در یک دستگاه ◄

فلاش هنگامی که به سقف بتابد، نور ملایم و پخش‌شده‌ای روی صورت ایجاد می‌کند. ▼

۷۱ نور فلاش از کنار

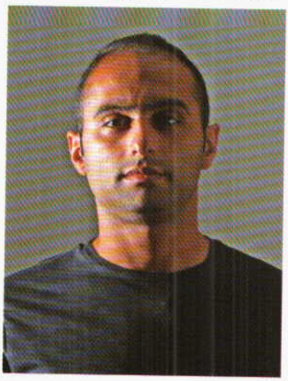
در دوربین‌هایی که فلاش آن از روی کفشک قابل جداشدن است، منظور دوربین‌هایی که فلاش در درون دوربین جای داده نشده، به وسیله‌ی سیم هم‌زمان‌کننده (Synchronizer) فلاش را می‌توانید از دوربین فاصله دهید و نور را از کنار به موضوع بتابانید. این تأثیری نمایشی روی تصویر دارد. اما دیوار کناری را همچون بازتابنده‌ای یا رفلکتور (Reflector) می‌توان برای نرم کردن سایه‌های ایجاد شده به‌کار گیرید.

* فلاش را به اندازه‌ی دست باز از دوربین فاصله دهید و با زاویه‌ای حدود ۴۵ درجه به موضوع نگاه دارید.
* فلاش را نه خیلی بالا و نه خیلی پایین نگاه دارید. تقریباً هم‌ارتفاع موضوع قرار دهید.
* اگر دیوار کناری وجود ندارد، از صفحه‌ی یونولیت سفید یا مقوای سفید که در کنار موضوع و در برابر فلاش جای می‌دهید، استفاده کنید تا قسمت‌های تاریک صورت را با بازتابش خود پر کند. دقت کنید، که این صفحه‌ی یونولیت بیرون از کادر عکاسی باشد.

عکس بدون بازتابنده (رفلکتور) ▼

عکس با بازتابنده (رفلکتور) ▼

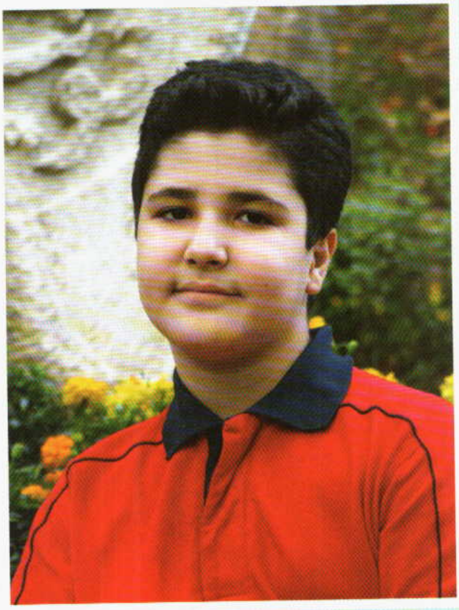

عکاسی از چهره یا پرتره

۷۲ جمع کردن عضلات صورت یا اخم کردن

هنگام عکاسی پرتره (Portrait)، باید نسبت به تغییر چهره‌ی افراد هوشیار و آگاه باشید. کسی که در برابر نور خورشید ایستاده به دلیل شدت نور، عضلات صورت خود را جمع می‌کند. این واکنش طبیعی انسان است. موضوع خود را به جای سایه- روشن ببرید، در این حالت چین و چروک به وجود آمده در اثر نور شدید، روی صورت او از بین می‌رود.

نور ملایم روی چهره

سایه‌های غلیظ روی صورت

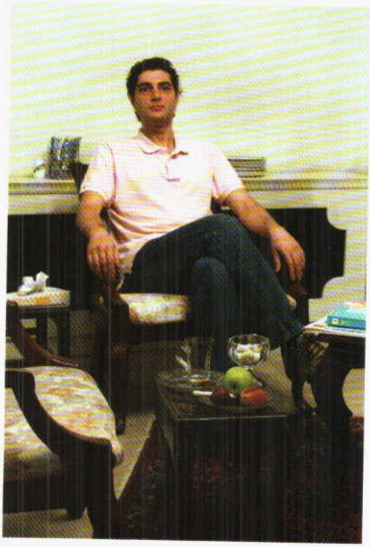

۷۳ اشیای اضافی را از کادر بیرون کنید

اگر اشـــیای اضافی و غیر لازم در کادر شـــما هستند، موضوع اصلی کمتر توجه بیننده را جلب می‌کند، به‌اصطلاح موضوع اصلی در عکس گم می‌شـــود. زمانی را برای خالی کردن صحنه اختصاص دهید، به گونه‌ای که عکس تا حد امکان ساده و گویا باشد.

دراین تصویر شـــخصی که نشســـته در انبوهی از اشـــیا گم شـــده و بیننده کم‌تر متوجه موضوع اصلی می‌شـــود. گذشته از این مســـأله، اشیای اضافی، هنگام به‌کارگیری از فلاش، موجب به وجود آمدن ســـایه می‌شـــوند که به جذابیت عکس، لطمه می‌زند. ▼

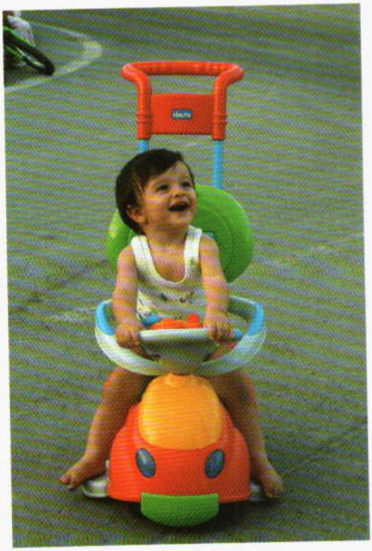
با کنار زدن اشـــیای اضافی، ترکیب‌بندی ســـاده‌ای برای عکس یادگاری به دست آمده است. ▼

۷۴ چگونه شخص را در حالتی آرام و طبیعی قرار دهیم؟

بـه طور کلی در عکاسـی چهره، عکاس می‌بایسـت با موضوع خود ارتبـاط برقرار کند. به او آرامش دهد و تنش را از او دور سازد. برای رسیدن به لحظه‌ای که شخص لبخندی طبیعی و زیبا بر لب داشـته باشـد، باید بردبار بود. باید رابطه‌ی انسانی با موضوع برقرار کرد. این کارها پیش از گرفتن عکس می‌بایست انجام گیرد.

* هنگام عکاسی از بچه‌ها وسیله‌ای مانند اسباب بازی می‌تواند، توجهشان را جلب کند.
* برای عکاسـی از بزرگسالان به آنان فرصت دهید تا خود را آماده کنند تا از ظاهر آراسته‌ی خود احساس راحتی کنند.
* از موضوع خود نخواهید که لبخند بزنند. این باعث می‌شـود که لبخندی تصنعی روی لبان شخص ظاهر شود. بلکه او را به طور طبیعی سرگرم کنید و بخندانید.
* اگر موضوع نشسته، ببینند آیا روی آن صندلی راحت است یا نه. اگر راحت نیست یا صندلی را عوض کنید یا چهارپایه‌ای زیر پای او جای دهید.

در عکاسی از کودکان منتظر لحظه‌ی مناسب باشید. ◄

موضوع نسـبت به دوربین آرام نیسـت و واکنش نشان داده است. ▼

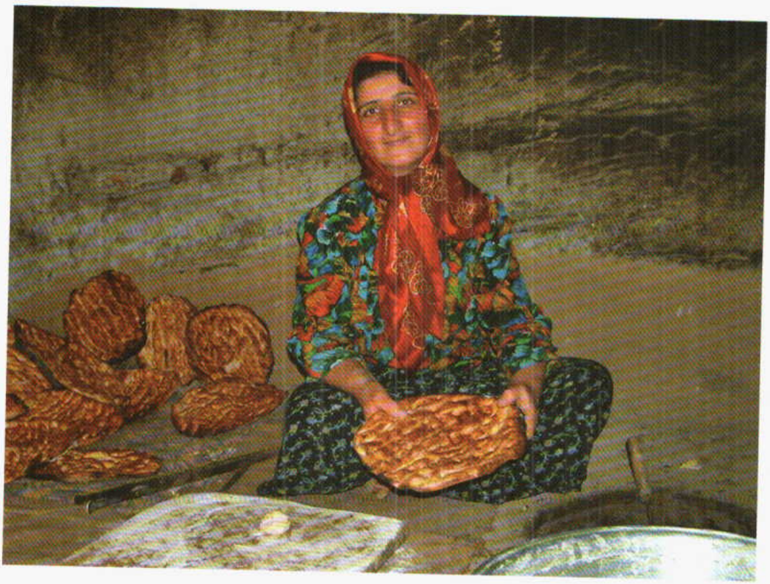

در جنگل باران باریده، دوست ما با برگ‌ها برای خود کلاهی درست کرده است و گاوهای خود را از چرا بازمی‌گرداند. پیش از عکس‌برداری باید با موضوع گفت‌وگو کرد و صمیمی‌شد تا نسبت به دوربین راحت باشد.

می‌توان در عکس‌برداری چهره از افراد خواست در کنار محصولات و تولیدات خود قرار گیرند.

در عکس‌برداری از افراد به حریم خصوصی آنها احترام بگذارید و بدون اجازه عکس نگیرید.

۷۵ یافتن بهترین زاویه برای عکاسی چهره

عکس نیم‌رخی که ضدنور گرفته شده است. ▲

پیش از گرفتن عکس می‌توانید برای پیدا کردن بهترین زاویه، زوایای گوناگونی را بررسی کنید. حتی یک تغییر کوچک در زاویه‌ی دید، می‌تواند دگرگونی زیادی در ظاهر شخص به وجود آورد. هنگام که به عکسی نگاه می‌کنیم که از زاویه بالا گرفته شده است، این احساس به ما دست می‌دهد که فرد شخصیتی حساس و شکننده دارد. در حالی که اگر به عکسی نگاه کنیم که از زاویه‌ی پایین گرفته شده باشد، احساس می‌کنیم فرد شخصیتی گوشه‌گیر، نجوش و درون‌گرا دارد. هنگامی‌که با عدسی نرمال، در عکاسی چهره، به موضوع نزدیک می‌شویم، به دلیل تابیدگی عدسی، صورت شخص غیرعادی، دفرمه به نظر خواهد رسید. اگر زاویه دوربین نسبت به شخص بسیار زیاد باشد - چه از بالا و چه از پایین - موضوع خیلی لاغر به نظر خواهد رسید.

عکس تمام رخ، صورت شخص را گرد، اما تخت و نسبتاً فاقد بعد نشان می‌دهد. برای صورت‌های لاغر عکس تمام رخ توصیه می‌شود. ◄

عکسی که از زاویه بالا گرفته می‌شود بر پیشانی، چشمان و استخوان گونه‌ها تأکید دارد. در حالی که خطوط فک و چانه کم‌تر به چشم می‌آید. ◄

عکس نیم‌رخ یکی از جالب‌ترین و اساسی‌ترین زاویه‌ها در عکاسی چهره است. پیش از گرفتن چنین عکسی صورت شخص را برای یافتن بهترین زاویه، نیم‌رخ چپ یا راست بررسی کنید. ◄

عکسی که از زاویه‌ی پایین از شخص گرفته می‌شود، توجه بیننده را به سوراخ‌های بینی جلب می‌کند و کمتر طبیعی به نظر می‌آید. در ضمن چانه و فک به نظر قوی‌تر می‌آیند. ◄

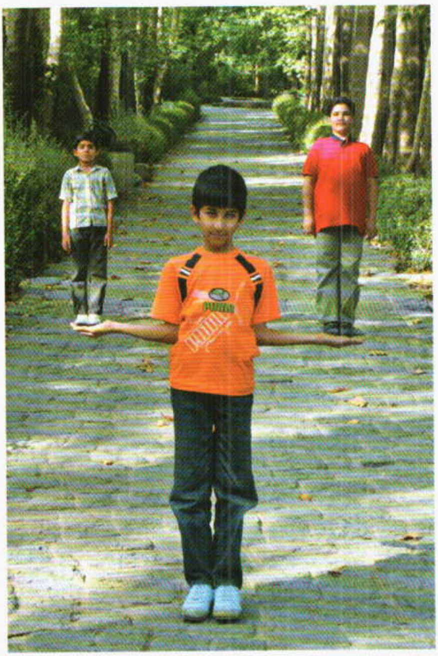

عکس سه رخ صورت شخص را کمی‌لاغر نشان می‌دهد، اما بـه عکس بُعد یا پرسپکتیو می‌دهد و از حالت تخت آن را درمی‌آورد. ◄

عکس سه‌رخ، روی‌هم‌رفته نتیجه‌ی بهتری می‌دهد. ◄

۷۶ پرهیز از اشتباهات ناخواسته

در هنگام عکاسی چهره، جزئیات پس‌زمینه‌ی خود را به دقت بررسی کنید تا شیء زننده، به نظر چسبیده به موضوع، در عکس نباشد. برای نمونه شما ممکن است یک سبد گل در پس‌زمینه‌ی موضوع‌تان را نادیده بگیرید، اما از یک زاویه‌ی بخصوص ممکن است که آن سبد گل، به نظر سطلی آید که روی سر شخص جای گرفته است. البته شاید گاهی برای ایجاد حس شوخی، تأثیر بدی نداشته باشد. اما بهتر است که همیشه جای خود یا موضوع را تغییر دهید تا ترکیب‌بندی مورد دلخواه خود را به دست آورید. دیگر کاری که باید انجام داد این است که دیافراگم دوربین را باز کرده تا سبب محو شدن همه‌ی پس‌زمینه شود.

در این عکس سه پسر به‌گونه‌ای روی پیاده‌روی شیب‌دار ایستاده‌اند که گویی یکی از آنها دو دوست خود را به‌سادگی بلند کرده است. می‌توان از خطای دید آگاهانه در عکس‌برداری استفاده کرد. ◄

شیرین‌کاری ▼

۷۷ عکاسی چهره از کسانی که عینک به چشم دارند

در عکاسی چهره، فاصله‌ی عدسی را روی چشم‌ها میزان کنید. چشم‌ها مهم‌ترین عنصر در صورت شخص بوده و بسیار بیان‌گرا هستند. به قول معروف، چشم آینه‌ی روح است. اگر دوربینی به‌کار می‌برید که فلاش در درون آن جای داده شده است، بازتاب نور فلاش در شیشه‌ی عینک می‌تواند به عکس لطمه بزند. از شخص بخواهید که عینک خود را از چشم درآورد. اگر از این بابت احساس ناراحتی می‌کند، از او بخواهید که سر خود را کمی‌پایین بیاورد تا بازتاب نور فلاش به دوربین نرسد.

* همیشه روی برق چشمان موضوع خود فوکوس کنید.
* اگر قاب عینکی دارید که شیشه ندارد، می‌توانید آن را به‌کار ببرید.

بازتاب نور فلاش در عینک: هنگامی‌که شخص مستقیماً به دوربین نگاه می‌کند، بازتاب نور فلاش از زیبایی عکس می‌کاهد. ◄

سر پایین آمده: در این حالت بازتاب نور فلاش از بین می‌رود. دقت کنید که بخش بالای قاب عینک جلوی چشمان را نگیرد. ◄

۷۸ مناسب‌ترین عدسی برای عکاسی چهره کدام است؟

این یک قاعده‌ی تجربی است که در عکاسی پرتره بهتر است تا آن جا به موضوع نزدیک شد که سر و شانه‌ها، کادر دوربین را پر کنند. اما در شرایطی که شما از عدسی نرمال یا واید استفاده می‌کنید، نزدیک شدن زیادی به موضوع باعث می‌شود، عکس ایجاد شده دچار خمیدگی نامتعادل، به‌خصوص در کناره‌های تصویر شود. یعنی بینی شخص برجسته و بزرگ می‌شود و در حالت اغراق‌آمیز آن که عدسی واید به‌کار می‌برید، گوش اصلاً دیده نمی‌شود. این تغییر شکل را اصطلاحاً دفرمه شدن (Deform) می‌گویند.

* عدسی ایده‌آل برای عکاسی چهره عدسی ۹۰-۸۰ میلی‌متری است. که این به شما اجازه می‌دهد از سوژه‌ی خود فاصله بگیرید تا تابیدگی عدسی نرمال یا واید در فاصله‌ی نزدیک پیش نیاید. درضمن حالت نگاه طبیعی‌تر خواهد شد.

* اگر عدسی نرمال یا واید را برای عکاسی چهره می‌خواهید به‌کار ببرید، با کمی‌فاصله گرفتن حدود ۱ تا ۲ متر، عکس بگیرید و سپس هنگام چاپ به طور سفارشی بخش دلخواهتان را به اصطلاح کادره (Cadre) کنید و سپس سفارش چاپ آن را بدهید.

۷۹ به‌کارگیری امکانات طبیعی برای ایجاد نور پُرکننده

سایه‌های عمیق که در نورهای شدید و مستقیم مانند آفتاب ظهر به وجود می‌آیند را می‌توان بدون به‌کارگیری منبع نور دیگری از بین برد. برای نمونه با جای دادن صفحه یا ورقه‌ای بزرگ مانند بازتابنده در مقابل بخش‌های سایه‌دار موضوع، می‌توان سایه‌ها را از بین برد. مقوای سفید و یونولیت می‌تواند، بسیار سودمند باشد به‌ویژه که فراهم کردن آنها ساده است.

* می‌توانید مقوای سفید و یا کاغذ آلومینیومی را به‌کار گیرید و یا موضوع خود را به کنار دیواری سفید ببرید.
* روزنامه یا کتابی که در دستان شخص جای دارد، می‌تواند سایه‌ها را به طور طبیعی از بین ببرد.
* مقوای رنگی را به‌کار نگیرید، چون توازن رنگ را در عکس شما بر هم خواهد زد. یعنی پوششی از رنگ مقوا روی کل عکس می‌نشیند.

در این عکس دفتر بازشده، نور خورشید را به چهره‌ی شخص سمت راست تصویر بازتابانده و روشن کرده است.

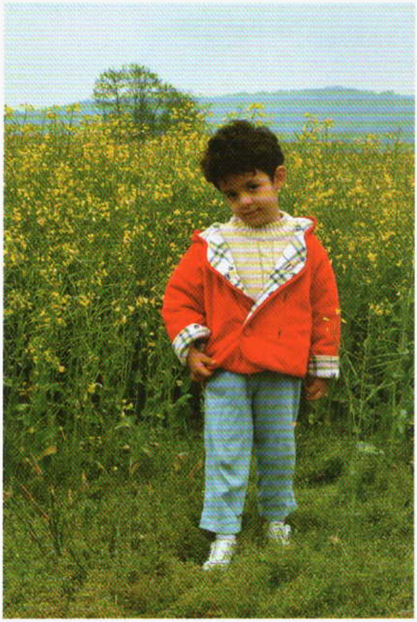
۸۰ عکس‌های خودمانی از کودکان

بردباری، شـــکیبایی و حس شوخی، ویژگی‌هایی اســـت که در عکاسی از کودکان باید داشته باشـــید. کودکان، موضوع بســـیار ممتازی برای عکاســـی‌اند. اما آنها خیلی زود خسته و بی‌قرار می‌شـــوند. بنابراین تلاش کنید هنگامی که حسابی سرگرم بازی‌اند و به‌اصطلاح سرشان گرم است، از آنها عکس بگیرید.

* به‌کارگیری ســـه‌پایه ضرورتی ندارد. در دســـت داشتن دوربین به شما این امکان را می‌دهد که حرکت کنید و از زوایای مختلف عکس بگیرید.
* با به‌کارگیری عدسی زوم، آزادی عمل بیشتری در کادربندی خواهید داشت و در ضمن مزاحم بازی آنها نمی‌شوید که این مزاحمت شاید باعث شود که از حالت طبیعی‌شان بیرون آیند.
* با به‌کارگیری حساســـیت بالا (۴۰۰ به بالا) می‌توانید در فضاهای کم نور و با ســـرعت‌های بالای شاتر، عکس بگیرید.
* بچه‌ها کمتر از بزرگســـالان از رویدادهای دور و برشـــان آگاه‌اند. با این‌همه تلاش کنید در هنگام عکاســـی، با آنها گپ بزنید و منتظر زمانی باشید که بهترین واکنش را به صحبت‌های جذاب شما نشان می‌دهند.
* به‌طور کلی در عکاسی چهره، ارتفاع دوربین معمولاً باید هم‌ارتفاع با چشمان شخص باشد. این قاعده در مورد عکاســـی از کودکان نیز صادق اســـت. اگر از زاویه‌ی بالا - ارتفاع شخص بزرگســـال - از کودکان عکس بگیرید، غیرطبیعی به‌نظر خواهد رســـید. درحالی‌که هم‌ارتفاع بودن دوربین با چشمان کـــودکان باعث به وجود آمـــدن حـــس صمیمیت می‌شود.
* اگـــر از نـــوزاد عکس می‌گیریـــد، فلاش به‌کار نبرید، چراکه به چشـــم نوزاد آسیب می‌رسد.

عکس از یاسین محمدی

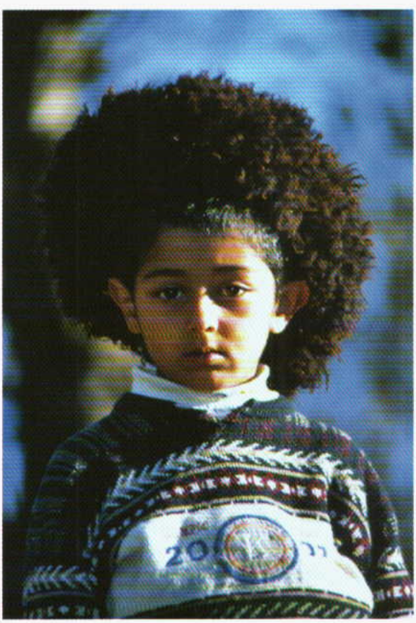

عکس از یاسین محمدی

عکس از گیسو مرادمند

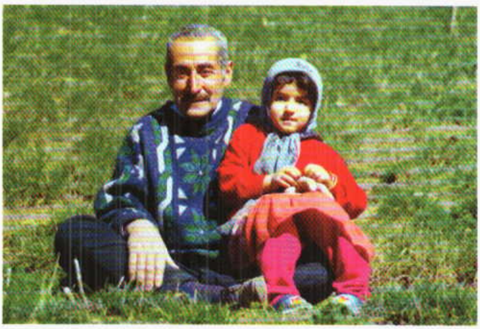

۸۱ عکاسی از دو نفر

هر گاه از دو نفر عکاسی می‌کنید؛ مادر و بچه یا دو دوست، تلاش کنید، کنش و واکنش آنها به یکدیگر را به‌گونه‌ای نشان دهید که به بیننده کمک کند تا رابطه‌ی بین آن دو نفر را حدس بزنند.

* اگر دوربین اتوفوکوس به‌کار می‌برید و دو نفر در کنار یکدیگر ایستاده‌اند، مراقب باشید که به طور اتفاقی فضای بین دو شخص (پس‌زمینه) را فوکوس نکنید. در غیر این‌صورت اشخاص محو خواهند افتاد. نگاه کنید به نکته‌ی ۲۲.

* اگر از بچه‌ها خواسته شود که در کنار خواهر یا برادر یا یکی از دوستانشان جای گیرند، بسیار راحت‌تر خواهند بود. مادر و بچه موضوعی بسیار فتوژنیک (Photogenic) هستند.

مادربزرگ، پدربزرگ و نوه‌هایشان، موضوع‌های خوبی برای عکاسی از دو نفر هستند. نور ملایم و پخش شده تضاد بافت پوست آنها را نشان خواهد داد.

عکس از گیسو مرادمند

۸۲

خودنگاره
Self Portrait

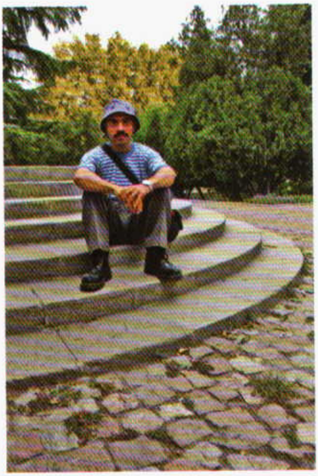
با استفاده از سلف‌تایمز می‌توانید از خودتان عکس بگیرید. پیش از این کار ببینید، کجا می‌خواهید جای بگیرید و سپس با به‌کار گرفتن سه‌پایه، دوربین را مستقر کنید. روی شیء ویژه‌ای که جای خود گذاشته‌اید فوکوس کنید و با فشار دادن دکمه‌ی شاتر، شیء را کنار زده، به جای آن قرار گیرید. این کار برای عکاسی دسته‌جمعی نیز می‌تواند به کار رود.

* یک دکلانشور بلند را می‌توان بجای سلف‌تایمر به کار برد.

* در برخی از دوربین‌های پیشرفته دستگاه کنترل از راه دور، کار را بسیار ساده‌تر کرده است.

* شیوه‌ی ساده‌ی دیگر به‌کار گرفتن از بازتاب آینه است. دوربین را در ارتفاع نیم تنه‌ی خود جای دهید و به گونه‌ای به دوربین زاویه دهید که خود دوربین در کادر عکس شما، قرار نگیرد. روشن است که باید برای دستاورد مطلوب چندین‌بار آزمایش کنید.

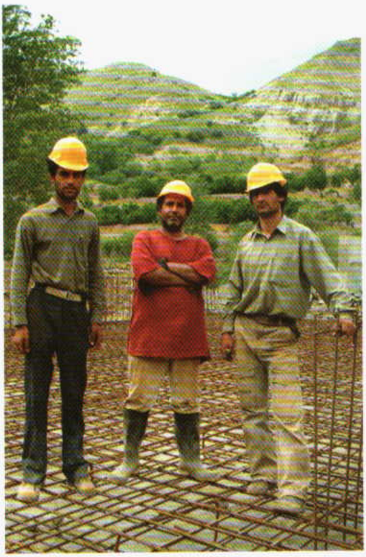
* در دوربین‌هایی که نورسنج دارند و سرعت یا دیافراگم را خودکار به عکاس می‌دهند، اگر عدسی چشمی را با شیء تیره نپوشانید، عکس به‌دست‌آمده، کمتر از حد مناسب نور خورده است. علت این است که نور از عدسی چشمی یا منظره‌یاب نیز به نورسنج دوربین رسیده و نورسنج، مجموع نور جلوی دوربین وپشت دوربین را می‌سنجد و براساس آن دیافراگم یا سرعت را خودکار تنظیم می‌کند. اگر پوشش سیاه‌رنگی برای پوشاندن عدسی چشمی به‌کار ببرید، چنین مشکلی پیش نمی‌آید. در حالت معمولی که دوربین را جلوی چشم می‌گیرید، عدسی چشمی یا منظره‌یاب را، چشم خود شما می‌پوشاند و از رسیدن نور به نورسنج جلوگیری می‌کند.

۸۳ عکاسی از یک گروه

در عکاسی از یک گروه، به‌گونه‌ای ترکیب عکس خود رامنظم کنید که ارتباطشان به یکدیگر آشکار شود. گرفتن چندین عکس از هر جمعی احتمال به دست آوردن نتیجه‌ای بهتر را افزایش می‌دهد. نورملایم و پخش شده را برای پرهیز از سایه‌های مزاحم به‌کار ببرید.
هنگام عکاسی از چند نفر توجه داشته باشید که تعداد فرد، زیباتر جلوه می‌کند تا تعداد زوج افراد.

هنگام عکس‌برداری در هوای سرد، ممکن است دوربین شما قفل کند - قطعات مکانیکی آن در اثر انقباض در هم گیر کنند- و نیز سرما مقاومت درونی باتری را افزایش می‌دهد و باتری توان روشن نگه داشتن مدار الکتریکی دوربین را ندارد، بنابراین با خود باتری اضافه ببرید و دوربین را در زیر لباس خود گرم نگه دارید. در هوای سرد بخار تنفس ویزور چشمی را می‌پوشاند و نمی‌توان به‌درستی موضوع را در کادر دید. بهتر است با ماسک یا شال‌گردن جلوی دهان و بینی خود را بپوشانید تا دست‌کم از مقدار بخار تنفسی بکاهید. ▼

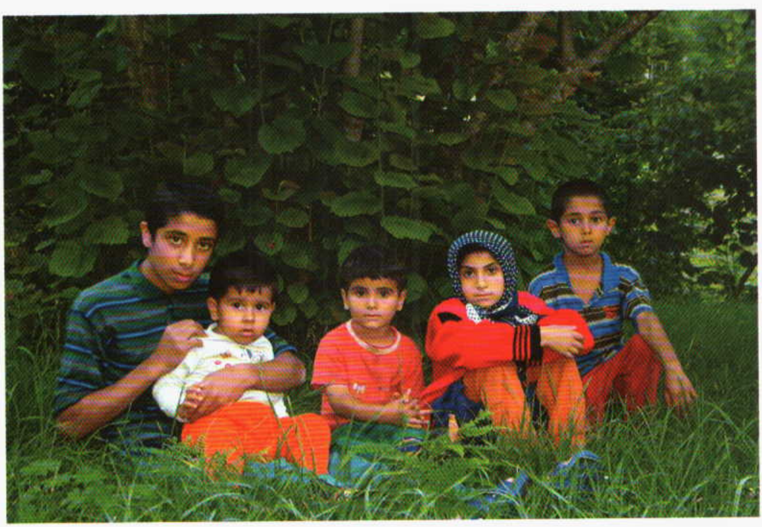

عکس گروهی در محیط کار می‌تواند، نوع کار و دست‌آورد آنها را نشان دهد. ◄

گنجاندن کوه‌ها در پس‌زمینه‌ی عکس نشان می‌دهد که گروه کوه‌نوردان تا چه ارتفاعی بالا رفته‌اند. ▼

عکس گروهی از کودکان در محیط زندگی‌شان ⬇

موضوع‌های ویژه

۸۴ عکاسی از حیوانات دست‌آموز

اگر می‌خواهید از حیوانات دست‌آموز خود عکاسی کنید، کمک یکی از دوستان برای جلب کردن توجه حیوان مفید است. با صدا زدن نام حیوان یا نشان دادن تکه‌ای از غذای دلخواه او و حتی ایجاد صدا از ابزار موسیقی، می‌توانید توجه حیوان را به دوربین جلب کنید. اما کاری نکنید که باعث آزار حیوان شود. حیوانات بازیچه‌ی ما نیستند.

* هنگامی که حیوان دست‌آموز شما سرگرم بازی است، موقعیت خوبی برای گرفتن عکس است. در این وضعیت شخصیت حیوان به‌خوبی نمایان می‌شود.

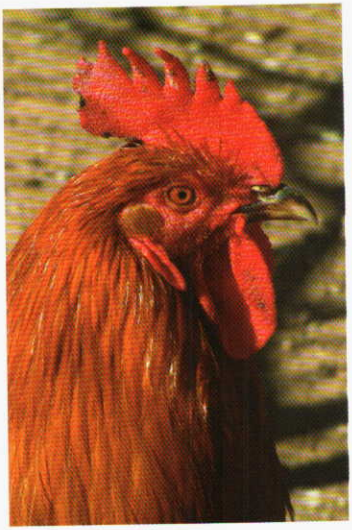
* گربه‌های خانگی معمولاً در حیاط یا درون خانه جایی را برای چرت زدن برمی‌گزینند. اگر پیش از جای گرفتن گربه در آنجا، دوربین را روی آن مکان فوکوس کنید، عکس خوبی خواهید گرفت.

* اگر از نمای نزدیک می‌خواهید از حیوان خود عکس بگیرید، دقت کنید که چشم‌ها یا گوش‌های او تمیز است یا نه.

* به طور کلی هنگام عکاسی از حیوانات، تلاش کنید به‌آهستگی به آنها نزدیک شوید. اعتماد آنها را به گونه‌ای جلب کنید که مطمئن شوند، شما قصد آزار آنها را ندارید. در مواردی می‌توانید، برای از بین بردن حساسیت حیوان نسبت به صدای دوربین، صدای دوربین را با دهان خود پیش از عکاسی تقلید کنید.

* به‌کار بردن فلاش نه تنها به چشم حیوان آسیب می‌رساند بلکه آرامش او را از بین می‌برد و شما عکس دلخواهتان را به‌دست نمی‌آورید.

* اگر هم‌ارتفاع نسبت به حیوان باشید، عکس طبیعی‌تر خواهد شد. در مورد حیوانات کوچک می‌توانید روی زمین چمباتمه بزنید، دراز بکشید و یا حتی دوربین را روی زمین بگذارید.

هنگام عکاسی از حیوانات کاری نکنید که باعث آزار حیوان شود. حیوانات بازیچه‌ی ما نیستند.

۸۵ عکاسی از دنیای وحش

در عکاسی از دنیای وحش، داشتن عدسی تله، بردباری و شکیبایی ضروری است. بیشتر جانوران وحشی از انسان می‌ترسند، بنابراین به‌کار بردن عدسی که فاصله‌ی کانونی آن زیاد باشد، طوری‌که بتوانید از فاصله‌ی دور عکاسی کنید، لازم است. یکی از لذت‌های عکاسی از حیوانات وحشی، آشنایی با عادت‌های آنهاست.

* به‌طور کلی کلید موفقیت در عکس‌برداری از حیوانات، احترام به آنها و محیط زندگی آنهاست.

برای عکس‌برداری از پروانه‌ها باید آرام و بی‌سروصدا به‌طرف آنها رفت. به جهت باد و جهت تابش خورشید، پیش از نزدیک شدن، توجه داشته باشید. تنظیمات دوربین خود را، یعنی سرعت شاتر، دیافراگم و... را نیز پیش از نزدیک شدن میزان کنید. ▼

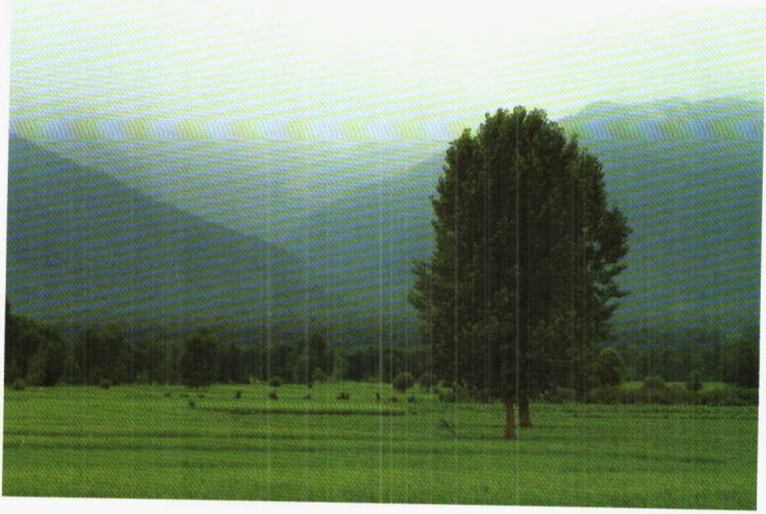

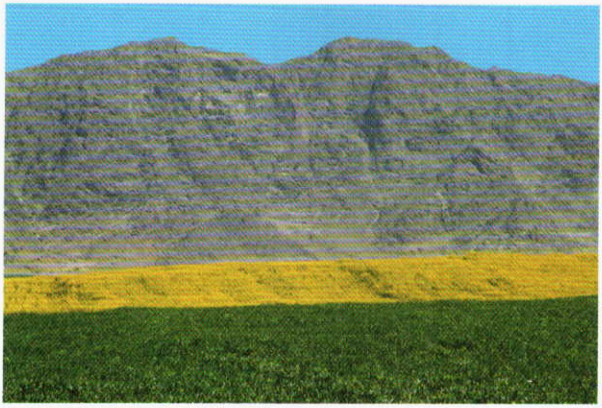

۸۶ عکاسی از چشم‌اندازها

عدسـی واید در عکاسی از چشم‌اندازها بسـیار مناسب است. چرا که زاویه‌ی گسترده‌ای را در بر می‌گیرد و به دلیل این‌که عمق میدان وضوح در این عدسـی‌ها بسیار بیشتر از عدسی‌های نرمال و تله اسـت، جزئیات فراوانی را در پیش‌زمینـه می‌تواند، ثبت کند. برای این‌که عکس خوبی از یک چشـم‌انداز بگیرید، باید تأثیرات نور و آب و هوا را درچهار فصل سـال بررسـی کنیـد و نسـبت به آنها حسـاس باشـید. مه به عکس حس اسـرارآمیز و رویایـی می‌دهد و رنگ‌ها را ملایم‌تر می‌کند. نور درخشـان خورشید در هوای صاف، رنگ‌هایی قوی در عکس ایجاد می‌کند.

دوربین روی پیش‌زمینه میزان شـده اسـت. شـاخ و برگ درختان در پیش‌زمینه‌ی عکس باعث ایجاد حس عمق و بعد شده است. ▼

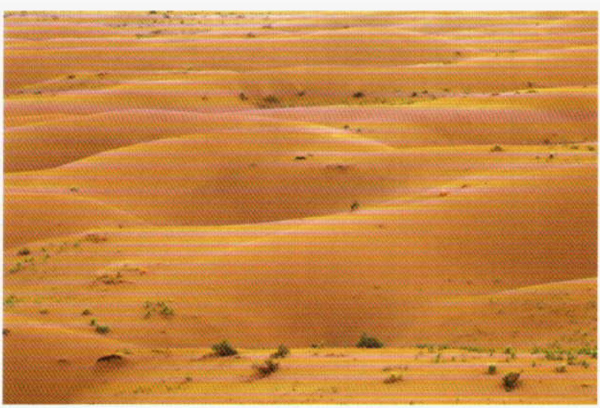
رنگ‌ها جلوه‌ای ویژه به این عکس داده‌اند.

در این عکس نقطه‌ی گریز در پرسپکتیو به‌گونه‌ای روی تقسیمات سه‌تایی میزان شده که عکس را از یکنواختی درآورده است.

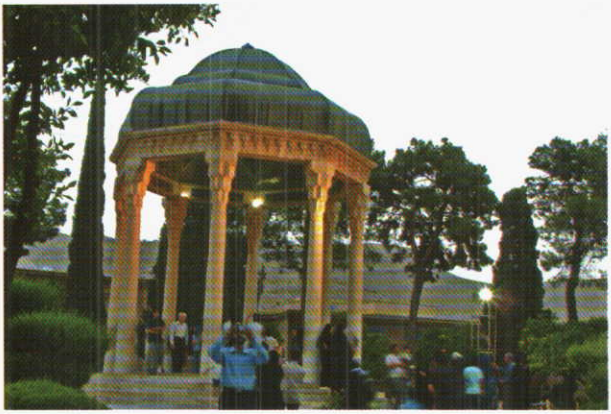
برف در جنگل با رسیدن بهار، آب می‌شود. کلبه در پیش‌زمینه و اسمان آبی در پس‌زمینه به تصویر عمق داده‌اند.

کویر به‌نظر خشک است، اما زندگی در آنجا به‌زیبایی در جریان است. هنگام عکاسی در کویر مراقب باشید، شن و ماسه به درون دوربین نرود، چون شن و ماسه دشمن دوربین شما است.

۸۷ عکسی که خط افق در آن افقی نیست!

گاهی عکس به دست آمده از چشم‌اندازها، هیچ کم‌وکاستی ندارند، اما به دلیل این‌که هنگام گرفتن عکس، دوربین کاملاً افقی نبوده است، خط افق به‌دست‌آمده در عکس، موازی دو خط بالا و پایین عکس نیست. برخی از این عکس‌ها را می‌توان کادره کرد. یعنی هنگام چاپ این نقص را به وسیله‌ی حذف مقداری از بخش بالا و پایین عکس اصلاح کرد.

اگرچه در این عکس خط افق نمایان نیست، اما خطوط عمودی ستون‌ها می‌تواند، شاخصی برای تراز بودن دوربین باشد.

خط افق، شیبدار افتاده است.

۸۸ عکاسی به شیوه‌ی پانوراما

DIGITAL ► 111E

دوربین‌های پانوراما (Panorama)، عدسی‌های ویژه‌ای دارند که با چرخیدن آن، زاویه‌ی بسیار بسیار گسترده‌ای - ۱۲۰، ۱۸۰ یا حتی ۳۶۰ درجه - را در برمی‌گیرند. از آن‌جایی که این دوربین‌ها در ایران چندان رایج نیست و بهای آنها بسیار گران است، شما با ترکیب چند عکس می‌توانید تقریباً همان نتیجه را بگیرید. دوربین را روی سه پایه نصب کنید، طوری که کاملاً افقی روی محور عمودی سه پایه بچرخد. با گرفتن چندین عکس و در کنار هم قرار دادن آنها می‌توانید نتیجه‌ای مشابه عکس پانوراما به‌دست آورید.

* عدسی واید به‌کار نبرید، چرا که در لبه‌های این عدسی، احتمال تابیدگی هست.

* برخی از دوربین‌های ساده - حتی دوربین‌های یک‌بارمصرف - می‌توانند، عکس‌های پانورمای جالبی می‌گیرند. ترفند آنها حذف بخش بالایی و پایینی عکس است.

*در تمامی عکس‌ها نوردهی یکسانی برگزینید. بهتر است به‌جای حالت اتوماتیک نوردهی از حالت دستی استفاده کنید.

این تصویر از چهار عکس ساخته شده و با عدسی نرمال (۵۰ میلی‌متری) گرفته شده است. با کنار هم چیدن و بریدن لبه‌ی آنها، عکس پانورامیک به‌دست می‌آورید. ▼

۸۹ عکاسی از ساختمان‌ها

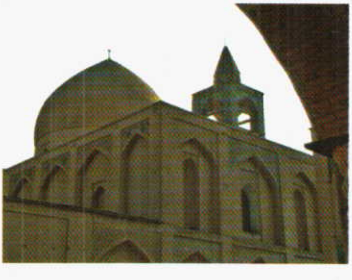
برخی از ساختمان‌ها به نظر خیلی با ابهت می‌آیند، اما عکسی که از آنها می‌گیریم این احساس را به ما منتقل نمی‌کند. تلاش کنید، زوایای گوناگون را بیازمایید و هر جا که امکان داشت در ساعت‌های متفاوت روز از ساختمان عکس بگیرید. نور در ساعت‌های مختلف، تأثیر متفاوتی روی ساختمان‌ها می‌گذارد. با عدسی واید خطوط به‌کار رفته در ساختمان به‌نظر همگرا می‌رسند و یک حس قوی را منتقل می‌کنند و به ارزش نمایشی عکس می‌افزایند. به‌خاطر بسپارید که در عکس‌های معماری از دفرمه کردن ساختمان پرهیز می‌کنند.

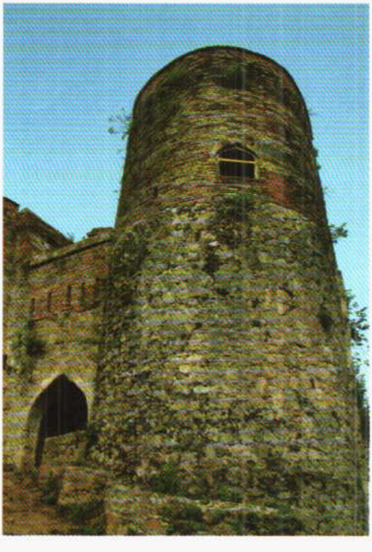
با عدسی تله، بسیاری از جزئیات جالب معماری که در بعضی از ساختمان‌ها هست را می‌توان گلچین کرد. ▼

به‌کارگیری پیش‌زمینه می‌تواند در درک بزرگی ساختمان به ما کمک کند. ▼

زاویه دید نامتعارف: زاویه‌ی دید نمایشی، ترکیب‌بندی عکس را قوی می‌کند. ▼

۹۰ عکاسی داخلی

DIGITAL ▶ 111F

عکاسی داخلی، عکاســی از فضایی محدود است. بنابراین عدسی واید، معمولاً ضروری است. میزان نور طبیعی اغلب کم اســت. می‌بایست برای جبران آن سرعت‌های پایین شاتر را به‌کار گرفت. به همین خاطر برای تکان نخوردن دوربین باید ســه پایه به‌کار برد. مســأله اصلی در عکاســی داخلی، هنگامی پدید می‌آید، که برای گنجاندن جزء ثابت یا نقش و نگارهای سقف، سر دوربین را بالا می‌برید و این کار باعث تغییر شکل طبیعی نما می‌شود. برای از بین بردن این اشــکال باید عدسی‌های شیفت (shift) یا کنترل پرسپکتیو به‌کار برد. هر چند این‌گونه عدسی‌ها در ایران به‌دلیل گرانی، جز در ابزار عکاسان حرفه‌ای، دیده نمی‌شوند.

*گزینــش زاویه‌ی دید مناســب در عکاســی داخلی کاملاً ضروری است.

کادربندی در عکاســی داخلی بســیار اهمیت دارد. به خطوط و پرسپکتیو در این‌گونه عکس‌برداری بسیار توجه کنید. ◄

گاهــی نور موجــود ترکیبی از نور طبیعی و نور تنگســتن اســت. گرایش به هرکدام بستگی به سلیقه‌ی ما دارد. ▼

۹۱ خطوط نمایشی آسمان

برای ایجاد آسمانی تأثیرگذار در عکس، خط افق را در پایین کادر جای دهید و روشن‌ترین قسمت آسمان را نورسنجی کنید. این تأکیدی بر آسمان است و رنگ‌هایی غنی به‌وجود می‌آورد و جزئیات زمین را نشان نمی‌دهد.

* آگاه باشید که نور آسمان ابری، لحظه به لحظه دگرگون می‌شود، بنابراین در نورسنجی یا نورخوانی دقت کنید.

آسمان ابری در طلوع یا غروب، بهترین زمان برای عکاسی از آسمان است. در این زمان آسمان سرشار از رنگ است. ▼

در این تصویر، آسمان بخش کوچکی از عکس را در بر گرفته است. ▼

فیلتر پلاریزه را برای افزایش کنتراست بین ابرها و آسمان، بی‌آنکه تأثیری بر رنگ‌های دیگر بگذارد، به‌کار ببرید. ◄

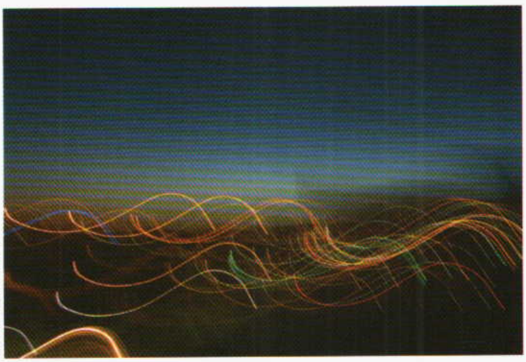

۹۳ عکاسی در شب

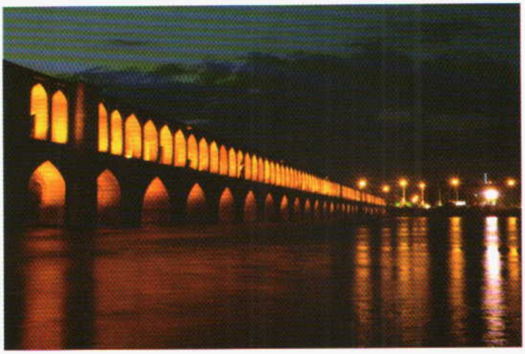
DIGITAL ▶ 113

عکاسی در شب و بدون به‌کارگیری فلاش با بسیاری از دوربین‌ها، امروزه امکان‌پذیر است. زمان نوردهی زیادتر از حد معمول، جبران کمبود نور را خواهد کرد. به همین دلیل باید از سه‌پایه استفاده کرد چون با سرعت شاتر پایین - برای نمونه ۱:۱۵ یا ۱:۸ - دوربین حتماً تکان خواهد خورد. کار دیگری که می‌توان انجام داد، به‌کارگیری حساسیت بالا، ۱۶۰۰ - ۴۰۰ آیسو است. در این صورت می‌توانید روی دست عکس بگیرید و به یاد داشته باشید، حساسیت بالا سبب می‌شود که ما با سرعت بالای شاتر، عکس بگیریم و البته حساسیت بالا موجب دانه‌دانه شدن یا Grainy می‌شود.

عکس از یاسین محمدی

نقاط نورانی شهر: هنگامی‌که دوربین در دستتان باشد، با حرکات ریتمیک دوربین، چنین اثری را می‌توان به‌دست آورد. شاتر یک ثانیه باز بوده است.

ساختمان‌ها و بناهای تاریخی درشب، تغییر شکل می‌یابند. تکنیک نوردهی کمابیش را برای به‌دست آوردن نتیجه‌ی مطلوب به‌کار گیرید.

۹۳ اصول اولیه عکاسی از آسمان شب[۱]

برای عکاسی از آسمان شب به دوربینی مکانیکی با توانایی عکاسی روی سرعت B نیاز دارید، چرا که در طول نوردهی بلند مدت، گاهی تمامی‌باتری خالی می‌شود. سرعت دوربین را روی B [۲] و دوربین را روی سه‌پایه‌ای محکم قرار دهید. می‌توانید با کمک دکلانشور، شاتر دوربین را برای مدتی – بسته به موضوع، معمولاً از ۱ ثانیه تا حتی ۸ ساعت – باز نگاه دارید. آسمان محل عکاسی، نقش مهمی‌در نتیجه‌ی عکاسی دارد. طبیعی است در مکان‌هایی مانند تهران به‌علت آلودگی هوا و آلودگی نوری، رنگ زمینه‌ی آسمان از سیاهی درمی‌آید و به رنگ‌هایی مانند سبز لجنی یا قهوه‌ای می‌رسد. برای ثبت ستاره‌های بیشتر، حتماً به مکان‌هایی دور از آلودگی نوری بروید. در عکاسی نجومی همیشه لازم نیست، حساسیت بالا را به‌کار گیرید، مگر در شرایط ایده‌آل جوی یا در مناسبت‌های ویژه‌ی نجومی مانند بارش‌های شهابی.

با فیلم‌های حساسیت ۱۰۰ معمولی هم می‌توان به نتیجه‌ی دلپذیری رسید. زمینه‌هایی که در عکاسی نجومی‌وجود دارد عبارت‌اند از: ماه و خورشید، ثبت رد ظاهری ستاره‌ها – که در اثر حرکت وضعی زمین در تصویر ایجاد می‌شود – و ثبت ستاره‌ها به‌شکل طبیعی‌شان (نقطه‌ای).

نسبت به وضعیت ظاهری ماه – هلال نازک، پهن، هلال تربیع بدر اول و دوم، قرص افزاینده/ کاهنده، ماه بدر – زمان عکاسی از ماه معمولاً بین ۱:۴۰ تا ۱:۶۰ ثانیه با فیلم حساسیت ۵۰ ، تغییر می‌کند. شاید ساده‌ترین روش عکاسی نجومی، عکاسی از رد ظاهری ستاره‌ها باشد. کافی است دوربینی را در جایی تاریک و به دور از آلودگی شهرهای بزرگ روی سه پایه قرار دهید و رو به افق شمال نشانه روید. دیافراگم را روی بازترین حالت – معمولاً f۲ – قرار دهید و شاتر دوربین را برای حداقل ۱ ساعت باز نگاه دارید. نتیجه‌ی این کار، ثبت گردش ظاهری ستاره‌ها خواهد بود که جلوه‌ی بسیار بدیع به عکس می‌دهد. اما چنانچه

۱- کلیه‌ی مطالب و عکس‌های نکته‌ی شماره‌ی ۹۳ توسط آقای اُشین دانیلی ذکریان فراهم شده است. برای دیدن عکس‌های بیشتر از آسمان شب به این سایت مراجعه کنید: www.dreamview.net

۲- منظور از سرعت B گزینه‌ای است که در دوربین‌های مکانیکی و حرفه‌ای وجود دارد و به عکاس امکان می‌دهد که تا هرچه‌قدر که می‌خواهد شاتر دوربین را باز نگاه دارد.

دوربین را به‌سوی افق شرق، غرب یا جنوب نشانه روید، خطوط ستاره‌ها به صورت خطهایی مایل خواهند بود.

برای ثبت نقطه‌ای ستاره‌ها، با عدسی نرمال، زمان نوردهی ماکزیمم ۲۰ ثانیه، با عدسی واید ۲۸ میلی‌متری، حدود ۳۰ ثانیه، با عدسی تله‌ی ۲۰۰ میلی‌متری، حدود ۵ ثانیه است.

عکاسی نجومی با گرایش هنری آن، رشته‌ای است کاملاً تجربی و حسی. یعنی باید در شرایط گوناگون با انواع فیلم‌های موجود در بازار تمرین کنید و آن‌چه به شما خوب جواب می‌دهد، آن را گزینش کنید. چهارچوب ویژه‌ای وجود ندارد و بیشتر باید از روش آزمون و خطا پیروی کرد. امروزه دوربین‌های SLR دیجیتال نیز می‌توانند در عکاسی از آسمان شب به‌کار گرفته شوند.

راه کهکشان در صورت فلکی دجاجه، ۷دقیقه نوردهی، با روش قلمدوش، موتور ردیاب و حساسیت ISO ۱۰۰.

ستارگان دور قطبی، ۲ ساعت نوردهی و حساسیت ISO ۱۰۰.

طلوع صورت فلکی جبّار (شکارچی)، ۱/۵ ساعت نوردهی با اسلاید و حساسیت ISO ۱۰۰.

۹۴ به‌کارگیری بازتاب‌ها

از امـکان به‌کارگیری بازتاب‌ها برای آفرینش هنری در عکاسـی، غافل نباشـید. برای نمونه آینه‌ها را در عکاسی چهره می‌توان به‌کار گرفت. ساختمان‌ها و چشم‌اندازهای معمولی و ساده با تغییر زاویه‌ی دید، به طوری‌که بازتابشـان در رودخانه یـا دریاچه در کادر بگنجد، جذاب‌تر خواهند شـد. اگر بخش بازتابیده در کادر برایتان اهمیت بیشتری دارد آن بخش را نورسنجی کنید و برعکس.

بازتاب در سـطح آب سـاکن الگوی متقـارن و جذابی ایجاد می‌کند. ◄

ساختمان‌هایی که از دیوارهای شیشه‌ای پوشانده شده‌اند، سـاختمان‌هایی دیگر را در خود بازمی‌تاباند و تصاویری ایجاد می‌کند که کنجکاوی بیننده را برمی‌انگیزد. ▼

اگر پشـت شیشـه تیره و تاریک باشـد، مانند آینه کار می‌کند. موضوع پشت پنجره، عکاس، و چشم‌انداز پشت سر عکاس در این عکس دیده می‌شود. ◄

۹۵ عکاسی از حرکات تند (عکاسی ورزشی)

چشـــمی‌تحلیل‌گر، دستی آشنا با دوربین و شـــناخت کامل از بازی، سه عامل اساسی در تهیه عکس‌های ورزشی است.

عدســـی زوم هنگام عکاسی ورزشی، ابزاری ضرروی است. این ابزار به شما کمک می‌کند که بازیکنـــان را از درون دوربین تعقیب کنید و از مسافتی دور کادر خود را به‌وسیله‌ی بازیکنان پُر کنید. حساسـیت بـــالا را بـــه‌کار گیرید تا بتوانید با سرعت‌های بالای شاتر برای تثبیت حرکت اســـتفاده کنید. اگرچـــه گاهی محوی عکس می‌توانـــد، حس حرکت و جنبش را در یک عکس بالا ببـــرد و به جنبه‌ی هنری آن بیافزاید. تا حد امکان فلاش به‌کار نبرید، چرا که در روند مسابقه اخلال ایجاد می‌کند.

محوی در عکس: سرعت پایین شاتر – ۱:۱۵ ثانیه – به‌کار رفته و حرکت و لحظه‌ی جالبی را ثبت کرده است.

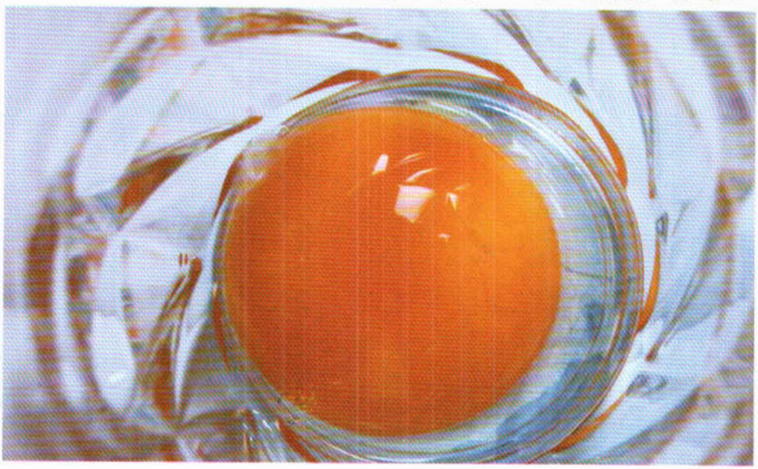
سرعت بالای شاتر: سرعت بالا باعث تثبیـــت یـــا به‌اصطلاح منجمدشـــدن حرکت شـــده است. ســـرعت ۱:۵۰۰ ثانیه بوده اســـت. برای گرفتن عکس ورزشـــی موفق شکار لحظه‌ی مناسب بســـیار اهمیت دارد. بـــه همین منظور موضوع خود را از درون مـــنظـره‌یاب تعقیب کنید و چشـــم دیگر خود را باز نگه دارید تا متوجه آنچه به کادر شما وارد می‌شود، باشید.

۹۶ نمای نزدیک

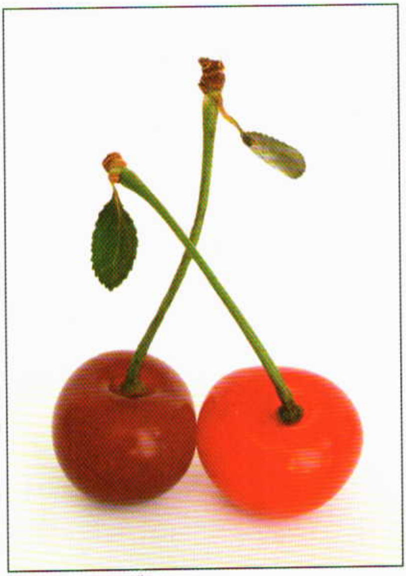
عدســی ماکرو (Macro) را برای عکاســی کلوزآپ (Close-up) یا نمای نزدیک به‌کار ببرید. دیافراگــم را تا آنجا که ممکن اســت ببندیــد، برای نمونه f۱۶، چرا کــه عمق میدان وضوح در عکاســی کلوزآپ، بســیار کم می‌شود. با بستن دیافراگم به بیشــترین عمق میدان وضوح می‌رسیم. نورپردازی، نکته‌ی مهم دیگری است. در عکاسی کلوزآپ، خود دوربین مانعی برای رسیدن نور به موضوع می‌شود. بنابراین به‌کارگیری فلاش، می‌تواند راه‌حل مناسبی باشد اما نه فلاش‌های معمولی بلکه فلاش‌های ویژه‌ای وجود دارد که دور عدسی جای می‌گیرد. این‌گونه فلاش‌ها که به فلاش‌های حلقه‌ای (Ring Flash) معروف‌اند به دلیل کاربرد اندکشان، چندان در ایران رایج نیستند. نور روز و تقویت آن – تا سایه‌ها را پر کند – به‌وسیله‌ی مقوای سفید یا هر بازتابنده‌ی دیگر، راه حل مناسبی است. با عکاسی کلوزآپ، شما می‌توانید از اسناد، مدارک و عکس‌های قدیمی کپی‌برداری کنید. نگاه کنید به نکته‌ی ۹۸.

حلقه‌ی گســترش (Extension Tube): ابزاری اســت که بین بدنه و عدســی نرمال دوربین تک‌عدسی انعکاسی قرار می‌گیرد تا بتوان به موضوع بسیار نزدیک شد.

تخم‌مرغ در یک لیوان: پدیده‌هایی که همه‌روزه آنها را می‌بینیم اما از نزدیک جلوه‌ای دیگر دارند. ▼

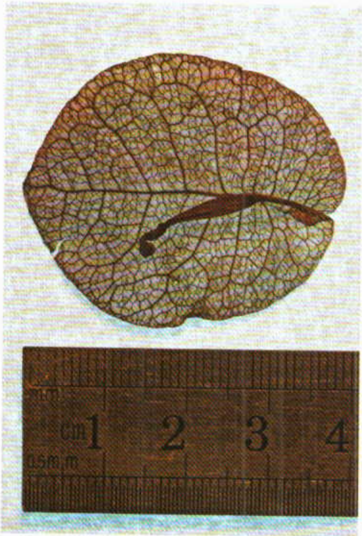
عکس از یاسین محمدی

به‌کارگیـری سـه‌پایه در عکس‌بـرداری از نمای نزدیک، بسیار ضروری است، چراکه کوچک‌ترین لرزش، تصویر را محو و بی‌ارزش خواهد کرد. ◄

عکاسـی بـا عدسـی ماکـرو (ماکروفتوگرافـی) شگفتی‌های طبیعت را بر ما آشکار می‌کند. ▼

عکاســی کلوزآپ برای کســانی که به ضبط و جمع آوری موضوعات دلخواهشان که جنبه‌ی پژوهشی یا تفریحی دارد، به‌کار می‌آید. ▲

یکی از کاربردهای ماکروفتوگرافی (Macrophotography) در دندان‌پزشــکی است. پیش از گزینش روش درمان، باید موضوع را بررسی کرد. ماکروفتوگرافی این امکان را به ما می‌دهد. ▼

عکس از آقای دکتر خسرو گلشن

۹۷ عکاسی از طبیعت بی‌جان

طبیعت بی‌جان برابری است که در زبان فارسی برای واژه‌ی Still- Life به کار می‌رود. منظور از آن خلق ترکیب‌بندی مؤثر از اشیا ساکن است. در عکاسی طبیعت بی‌جان باید انضباط ویژه‌ای که متمرکز بر نورپردازی، درک و به‌دست آوردن طرح موضوع است، حکم‌فرما باشد.

* چشمی‌حساس و جستجوگر در جزئیات، در عکاسی از طبیعت بی‌جان، ضروری است.

* نسبت به حالت بیانی که از چیدن صحنه‌ی طبیعت بی‌جان به دست می‌آید، کاملاً آگاه باشید و هر چیزی که به حالت و فضای احساسی ترکیب شما لطمه می‌زند یا هم‌خوانی ندارد را از کادر بیرون کنید.

* از سه‌پایه یا هر وسیله‌ی دیگری که بتواند دوربین را ثابت نگاه دارد، استفاده کنید تا بتوانید هر تغییر دلخواه خود را در صحنه‌ی به‌وجود آورید.

* بسیاری از صحنه‌های طبیعت بی‌جان به طور طبیعی در دور و بر ما وجود دارد. از گوش ماهی‌ها و صدف‌ها در ساحل گرفته تا قوطی کنسرو زنگ زده در باغی متروک.

اشیای فراوانی پیرامون ما در خانه یا حیاط هستند که بی‌تفاوت از کنار آنها می‌گذریم، اما موضوع جالبی برای عکاسی می‌توانند، باشند.

۹۸ کپی‌برداری

همان‌گونه که در نکته‌ی ۹۶ بیان شـد، با عدسـی ماکرو می‌توانید از فاصله‌ی بسـیار نزدیک از اشـیا یا هر موضوعی که دارید، عکس‌برداری کنید. تمامی‌مطالبی که درباره‌ی عکاسـی کلوزآپ توضیح داده شـد، درباره‌ی کپی‌برداری نیز صادق اسـت. اما در کپی‌برداری، رعایت چند نکته کاملاً ضروری است. اگر از عکس، نقشه، نوشته، تمبر، سکه، سند یا مدرک، کتاب یا یک تابلو و یا هر صفحه‌ی مسطح دیگری بخواهید عکس بگیرید، دوربین حتماً باید عمود بر موضوع باشـد. اگـر پایه‌ی کپی‌برداری ندارید، صفحه‌ی مورد نظر را به دیوار یا شیشـه‌ی پنجره یا هر سـطحی که به زمین عمود است، بچسبانید.

دوربین را روی سـه‌پایه سـوار کنید. دوربیـن باید کاملاً عمـود به صفحه‌ی مورد نظر باشـد. برای این‌که مطمئن شـوید دوربین و صفحه کاملاً بر هم عمودند، از وسیله‌ای به نام تراز یا شاقول استفاده کنید. تراز تقریباً همان ترازی اسـت که معماران و مهندسان آن را به‌کار می‌برند. اما در عکاسـی این ابزار ظریف‌تر و کم‌حجم‌تر اسـت. برخی از سه‌پایه‌ها خود مجهز به تراز هستند. بـرای این‌که هنگام کپی‌بـرداری از لرزش دوربین جلوگیری کنید یا دکلانشـور به‌کار ببرید یا از سـلف‌تایمر، اسـتفاده کنید. به نورپردازی بسـیار دقت کنید. نور تابیـده به موضوع باید کاملاً یکنواخت و فاقد هرگونه بازتابی از روی موضوع باشد.

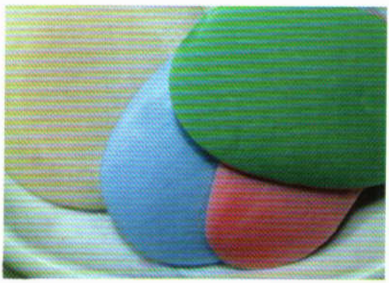

اگر دوربین روی سـه‌پایه محکم سـوار شـده و دیافراگم بسـته‌ای مانند ۸، ۱۱، ۲۲ و... را برگزیده باشید، جزئیات فراوانی را در موضوع خود خواهید یافت. ▲

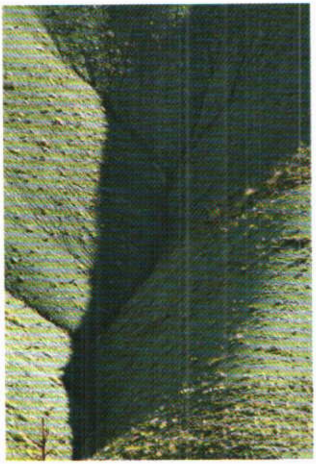
۹۹ عکاسی انتزاعی

عکسی را که در آن، اشیا، صحنه‌ها و... نه به شکل واقعی خود، بلکه به صورت منتزع (بَرکَنده) از واقعیت نشـــان داده شود، عکس انتزاعی (Abstract) گویند. همیشه نمی‌توان میان عکس انتزاعی و عکسی که نشان‌گر واقعیت است، مرز دقیق و روشنی ترسیم کرد.

نقـــش و نگاره‌های فراوانـــی پیرامون ما هست. فرشی که روی آن می‌نشینیم، پُر است از تصاویر انتزاعی.

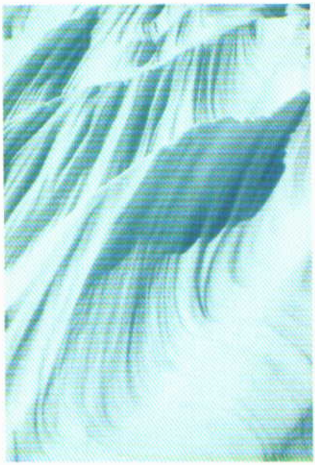

جلوه‌های ویژه

۱۰۰ چرخش افقی دوربین Pan

هنگامی که متحرکی مانند اتومبیل، دوچرخه یا دونده با سرعت از جلوی دوربین شما می‌گذرد، با به کار بردن تکنیکی به نام Pan، می‌توانید بر حرکت جسم متحرک تأکید کنید و جلوه‌ای ویژه به تصویر دهید. سرعت شاتر پایین را برگزینید. حدود ۳۰ :۱ یا ۶۰ :۱ ثانیه. از عدسی چشمیِ دوربین موضوع خود را تعقیب کنید به طوری که از کادر دوربین، بیرون نرود. سپس دکمه‌ی شاتر را فشار دهید. نتیجه‌ی چنین عملی، تثبیت جسم متحرک درعکس، محو و رگه‌دار شدن پس‌زمینه و تمامی‌اجسام ثابت و پیرامون موضوع اصلی است.

* برای به دست آوردن نتیجه‌ی مطلوب از دیافراگم بسته و حساسیت ۱۰۰ استفاده کنید.

* هر چه پس‌زمینه شلوغ‌تر و دارای طرح باشد - مثل شاخ و برگ درختان - رگه‌دار شدن پس‌زمینه نیز بیشتر می‌شود و عکس چشم‌گیرتر خواهد شد.

* پیش از گرفتن عکس، چندین بار حرکت تعقیب جسم متحرک را با دوربین تمرین کنید. تلاش کنید، حرکت دوربین یکنواخت باشد و حتی پس از گرفتن عکس بر حرکت دوربین در همان راستا ادامه دهید. درست مثل دوندگان که از خط پایانی مسابقه می‌گذرند، ببینید که بی‌درنگ پس از گذشتن از خط پایانی نمی‌ایستند. این موضوع بسیار اهمیت دارد، به دلیل این‌که در بسیاری از دوربین‌های تک‌عدسی انعکاسی، زمانی که نور به فیلم می‌خورد، راه عبور نور به عدسی چشمی، مسدود می‌شود. به بیان دیگر عکاس چیزی نمی‌بیند. همین امر ممکن است باعث شود که در حرکت یکنواخت دوربین سکته ایجاد کند و از تأثیر مطلوب تکنیک پان بکاهد. بنابراین حرکت یکنواخت و نرم شما و دوربین در این تکنیک ضروری است.

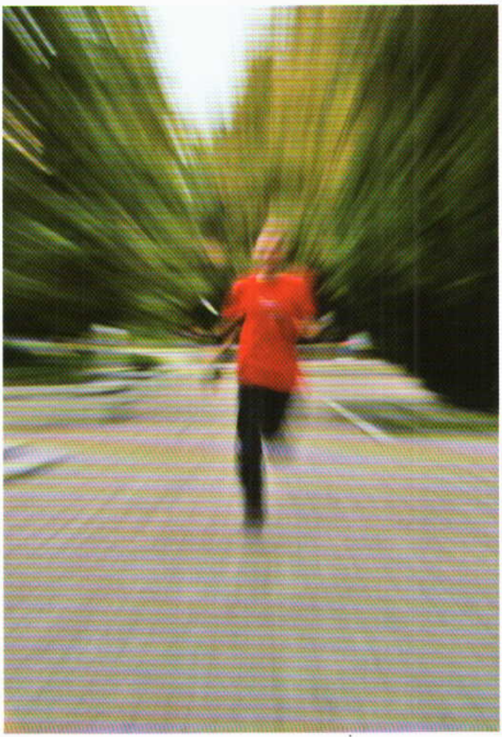
دوربین ثابت است. ▲

دوربین موضوع را دنبال می‌کند (تکنیک پان). ▼

۱۰۱ زوم برای تأکید بر حرکت

در این تکنیک شـــما به یک عدسی زوم نیاز دارید که به شما این امکان را بدهد که فاصله‌ی کانونی آن را به‌طور یکنواخت و پیوســته تغییر دهید. دوربین خود را روبه‌روی جســم متحرک جای دهید. این تکنیک را با ســرعت‌های گوناگون شــاتر، مثلاً ۴ : ۱، ۲ : ۱ و حتی ۱ ثانیه، بیازمایید. البته ســرعت شاتر بستگی به فاصله‌ی موضوع تا دوربین و فاصله‌ی کانونی عدسی دارد. حلقه‌ی عدسی زوم را کمی‌پیش از فشردن دکمه‌ی شاتر به سمت تله بگردانید و دکمه‌ی شــاتر را فشــار دهید. به بیان دیگر فاصله‌ی کانونی را مثلاً از ۷۰ میلی‌متر به‌سرعت، به ۲۱۰ میلی‌متر برسانید.

هرچقدر سریع‌تر زوم به‌سمت تله برود – از zoom out به zoom in برود– خطوط بیشــتری در اطــراف موضوع ایجاد می‌شــود. توجه داشــته باشید، بخش‌های روشــن لباس ورزشــکار، حرکت را بیشــتر نمایش می‌دهند تا بخش‌های تیره.

۱۰۲ نوردهی مضاعف

دوبـــار عکس‌بـــرداری بر روی یک فیلـــم را نوردهی مضاعـــف (Double Exposure) گویند. البتـــه ایـــن غیر از مواردی اســـت که به خطا روی یـــک فیلم دو بار عکس‌برداری می‌شـــود. دوربین‌های امروزی به گونه‌ای ســـاخته شـــده‌اند که از این خطا جلوگیـــری کنند. یعنی قفل پیشـــگیری از نوردهی مضاعـــف دارند. ضامن این قفل را در موارد لـــزوم می‌توان آزاد کرد تا بتوان عکس‌برداری مضاعف انجام داد. در عکاسی مضاعف اگر از دو تصویری که می‌خواهید عکس بگیرید، هر دو را نوردهی مناســـب و درســـت انجام دهید، عکس به‌دست آمده بیش از حد معمول نور خورده و خراب می‌شـــود. به همین خاطر اگر برای نمونه دیافراگم ۸ و سرعت ۱:۱۲۵ ثانیه برای هر تصویر نوردهی درســـت باشد، میزان نوردهی را نصف کنید، یعنی برای هر تصویر دیافراگم ۸ و سرعت ۱:۲۵۰ ثانیه نوردهی شود. البته می‌توانید سرعت را ثابت نگاه داریـــد و دیافراگم را نصف کنید یعنـــی برای هرکدام f۱۱. با نوردهی مضاعف آفرینش هنری بی‌پایانی را می‌توان در عکاسی به نمایش گذاشت.

دو بار نوردهی (double-expose) ▼

سه بار نوردهی (multi-expose) ▼

۱۰۳ تکنیک پان به همراه سرعت پایین شاتر

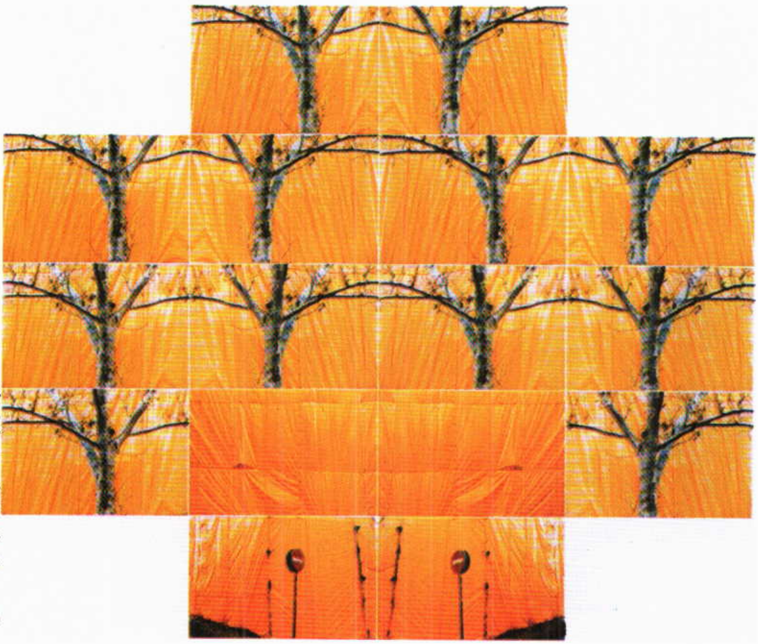
همان‌طـوری که در نکته‌ی ۱۰۰ دیدید تکنیک پـان (حرکت دوربین در همان جهت حرکت جسـم متحرک) معمولاً برای گرفتن عکس واضح از جسـم متحرک اسـت. چنانچه سرعت پاییـن شـاتر ۱:۱۵ یا ۱:۸ ثانیه را به این تکنیک بیافزاییـد، جلوه‌ای ویژه به عکس می‌دهد بـه طـوری که موضوع اصلی نیـز از وضوح درمی‌آید و عکس مملـو از حس حرکت و جنب و جوش می‌شـود. تمام مطالبی که در نکته‌ی ۱۰۰ گفته شـد در این جا نیز صادق اسـت. در آغاز بهتر اسـت با سـرعت ۱:۱۵ ثانیه امتحان کنید. فراموش نکنید، سـرعت شاتر به سرعت جسم متحرک بسیار بستگی دارد. بنابراین برای به‌دست آوردن بهترین نتیجه، با سرعت‌های مختلف شاتر و حرکت‌های گوناگون دست، امتحان کنید.

در صورت به‌کارگیری عدسی تله، نتیجه‌ی بهتری می‌گیرید. ▼

۱۰۴ مونتاژ

مونتاژ (Montage) یکی از قدیمی‌ترین روش‌های ترکیب دو تصویر مجزا است. جز در زمینه‌ی عکاسی، هنرمندان دیگر نیز این روش را به‌کار گرفته‌اند. برای خلق جلوه‌های ویژه در عکاسی نیز می‌توان آن را به‌کار گرفت. در کنار هم چیدن عکس‌ها گونه‌ای از مونتاژ است که به آن موزاییک می‌گویند.

نمونه‌ای از تکنیک موزاییک اثر آقای احمد عالی

به‌نمایش گذاشتن عکس‌ها

۱۰۵ آلبوم‌ها

برای نگهداری از عکس‌ها و همچنین سادگی در نمایش آنها از آلبوم استفاده کنید. آلبوم‌هایی که برگ‌های بزرگی دارند، این امکان را به وجود می‌آورند که چیدمان‌های گوناگونی داشته باشید. هرگز عکس‌ها را در جاهایی که دمای هوا تغییرات زیاد و دائم دارند، نگاه ندارید. رطوبت و نور مستقیم آفتاب نیز باعث تغییر تدریجی رنگ‌ها در عکس می‌شوند. برای پاک کردن سطح عکس، پارچه‌ی کاملاً خشک و نرم را به‌کار ببرید. کشیدن پارچه‌ی پرزدار و رطوبت همراه پارچه، موجب خش افتادن سطح عکس و چسبیدن پُرز به آن می‌شود.

روی عکس‌ها نباید دست زد.

دست‌ها رطوبت دارند و رطوبت به ژلاتین سطح عکس می‌چسبد و لکه به‌جا می‌گذارد.

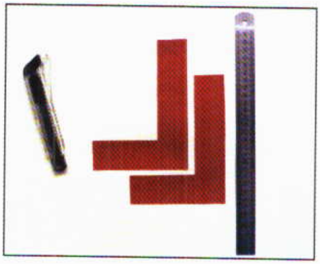
این اسپری برای تمیز کردن لکه‌های نگاتیو و عکس است. توجه داشته باشید اسپری را مستقیماً روی نگاتیو و عکس نپاشید. ابتدا آن را روی پارچه‌ی نرم و تمیز اسپری کنید و سپس پارچه را روی عکس یا نگاتیو بکشید.

۱۰۶ برش عکس

با بریدن عکس‌ها شـــما می‌توانید نخست در ترکیب‌بندی عکس خود دخل و تصرف کنید. به این معنی که شیء یا شخص را از کادر عکس حذف کنید و سپس کادر عمودی عکس را به کادر افقی یا برعکس تبدیل کنید. یا از کادر مستطیل، کادری مربع و بالعکس درآورید.

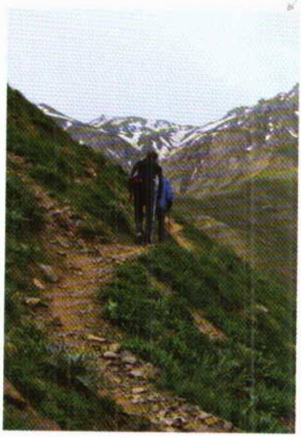
* برای برش کادر دلخواهتان دو مقوای به شکل L، مانند تصویر زیر، به‌کار گیرید.

* قیچـــی را بـــرای بریدن عکس‌ها به‌کار نبریـــد، چرا که لبه‌های صاف و دقیقی به دســـت نمی‌آورید. بجای آن از کاتر یا تیغ و از خط کش فلزی برای صاف بریدن استفاده کنید.

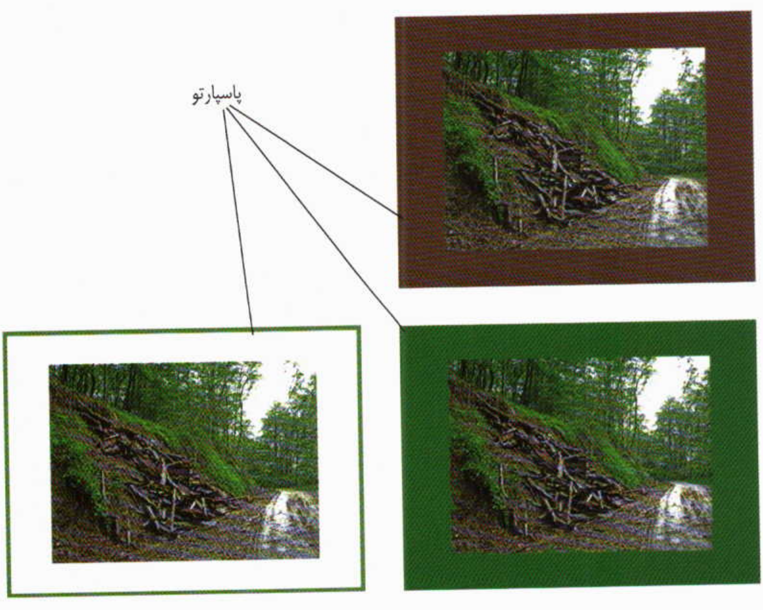

۱۰۷ قاب عکس

عکس را برای این‌که جلوه‌ی بهتری پیدا کند، قاب کنید. برای برگزیدن مقوای پشت و حاشیه‌ی عکس که اصطلاحاً به آن پاسپارتو (Passe-Partout) می‌گویند، رنگ‌های مختلف مقوا را در زیر عکس بگذارید و امتحان کنید. رنگ‌های مختلف پاسپارتو در میزان تأثیر نهایی بر بیننده بسیار تعیین‌کننده است.

* برای نگهداری از عکس معمولاً روی آن را شیشه قرار می‌دهند. اما معمولاً شیشه باعث بازتابش نور پیرامون می‌شود و به جلوه‌ی عکس لطمه می‌زند. شیشه‌هایی هست که ضد بازتاب هستند (Anti–reflection Glass) اما این‌گونه شیشه‌ها در ایران چندان رایج نیستند.

* رنگ و پهنای پاسپارتو نقش بسیاری در تأثیرگذاری عکس دارد. اغلب رنگ سفید پاسپارتو برای انتقال حس و مفهوم عکس مناسب‌تر است.

۱۰۸ شیوه‌های دیگر به‌نمایش گذاشتن عکس‌ها

به جز شیوه‌های قدیمی‌در ارائه عکس‌ها مانند، ظروفی که عکس را روی آن می‌چسبانند، چاپ عکس روی مقواهای پازل[1]، چسباندن عکس روی چوب (شاسی)، فن‌آوری مدرن شیوه‌هایی را برای جمع‌آوری و نمایش عکس‌ها ارائه کرده است.

* امروزه، عکس‌ها را می‌توان روی دیسک‌های فشرده‌ی کامپیوتری (CD)[2]، ضبط کرد. نگاتیو اصلی را نیز می‌توان به صورت دیجیتال روی CD منتقل کرد و در صفحه‌ی تلویزیون به نمایش گذاشت.

* اگر شما دوربین فیلمبرداری دارید که به شما این امکان را می‌دهد که به موضوع نزدیک شوید، شماری از بهترین عکس‌های خود را روی نوار ویدیویی کپی کنید. برای هر عکس حدوداً ۸ تا ۱۲ ثانیه اختصاص دهید.

* دستگاه Video Projector نیز قابلیت پخش تصاویر دیجیتال را بر روی دیوار دارد که مانند دستگاه پخش اسلاید عمل می‌کند. نگاه کنید به نکته‌ی شماره‌ی ۳۷.

* دستگاه‌های پخش VCD/DVD [3] نیز فایل‌های دیجیتال شما را بر روی صفحه‌ی تلویزیون می‌توانند، نمایش دهند.

* امروزه دوربین‌های دیجیتال، خروجی‌ای دارند که مستقیماً به ورودی تلویزیون وصل می‌شود و تصاویر دوربین شما را پخش می‌کنند.

1-Puzzle 2-Compact Disc 3-Video Compact Disc/ Digital Video Disc

۱۰۹ دستکاری عکس با کامپیوتر

امروزه با کامپیوتر تقریباً هر تغییری که تصورش را کنید، می‌توانید به عکس بدهید. نرم‌افزارهایی وجود دارند که به کمک آنها کامپیوتر قادر خواهد بود در عکس به اصطلاح دخل و تصرف یا حک و اصلاح کند. پیش از آن باید عکس در دستگاهی به نام اسکنر (Scanner) جای داده شود. این دستگاه، تصویر را به صفحه‌ی مانیتور منتقل می‌کند. سپس با به‌کارگیری شمار زیادی فیلتر، تغییرات متنوع و بی‌نهایتی را می‌توان روی تصویر ایجاد کرد. پس از تغییرات می‌توان آن را چاپ کرد. حتی می‌توان آن را روی کاغذی از جنس کاغذ عکس دوباره چاپ کرد. با کمک این نرم‌افزارها می‌توانید دو یا چندین عکس را روی هم بیاندازید، ترکیب کنید، عکس‌های قدیمی‌را رتوش و بازسازی کنید و تغییرات رنگی در عکس ایجاد کنید و خلاصه همان‌طور که گفته شد، هر چه تصورش را کنید، امکان‌پذیر است. این امکانات را می‌توان با طراحی ادغام کرد و حاصلش تابلوهای تبلیغاتی یا جلد کتاب و مجلاتی است که همه‌روزه شاهد تصاویر عجیب و جالب آنها را می‌بینیم. البته به‌خاطر داشته باشید که در عکس‌های مستند و خبری نباید دستکاری کرد.

چین و چروک پارچه در پس‌زمینه‌ی عکس بالا از بین برده شده است. ▲ ◄

۱۱۰ کنتاکت ورق کنتاکت رول

چاپ کنتاکت، شیوه‌ای از چاپ عکس است که در آن نگاتیو را مستقیماً بر روی کاغذ عکاسی می‌گذارنـد و بـه آن نور می‌دهند و سـپس کاغذ، فرآیند ظهور و ثبـوت را می‌گذراند. در این شـیوه، عکس‌های به‌دسـت‌آمده دقیقاً به‌اندازه‌ی نگاتیو است. این کار هم باعث صرفه‌جویی در هزینه می‌شـود و هم جای زیادی برای نگهداری شمار زیاد نگاتیو و عکس را نمی‌خواهد. می‌تـوان کنتاکت‌ها را در کلاسـور گذاشـت. این کنتاکت را کنتاکت ورق یا کنتاکت شـیت (Sheet Contact) گویند.

نـوع دیگری از کنتاکت هسـت که به آن کنتاکـت رول (Roll Contact) می‌گویند و نگاتیوها پشـت سر یکدیگر روی نوار کاغذی یا رول چاپ می‌شـوند. برتری آن نسبت به کنتاکت ورق بزرگ‌تر بودن اندازه‌ی هر فریم است که گزینش و تشخیص کیفیت هر فریم را آسان‌تر می‌کند. اما نگهداری آن نسبت به کنتاکت شیت یا ورقی، به دلیل حجیم بودن آن سخت‌تر است.

کنتاکت‌های ورق یا شیت را می‌توان در یک کلاسور نگهداری کرد ▲

کنتاکت رول ◄

عکاسی دیجیتال

۱۱۱ دیجیتال

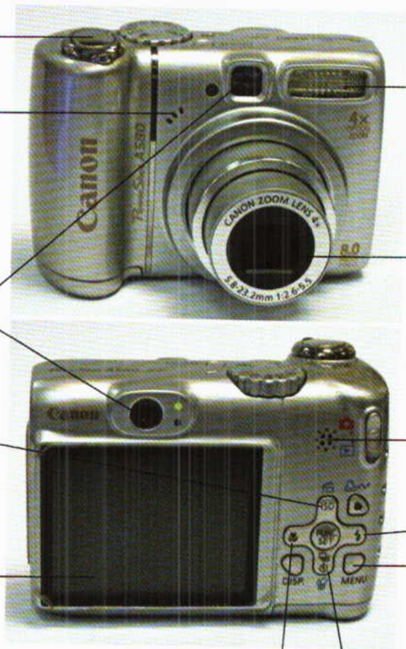
کلمـه دیجیتـال (Digital) از کلمـه Digit به معنای عدد یا رقم آمده اسـت و به پردازش اطلاعاتی در دنیای کامپیوتر اشـاره دارد که با سیسـتم دودویی (صفر و یک) همانند ابزار الکترونیکی پیشرفته یا کامپیوتری کار می‌کند.

یعنـی در دنیـای کامپیوتری همه‌ی داده‌ها از هر نوعی که باشـند از طریق ۰ و ۱ رد و بدل و پردازش می‌شـوند. این مفهوم مقابل مفهوم آنالوگ Analogue - در لغت به معنای قیاس - است.

دوربین‌های دیجیتال به همان شیوه دوربین‌های آنالوگ کنترل می‌شوند و کار می‌کنند با این تفاوت که توانایی‌های بیشتری دارند.

نمونه‌ی یک دوربین فشرده‌ی بسیار ساده‌ی دیجیتال

نمونه‌ی یک دوربین فشرده‌ی پیشرفته‌ی دیجیتال

نمونه‌ی یک دوربین پیشرفته‌ی دیجیتال شبیه به SLR

نمونه‌ی یک دوربین پیشرفته‌ی دیجیتال SLR

111A

دوربین‌هـــای دیجیتال بـــه فیلترهای رنگی رایج نیازی ندارند. اصلاح رنگ و گرایش به رنگی ویژه، هم در تنظیمات دوربین‌های دیجیتال امکان‌پذیر اســت و هم در نرم‌افزارهای ویرایش تصویر مانند فتوشاپ. البته فیلترهای UV و پولاریزه همچنان مفیدند.

111B

عدســی‌های زوم قــوی و عدســی‌های تلــه در دوربین‌هــای SLR اغلب مجهز به سیســتم Image Stabilization هســتند. در این سیســتم برای تثبیت تصویری که بر روی سنسور دوربین انداخته می‌شــود، از «عنصر اپتیکال شــناور» استفاده می‌شود که لرزش‌های فرکانس بالا را (مثلاً لرزش دست) جبران می‌کند. در عدسی‌های دوربین SLR کانن این سیستم را با IS نشــان می‌دهند. درحالی‌که در عدسی دوربین‌های نیکون از پیشوند VR استفاده می‌شود که کوته‌نوشت Vibration Reduction است. عموماً این سیستم می‌تواند در عکاسی روی دســت، با دو اســتاپ ســرعت پایین‌تر، به عکاس کمک کند، به این معنی که اگر با سرعت ۱:۱۲۵ ثانیه روی دســت عکسی واضح می‌گیریم با روشن بودن این سیستم همان عکس را می‌توانیم با سرعت ۱:۳۰ ثانیه بگیریم.

111C

در دوربین‌های دیجیتال با استفاده از منوی تراز سفیدی (white balance) می‌توان از تسلط رنگ ناخواســته در تصویر اجتناب کرد. این منو معمولاً دربردارنده‌ی گزینه‌های آفتابی/ سایه/ فلورسنت/ فلاش/ لامپ خانگی یا تنگستن/ تنظیم اختیاری روی کلوین/ معرفی کارت سفید به دوربین، هستند.

111D

در نرم‌افزارهای ویرایش تصویر مانند فتوشــاپ، گزینه‌ای وجود دارد تا قرمزی چشــم اصلاح شود. اگرچه این کار را به‌طور دستی در این نرم‌افزار می‌توان انجام داد.

111E

در نرم‌افزارهــای ویرایش تصویر مانند فتوشــاپ، گزینه‌ای وجــود دارد به‌نام photomerge که می‌توانید به کمک آن عکس‌های دیجیتال خود را که به این طریق عکاســی کرده‌اید به یکدیگر بچسبانید تا یک عکس کامل پانورامیک به‌دست آورید.

111F

خطاهای پرسپکتیو را در نرم‌افزار فتوشاپ می‌توان به‌سادگی برطرف کرد.

۱۱۲ مزیت‌ها

عکاسی دیجیتال مزیت‌های فنی، هنری و حتی اقتصادی بسیاری نسبت به عکاسی سنتی با فیلم دارد. با دوربین دیجیتال شـــما می‌توانید، عملاً بدون هیچ هزینه‌ای صدها عکس بگیرد و آنهـــا را ذخیره کنید. هم‌زمان می‌توانید، عکســـتان را بازبینی کنید و دوباره عکس بگیرید و به کیفیت فوق العاده‌ای دســـت یابید، تصاویر را در کامپیوتر بهبود ببخشـــید. عکس‌هایی که کمی‌تاریک‌اند را روشـــن کنیـــد و عکس‌های قدیمی‌را ترمیم کنیـــد. رنگ‌ها را تنظیم کنید و جلوه‌های ویژه‌ای به آنها بدهید. عکاســـی دیجیتـــال امکانات جالب و تقریباً بدون محدودیتی دارد.

هنگامی‌که با دوربین دیجیتال عکس می‌گیرید، تصویر بر روی صفحه‌ای حساس که معمولاً CCD [1] یا CMOS [2] گفته می‌شود، می‌افتد، این صفحه جای فیلم دوربین‌های نگاتیو خور یا آنالوگ را گرفته اســـت. این صفحه در بردارنده میلیون‌ها «حس‌گر» باریک است که نور را بـــه الکترون تبدیل و به‌صورت الکتریکی بـــه کامپیوتر درون دوربین منتقل می‌کند و بر روی کارت حافظه دوربین ذخیره می‌شود.

1- Charge Coupled Device 2- Complementary Metaloxide Semiconductor

۱۱۳ پیکسل

پیکسل (ترکیب واژگان Picture Element) در دوربین دیجیتال، همان (گرین) یا دانه فیلم در دوربین آنالوگ است و عبارتند از کوچکترین واحد قابل تشخیص تصویر توسط نرم افزار ها و سخت افزارهای کامپیوتری و دوربین های دیجیتالی چاپگرها و... است.

نگاه کنید به نکته‌ی ۳۶.

در دوربین‌هـای آنالـوگ هر چه قـدر تعداد دانه‌هـا افزایش می‌یافت،جزئیات تصویر بیشـتر می‌شـدند. در دوربین‌های دیجیتال نیز هر چه تعداد پیکسـل‌ها، بالاتر روند، جزئیات بیشتری ثبت خواهد شد.

مثالی دیگر می‌تواند، مفهوم را کاملاً روشـن سـازد، در فرش‌بافی هرچه تعداد گره‌ها در واحد سـطح بیشـتر باشـد، آن فرش ریزبافت‌تر، نقش‌ها ظریف‌تر و گران‌بهاتر اسـت. خلاصه اگر شـما بخواهید که با ۲۰ دانه عدس تصویر یک منظره را روی سـطحی صاف ترسیم کنید، با جزئیات بیشتری این تصویر را رسم خواهید کرد تا هنگامی‌که بخواهید با ۱۰ دانه عدس این کار را بکنید.

پس اگر دوربین شما ۲ مگا پیکسل (۲MP) است، یعنی با ۲ میلیون نقطه می‌تواند تصویر مورد نظر شـما را ثبت کند و اگر ۶ مگا پیکسـل یعنی با ۶ میلیون نقطه قادر خواهد بود با جزئیاتی بیشتر، همان تصویر را به نمایش بگذارد و بدین ترتیب شما می‌توانید، عکسی که با دوربین ۶ میلیون پیکسل به‌دست‌آمده را بزرگ‌تر چاپ کنید. بسیاری گمان می‌کنند تنها، تعداد پیکسل‌ها تعیین‌کننده‌ی کیفیت تصویرند. درسـت اسـت که هرچه تعداد پیکسل‌ها بیشتر باشد، جزئیات بیشتری از تصویر ثبت می‌شود، اما کیفیت عدسی که این تصاویر را تشکیل می‌دهد نیز شرط اسـت. تصویر تشکیل‌شده از یک عدسی به قطر ۱۰ سانتی‌متر نسبت به تصویر تشکیل‌شده از یک عدسی به قطر ۲ سانتی‌متر از کیفیت بالاتری برخوردار است.

دانـه‌هـا از تـصویـر به‌دست‌آمده از نگاتیو ◄

پیکسـل‌هـا به‌دست‌آمده از تـصویـر دیجیتال ◄

۱۱۴ کارت‌های حافظه

در دوربین‌هـــای دیجیتال پس از تبدیل تصویر به داده‌های کامپیوتری، دوربین آن را بر روی کارت حافظه ذخیره می‌کند تا بعداً به کامپیوتر یا پرینتر منتقل شود.

کارت‌هـــای حافظه فرمت‌هـــای (Format) گوناگونی دارند. مانند چرخ‌هـــای اتومبیل که بر اســـاس کاربرد و طراحی، اندازه‌های مختلفی دارند و اساســـاً تفاوتی جزئی در مقدار ذخیره و سرعت انتقال داده‌ها (عکس) با هم ندارند. انواع اصلی آن عبارت‌اند از :

Campact Flash = CF ۱– ۸ GB (Gigabyte)

Secure Digital = SD ۱ GB

Multi Media Card = MMC ۲۵۶ MB (Megabyte)

Memory Stick = MS ۳۲MB – ۴GB

که برای گوشی‌های موبایل و موسیقی استفاده می‌شود.

Smart Media= SM ۱۲۸MB – ۲GB

که بسیاری از محصولات SONY از آن استفاده می‌کنند.

Picture Cards = xD ۴GB

که بسیار کوچک ساخته شده‌اند تا به همان اندازه، بدنه‌ی دوربین‌ها نیز کوچک شوند. در حال حاضر در دوربین‌های دیجیتال Fuji و Olympus به‌کار می‌روند.

* تعداد تصاویری که شـــما می‌توانید در کارت حافظه ذخیره کنید بســـتگی به فشـــردگی که دوربیـــن برای تصاویـــر ایجاد می‌کند و ظرفیـــت کارت، دارد. در دوربین‌های دیجیتال شـــما می‌توانیـــد کیفیـــت (قدرت تفکیـــک Resolution) تصاویر را پیـــش از عکس‌برداری تعیین کنید.

به‌عنـــوان مثال اگر از دوربین ۳MP و کارت ۱۶MB اســـتفاده می‌کنید، می‌توانید ۲۰ عکس با کیفیت اســـتاندارد وبین ۳ تا ۵ عکس با کیفیت بالا ذخیره کنید. کارت حافظه ۳۲ مگابایتی در ایـــن دوربین حدود ۱۰ عکس با کیفیت بالا و بـــا کارت ۱۲۸ مگابایتی حدود ۳۰ عکس با کیفیت بالا در خود ذخیره می‌کند.

* هـــر دوربینی یک یا دو فرمت از این کارت‌های حافظه را می‌پذیرد. بنابراین هنگام خریدن این کارت‌ها توجه داشته باشید که با دوربین شما تناسب داشته باشد.

* بهتـــر اســـت چند کارت حافظه بـــا ظرفیت پایین خریداری کنید تا یـــک کارت حافظه‌ی با ظرفیت بالا. اگر کارت شما آسیب ببیند حداقل بخشی از عکس‌هایتان سالم خواهد ماند.

نمونه‌های گوناگون از کارت حافظه‌ی دوربین ▲

۱۱۵ فرمت
Format

تصاویر دیجیتال که بوسیله دوربین دیجیتال شما ایجاد می‌شود از ساختارهای داده‌ای ویژه‌ای (فرمت) استفاده می‌کنند. هر فرمتی مزیت‌ها و معایب خود را دارد.

فرمت JPEG یا JPG : هنگام ذخیره کردن تصویر با این فرمت، فشرده‌سازی توأم با از دست دادن داده‌ها و کیفیت تصویر صورت می‌گیرد. برای فشرده‌سازی داده‌های تصویر، فرمتی استاندارد است. JPEG کوته‌نوشت واژگان Joint Photographic Experts Group است.

فرمت TIFF: فرمتی که بدون از دست دادن داده‌ها و کیفیت تصویر در آن، فشرده‌سازی انجام می‌شود. در این فرمت داده‌هایی درباره رنگ و ایجاد تصویر مانند یک tag ذخیره می‌شود. این فرمت استاندارد و برای ذخیره کردن فایل با حفظ کیفیت تصویر رنگی و سیاه و سفید است. TIFF کوته‌نوشت واژگان Tagged Image File Format است.

فرمت PSD: فرمتی است در بسته نرم افزار ویرایش تصویر، فتوشاپ. این فرمت قادر است که از داده‌های افزوده رنگی نگهداری کند، حتی بهتر از فرمت TIFF؛ و دیگر داده‌های ویژه‌ی ویرایش‌شده را نگاه می‌دارد. این فرمت دارای حجم بالایی است.

فرمت GIF: دیگر فرمت فشرده‌شده‌ای است برای تصاویری که از پسوند GIF استفاده می‌کنند و برای کاربرد در اینترنت مانند استفاده در وب سایت‌هاست. این فرمت از مجموعه محدودی از رنگ‌ها - تنها ۲۵۶ رنگ - استفاده می‌کند و برای تصاویر گرافیکی با پهنای بزرگ رنگ‌های یکدست، ایده‌آل است. عکس‌هایی که با فرمت GIF ذخیره می‌شوند، مقدار زیادی از اطلاعات مربوط به رنگ و تمامی‌درجات بین سایه‌های یک رنگ را از دست می‌دهد. ممکن است که تصویر «پله‌پله» به نظر بیاید. GIF کوته‌نوشت واژگان Graphical Interchange Format است. این فرمت برای لوگوها (Logo، آرم‌ها) خطوط یا تصاویر با

رنگ‌های یکنواخت ایده‌آل است.

فرمـت RAW : فایل‌های RAW در دوربیـن بدون هیچ‌گونه تأثیر در پردازش داده‌ها ایجاد می‌شـود. این فرمت تمامی‌اطلاعاتی که در حس‌گر دوربین شـکار می‌شـود، پردازش نشده بـه کامپیوتر انتقال می‌دهد. شـما برای ویرایـش تصاویر با فرمت RAW نیـاز به نرم افزار مخصوصی دارید تا این تصاویر را ویرایش کنید که معمولاً همراه با دوربین عرضه می‌شـود. این فرمت توسط عکاسان حرفه‌ای مورد استفاده قرار می‌گیرد که می‌خواهند تأثیرات ویژه‌ای از عکس‌هایشان بدست آورند. فرمت RAW برترین کیفیت را عرضه می‌دارد و واژه RAW به معنی خام یا دست‌کاری نشده است.

فرمت PICT : فرمتی اسـت که برای کامپیوترهای اپل مکینتاش، در ابتدا تنها برای نمایش روی صفحه مانیتور با قدرت تفکیک محدود، طراحی شد.

فرمت PNG : یکی دیگر از فرمت‌های فشرده شده است که بدون از دست دادن داده‌ها برای اسـتفاده در اینترنت و ایده‌آل برای استفاده از تصاویر در شبکه می‌باشد. این فرمت داده‌هایی درباره‌ی رنگ، سـیاه و سـفیدی اسـت. رنگ‌های واقعی تصاویر را نگاه می‌دارد و جایگزینی پیشرفته‌تر از فرمت GIF محسوب می‌شود.

فرمت PDF : این حروف کوته‌نوشـت واژگان Portable Document Format است که با پسـوند PDF در پشـت نام فایل قرار می‌گیرد. فرمتی اسـت که توسط نرم افزار Adobe Acrobat مورد اسـتفاده قرار می‌گیرد. این فایـل را در هر کامپیوتری می‌توان دید یا خواند، اما آن را به هیچ‌وجه نمی‌توان ویرایش کرد. فرمت PDF برای استفاده در خبرنامه‌ها، طرح‌ها و نامه‌ها ایده‌آل اسـت تا کسـی نتواند عمداً یا سهواً در آن دست ببرد. همچنین مناسب برای چاپ پوسترها، تصاویر و متن در دفاتر است. علائم در این نوع فایل همچون یک لایه است و غیرقابل تفکیک می‌باشند.

۱۱۶ تراز سفیدی

برخلاف چشم انسان، دوربین دیجیتال بطور خودکار نمی‌تواند، اختلاف رنگ نور را اصلاح کند و موجب ایجاد تصویری با رنگی غیر طبیعی می‌شود. هنگامی که با دوربین دیجیتال عکاسی می‌کنید، نور شمع، نور گرمِ سرخ و زیبا، چراغ‌های تنگستن معمولی خانگی، رنگ زرد و لامپ‌های فلورسنت، نورِ سردِ سبز–آبی ایجاد می‌کنند. نور مصنوعی می‌تواند چنین رنگ‌هایی که به‌نظر غیر طبیعی است را در تصویر بوجود آورد.

چرا که دوربین دیجیتال برای عکس‌برداری در نور آفتاب (نور روز) طراحی شده است که همه رنگ‌های طیف را در خود دارد. در شرایطی که همه رنگ‌های طیف در نوری که در آن عکس‌برداری می‌کنیم، وجود نداشته باشد، مانند نور لامپ تنگستن یا نور لامپ فلورسنت، باید تعادل رنگی را به‌وجود آورد. بیشتر دوربین‌های دیجیتال قادرند که تعادل رنگی را به دو شیوه تنظیم کنند. نخست، تنظیم خودکار تعادل رنگی که در دوربین وجود دارد و رنگ‌ها را برای شما تنظیم می‌کند. گزینه‌ی Auto WB را می‌توانید در منوی تنظیمات بیابید. همچنین گزینه‌های دیگری هم وجود دارد که می‌توانید در آن منو گزینش کنید. این گزینه‌ها عبارت‌اند از:

- آفتابی
- ابری یا سایه
- تنگستن
- فلورسنت
- جیوه‌ای

هرکدام از این گزینه‌ها، شیوه‌ای که حس‌گر دوربین نور را دریافت و ضبط می‌کند را مطابق با شرایط تغییر می‌دهند.

تمامی‌این گزینه‌ها را در نور روز تجربه کنید و ببینید چگونه هر گزینه بر تصویر شما تأثیر می‌گذارد. مثلاً گزینه‌ی تنگستن را گزینش کنید، خواهید دید که نور روز را آبی می‌کند، چرا که این گزینه برای جبران کردن رنگ گرم و گرایش به زردِ لامپ‌های معمولی خانگی به‌کار می‌رود. این گزینه‌ها بسیار دقیق‌تر، نور را ثبت و پردازش می‌کنند تا حالت خودکار تراز

سـفیدی که فرایند بیشتری از ویرایش تصویر را به‌دنبال دارد. به بیان دیگر اگر شما می‌دانید درچه نوری عکس‌برداری می‌کنید، یکی از حالت‌های تراز سـفیدی را گزینش کنید تا بتوانید عکسی با نور و رنگی مناسب به‌دست آورید. این گزینش به شما کمک خواهدکرد که عکسی با کیفیتی بهتر به‌دست آورید و وقت کمتری برای ویرایش آن در رایانه صرف کنید.

* گاهی ممکن است شما دوست داشته باشید که عکس شما فضا، گرما و زردی بوجود آمده از لامپ تنگستن را، حفظ کند. روشن است که گزینه Auto در WB بهترین گزینه است.

* اگر مطمئن نیستید که در چه نوری عکس‌برداری می‌کنید یا در ترکیبی از نورهای مختلف عکس‌برداری می‌کنید، از گزینه‌ی Auto WB استفاده کنید.

منوی تراز سفیدی (WB) در دوربین دیجیتال ▼

۱۱۷ عکس سیاه و سفید با دوربین دیجیتال

تقریباً همه دوربین های دیجیتال یک‌سری گزینه‌های سیاه و سفید B&W یا تک‌رنگ Monochrome را در منوهای خود عرضه می‌کنند. به زبان ساده مونو کروم (تک‌رنگ) به این معنی است که دوربین تنها از یک دامنه رنگ برای ایجاد تصویر، استفاده می‌کند. بنابراین همه‌چیز در تصویر در سایه تنها یک رنگ صورت می‌گیرد.

حالت‌های مختلف مونوکروم

حالت سیاه و سفید، معروف‌ترین حالت تک رنگ است که ویژگی های هنری ویژه‌ای نسبت به دیگر عکس‌های خاکی رنگ دارد.

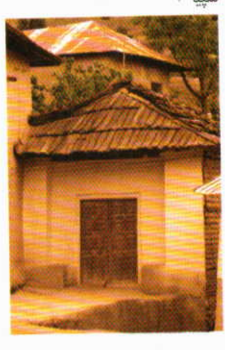
سپیا (Sepia) یا رنگ زرد ملایم به قرمز قهوه‌ای یکی دیگر از حالت‌های کاربردی تک رنگ است که تصویری شبیه یک عکس قدیمی‌و کهنه بوجود می‌آورد. این حالت از تون‌های (ته‌رنگ‌هایِ) رنگ قهوه‌ای برای خلق تصویر استفاده می‌کند و احساس می‌کنیم عکس عتیقه و قدیمی است.

حالت سند (Document) حالت دیگر تک‌رنگ است. این حالت همان‌طور که حدس می‌زنید در ابتدا برای عکس‌برداری از اسناد و مدارک استفاده می‌شد. جایی که شما می‌خواهید اطمینان حاصل کنید که کلمات روشن و متمایز، تصویری تک‌رنگ و کنتراست بالا ایجاد می‌کنید.
آگاه باشید که برخی رنگ‌ها هنگامی که عکس سیاه و سفید می‌گیریم، یکسان به‌نظر می‌رسند. مثلاً رنگ زرد و آبی به‌نظر یکسان از آب درمی‌آیند.

سیاه و سفید ▼

سپیا ▼

رنگی ▼

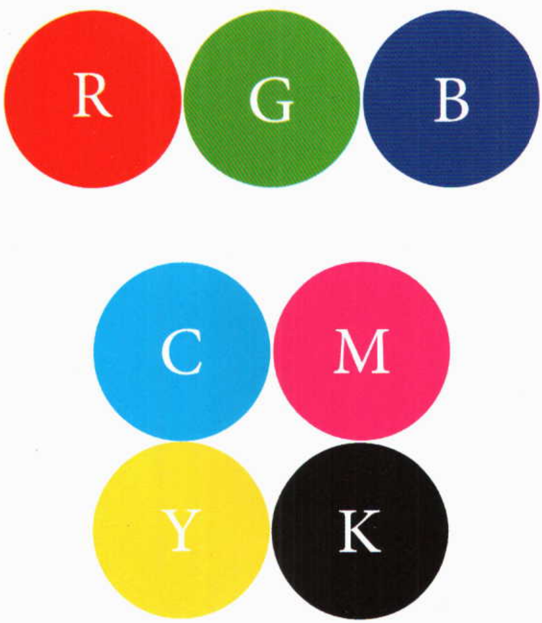
۱۱۸ مدیریت رنگ

مدیریت رنگ، مبحث مهم و پیچیده‌ای است که یک عکاس از دانستن مقدمات آن ناگزیر است. شیوه ای که یک رنگ بر صفحه کامپیوتر به نمایش در می‌آید با آنچه توسط یک چاپگر، چاپ می‌شود، می‌تواند متفاوت باشد. دوربین های دیجیتال، صفحات کامپیوتر و دستگاه‌های دیجیتالِ تصویری مانند اسکنر، چاپگر، برای «دیدن» و نمایش رنگ‌ها، روش ویژه خود را دارند. این روش، الگوی (colour profile) رنگ خوانده می‌شود و به منظور باز تولید یکسان ثابت از رنگ‌ها در دستگاه‌های دیجیتال است. باید اطمینان حاصل کرد که تمامی‌این دستگاه‌ها از الگوی یکسانی استفاده می‌کنند. این ماهیت مدیریت رنگ است.

رنگ‌های RGB و CMYK
در قلمروی دیجیتال، رنگ به دو شیوه نمایش داده می‌شود. نخست مثلاً روی صفحه کامپیوتر، از پیکسل‌های قرمز Red، سبز Green و آبی Blue استفاده می‌کنند که برای ایجاد رنگ‌های طیف با هم ترکیب می‌شوند. دوم از طریق جوهرهای رنگین چاپگرهاست که از مجموعه اصلی چهار رنگ سبز آبی Cyan، سرخابی Magenta، زرد و سیاه که به‌اختصار CMYK است، نشان داده می‌شود. این چهار رنگ برای نمایش رنگ‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرد و هنگام چاپ عکس بوسیله چاپگر، به RGB تبدیل می‌شوند.

دست‌یابی به رنگ‌های درست صفحه‌نمایش
بیشتر دوربین ها و دستگاه‌های دیجیتال دارای سیستم های مدیریت رنگ استاندارد صنعتی هستند. با این وجود، این موضوع بسیار اهمیت دارد که شما چگونه آنها را روی صفحه نمایش ببینید. به‌خصوص هنگامی‌که شما می‌خواهید با نرم‌افزارها رنگ‌ها را دست‌کاری کنید.
بنابراین نخستین کاری که باید انجام داد، کالیبره کردن یا تحت قاعده و اصول معینی درآوردنِ صفحه‌ی نمایش کامپیوتر است تا از رنگ‌های منظم و درستی برخوردار باشد.این کار باعث می‌شود که روشنایی درست و تعادل رنگی به‌درستی تنظیم گردد. فرآیند تنظیم، با چشم تصدیق می‌شود و بهتر آن است که تا حد امکان با پس‌زمینه‌ای به انجام رسد. از

کتابچه‌هـــای راهنما یا راهنمایی‌هـــای به‌نمایش درآمده روی صفحـــه‌ی نمایش، برای انجام درســـت آن استفاده کنید. بیشتر کامپیوترها نرم افزاری آماده دارند که از طریق آن این فرآیند به آســـانی انجام می‌گیرد. هنگامی‌که تنظیم انجام شـــد، شـــما باید اطلاعات را به عنوان یک الگو ذخیره کنید تـــا برنامه‌های دیگری مانند نرم افزارهای ویرایش تصویر، بتوانند رنگ‌ها را به‌درســـتی نمایش دهند. احتمالاً درخواهید یافت که رنگ درســـت مونیتور شما تقریباً خارج از تنظیم بوده است. اما ارزشش را دارد که رنگ‌های آخرین کارهایتان را داوری کنید و معیاری برای داوریتان باشد.

۱۱۹ گام رنگ (حدود رنگ)

«حدود رنگ» نامی‌اســت که به دامنه‌ی رنگ‌های قابل نمایش در یک دســتگاه ویژه مانند دوربین دیجیتال، صفحه‌ی نمایش کامپیوتر، اسکنر و چاپگر جوهرافشان، داده می‌شود. هرچه حدود رنگ‌ها وســیع‌تر باشد، رنگ‌های بیشتری به‌وسیله‌ی دستگاه عرضه می‌شود. این حدود معمولاً بوسیله نمودار یا نقشه هندسی مشخص می‌شود که تمامی‌رنگ‌هایی را که برای چشم قابل رویت است، را نشان می‌دهد.

معمولاً چاپگرها حدود رنگ‌های کوچک‌تری از دوربین عکس‌برداری دیجیتال و حتی مونیتور کامپیوتــر شــما دارد. دلیل آن، این اســت که رنگ‌های ســبز و آبی روی کاغــذ ضعیف‌تر از رنگ‌های ارغوانی و نارنجی ظاهر می‌شوند. بااین وجود شما می‌توانید با کالیبره کردن (تنظیم دقیق رنگ‌های مونیتور خود)، رنگ‌های مونیتور را به رنگ‌های چاپی خود نزدیک کنید.

* از یک سیستم رنگ در تمامی‌دستگاه‌های خود، نرم‌افزار ویرایش و چاپگر استفاده کنید، از سیســتم Adobe RGB که گاهی fullRGB نیز گفته می‌شود، استفاده کنید که برای چاپ تصاویر دیجیتال، بهترین تنظیم است.

* مانیتــور خــود را کالیبره کنید و اگر محل یا آرایش نور محیــط پیرامون تغییر می‌یابد، آن‌را دوباره کالیبره کنید.

۱۲۰ سخنانی کوتاه درباره‌ی عکاس و عکاسی

* برای عکس‌برداری حقیقی و موثر، باید ورای سطوح را دید و کیفیات زندگی انسان و طبیعت را ثبت کرد که در هر چیزی پنهان است.

آنسل آدامز، عکاس امریکایی، ۱۹۸۴

* عکاسی هنری است که می خواهد از زندگی ماشینی بگریزد.

ناشناس، مجله آبزرور، ۱۹۵۷

* عکاسی واقعیت را از آنچه هست، جدا می‌کند.

جان برگر، منتقد انگلیسی هنر، آبزرور، ۱۹۶۳

* عکاسی در برخی زمینه‌ها، یک نوع دفترچه یادداشت است که طرح‌های ساخته شده در زمان و فضا را ثبت می کند. اما در عین حال چنان که خود را نشان می دهد،یک ابزار شگفت انگیز برای تصرف زندگی است. بدون کشف و شهود، حساسیت و ادراک، عکاسی هیچ چیز نیست.

آنری کارتیه برسون، عکاس فرانسوی، ۱۹۶۸

* این دوربین نیست که اهمیت دارد، این نگاه است که مهم است.

یاستوس داهیندن،معمار سوئیسی، در مجله معماران معاصر، ۱۹۸۰

* دوربین نمی تواند دروغ بگوید اما می‌تواند همدست دروغگو شود.

هارولد اوان، روزنامه‌نگار انگلیسی، ۱۹۷۸

* عکاسی تنها زبانی است که در همه نقاط جهان قابل درک است و پلی است بین ملت ها و فرهنگ ها. عکاسی پیوندی است بین خانواده انسان.

هلموت گرنشایم، عکاس آلمانی، در مجله عکاسی خلاق، ۱۹۶۲

* عکاسی، هووی نامهربان نقاشی است.

جانت مالکون، منتقد امریکایی، در مقالاتی درباره زیباشناختی عکاسی، ۱۹۸۰

* در گفت‌وگوی عکاسانه، خبری از مصالحه با واقعیت نیست.

آرون سیسکیند، عکاس امریکایی، ۱۹۴۵

* عکاسی، سختگیرانه‌ترین روش منطقی ایجاد تصاویر برای انسان است.

هنری هولمز اسمیت، عکاس امریکایی، ۱۹۶۱

* امروز همه چیز با عکس، پایان می گیرد.

سوزان سونتاگ، مقاله نویس، ۱۹۷۷

* مأموریت راستین عکاسی برای انسان، تفسیر خود اوست.

ادوارد استایکن،عکاس امریکایی، ۱۹۶۹

منابع و مآخذ

۱- *فرهنگ عکاسی*، اسماعیل‌عباسی، انتشارات سروش، ۱۳۷۵، تهران.

2- *The Photographers Handbook*, John Hedgecoe, Knopf, 1992, London.

3- *New Book of Photography*, John Hedgecoe, Dorling Kindersley, 1992, London.

4- *Learn Photography in a Weekend*, Michael Langford, Dorling Kindersley, 1992, London.

5- *101 Essential tips Photography*, Michael Langford, Dorling Kindersley, 1996, London.

6- *The Digital Photography Handbook*, Doug Harman, Smith-Davies Publishing Ltd., 2005, London.

7- *PSA Journal*, Volume 74, No. 10, October 2008.

Design: Yassin Mohammadi